

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ตามโครงการวิจัยที่ 3025 – 3409

งบประมาณปี 2547-2548

เรื่อง การเพิ่มคุณภาพผลผลิตสตรอเบอร์รี

สำหรับการค้าเชิงอุตสาหกรรม

(improvement of strawberry quality for commercial industry)

โครงการย่อยที่ 1 การประยุกต์ใช้แคลเซียมและซิลิก้า
ในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตสตรอเบอร์รี

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

ณรงค์ชัย พิพัฒน์น่วงค์ Narongchai Pipattanawong

รองหัวหน้าโครงการ

อานันต์ ตันโช

Arnat Tancho

ผู้ร่วมงานวิจัย

ยุพา ขันคำ

Yupa Kunkham

เวช เต็จฉัช

Vate Taeja

บทคัดย่อ

ซิลิกอน (Si) และ แคลเซียม (Ca) ธาตุอาหารพืชที่มีบทบาทสำคัญด้านความแข็งแรงของพืชและช่วยส่งเสริมให้ผลผลิตมีความหวานเพิ่มขึ้น เป็นธาตุอาหารพืชที่เป็นธาตุเสริมประโยชน์ต่อพืชคือ ช่วยให้ห่อลำเลียงน้ำของพืชแข็งแรง ลดการขยายตัวผ่านผิวเคลือบคิวติน และขัดขวางการเข้าทำลายของโรคและแมลงศัตรูพืช ทดสอบกับสตอร์อบอร์ 2 สายพันธุ์ (พันธุ์พระราชทาน 50 และพันธุ์พระราชทาน 72) การใช้ซิลิกอนและแคลเซียมมีวัตถุประสงค์ให้พืชมีความด้านทานการทำลายของโรคแมลงเพื่อเป็นแนวทางในการลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และปรับปรุงคุณภาพผลผลิตณ สถานีวิจัยดอยปุย มูลนิธิโครงการหลวง โดยวางแผนการทดลองแบบ RBD ศึกษาเบรเยนเทียน แคลเซียมที่ 6 ระดับความเข้มข้นประกอบด้วย 0, 1000, 1500, 2000, 2500 และ 3000 ppm และซิลิกอนที่ 6 ระดับความเข้มข้นคือ 0, 100, 150, 200, 250 และ 300 ppm ตามลำดับ โดยทดลองในสภาพระบบการปลูกพืชไร่ดิน โดยวัดจากกลักษณะด้านการเจริญเติบโต ปริมาณและคุณภาพผลผลิต

สำหรับผลของซิลิกอนต่อ การเจริญเติบโต ปริมาณ และคุณภาพของผลผลิตพบว่า พันธุ์พระราชทาน 72 ซิลิกอนที่ความเข้มข้น 200 ppm มีพื้นที่ใบมากที่สุด และพันธุ์พระราชทาน 50 ซิลิกอนที่ความเข้มข้น 200 ppm สำหรับผลของซิลิกอนต่อคุณภาพของผลผลิตพบว่าไม่มีผลเปลี่ยนแปลงต่อคุณภาพผลผลิตซึ่งทางด้านความแน่นเนื้อ (Firmness) และเปอร์เซ็นต์ความหวาน (TSS) แต่พบว่าส่างผลต่อปริมาณผลผลิตทั้งน้ำหนัก และจำนวนผลโดยในพันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 150 ppm มีปริมาณน้ำหนักผลผลิตมากที่สุดและจำนวนผลโดยในพันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 200 ppm มีปริมาณจำนวนผลผลิตมากที่สุด พันธุ์พระราชทาน 50 ไม่มีแตกต่างทางสถิติด้านปริมาณผลผลิต และสำหรับแคลเซียมไม่มีผลเปลี่ยนแปลงต่อพื้นที่ใบ และคุณภาพผลผลิตด้านความแน่นเนื้อของทั้ง 2 สายพันธุ์แต่พบว่าเปอร์เซ็นต์ความหวาน (TSS) มีมากขึ้นเปรียบพื้นตามระดับความเข้มข้นแคลเซียมเพิ่มขึ้น

Abstract

Silicon (Si) and Calcium (Ca) are the major plant nutrient effected and enhance vigor of plants and fruits quality. Otherwise, the advantage of the nutrients are increase effective of xylem and cutin as well as reduce infection of plant diseases and insect damage. The objectives of this experiment are to induce resistance mechanism in plant to plant diseases and insect damage that can reduce pesticide usage at Doi Pui station of Thai royal project. The experiment was designed in RCBD to comparison six concentrations of calcium, including 0, 1000, 1500, 2000, 2500 and 3000 ppm, respectively. Test plants were planted in hydroponics system and evaluation was based on vegetative growth, quality and quantity of fruits.

Effective of silicon to vegetative growth of plants in cultivar Praratchatan 72 at 200 ppm, founds leaf area was biggest compare with other treatment .The effect of silicon to fruit quantitative, found in cultivar Praratchatan 72 at 150 ppm was highest . Number of fruits, in cultivar Praratchatan 72 at 200 ppm was more than other treatment. Percentage of TSS was increase corresponded with calcium concentration. The result in cultivar Praratchatan 72 at 2000 ppm, showed % TSS was higher than other treatment as well as in cultivar Praratchatan 50 at 2000 ppm. The data was recorded on December 2004 and January-February 2005. However, the result showed percent TSS was increase corresponded with calcium concentration

สารบัญเรื่อง

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
ABSTRACT	(2)
สารบัญเรื่อง	(3)
สารบัญตาราง	(5)
สารบัญภาพ	(7)
สารบัญตารางภาคผนวก	(10)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
การตรวจเอกสาร	3
สตรอเบอร์รี (<i>Fragaria spp.</i>)	3
ชนิดของสตรอเบอร์รีทั่วโลก	3
ชนิดของสตรอเบอร์รีที่ปลูกในประเทศไทย	3
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ และสัณฐานวิทยาของสตรอเบอร์รี	4
วิธีการปลูกสตรอเบอร์รี	8
โรคสำคัญของสตรอเบอร์รี	11
แมลงและสัตว์ศัตรูสำคัญของสตรอเบอร์รี (Arthropod and Animal pest)	13
ชาตุอาหาร (Nutrition)	14
ผลของชิลิคอนที่มีต่อพืช	15
บทบาทของชิลิคอนต่อการผลิตสตรอเบอร์รี	16
ผลของแคลเซียมที่มีต่อสตรอเบอร์รี	16
บทบาทและความสำคัญของแคลเซียมที่มีต่อพืช	17
บทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รี	17
ระบบการปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน	18
อุปกรณ์	19
สารเคมี	19
วิธีดำเนินงานการวิจัย	19

การทดลองที่ 1 การศึกษาผลของแคลเซียมความเข้มข้นต่างๆต่อการผลิตสตรอเบอร์รี	20
การทดลองที่ 1.1 การศึกษาระดับความเข้มข้นของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รี ในระบบปรุงรักษา	20
การทดลองที่ 1.2 การศึกษาผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รี ในโรงเรือน	21
การทดลองที่ 1.3 การทดสอบผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รี ในสภาพไร่	22
การทดลองที่ 2 การศึกษาผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รี ในระบบไร่ดิน	23
การทดลองที่ 3 การศึกษาผลของชิลิกอนต่อการผลิตสตรอเบอร์รี ในระบบไร่ดิน	24
ผลการวิจัยและวิจารณ์	25
การทดลองที่ 1 การศึกษาผลของแคลเซียมความเข้มข้นต่างๆต่อการผลิตสตรอเบอร์รี	25
การทดลองที่ 1.1 การศึกษาระดับความเข้มข้นของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รี ในระบบปรุงรักษา	25
การทดลองที่ 1.2 การศึกษาผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รี ในโรงเรือน	32
การทดลองที่ 1.3 การทดสอบผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รี ในสภาพไร่	40
วิจารณ์ผลการทดลองที่ 1	60
การทดลองที่ 2 การศึกษาผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในระบบ ไร่ดิน DRF	61
วิจารณ์ผลการทดลองที่ 2	72
การทดลองที่ 3 การศึกษาผลของชิลิกอนต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในระบบไร่ดิน	73
วิจารณ์ผลการทดลองที่ 3	84
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	85
เอกสารอ้างอิง	86
ภาคผนวก	89

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลของแคลเซียมต่อการเจริญทางลำต้นของสตรอเบอร์รี 2 สายพันธุ์ในระบบไฮโดรโพนิกส์	27
2 ผลของแคลเซียมต่อการเจริญทางลำต้นของสตรอเบอร์รี 2 สายพันธุ์ในโรงเรือน	34
3 ผลของแคลเซียมต่อการเจริญทางลำต้นของสตรอเบอร์รี 2 สายพันธุ์ในสภาพไร่	42
4 ผลของแคลเซียมต่อปริมาณและน้ำหนักผลผลิตสตรอเบอร์รีใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายในระบบการปลูกพืชไร้ดิน DRF และการปลูกในโรงเรือน และการปลูกในสภาพไร่ (บันทึกระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2548)	46
5.1 ผลของแคลเซียมต่อกุณภาพผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายในระบบการปลูกพืชไร้ดิน DRF การปลูกในโรงเรือน และการปลูกในสภาพไร่ (บันทึกระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2548)	50
5.2 ผลของแคลเซียมต่อกุณภาพผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายในระบบการปลูกพืชไร้ดิน DRF การปลูกในโรงเรือน และการปลูกในสภาพไร่ (บันทึกระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2548)	51
5.3 ผลของแคลเซียมต่อกุณภาพผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายในระบบการปลูกพืชไร้ดิน DRF การปลูกในโรงเรือน และการปลูกในสภาพไร่ (บันทึกระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2548)	52
5.4 ผลของแคลเซียมต่อกุณภาพผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายในระบบการปลูกพืชไร้ดิน DRF การปลูกในโรงเรือน และการปลูกในสภาพไร่ (บันทึกระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2548)	53
6 ผลของแคลเซียมต่อปริมาณตัวอย่าง 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รี ในสภาพการทดลองระบบไร้ดินการทดลองในโรงเรือน และในสภาพไร่	58
7 ผลของแคลเซียมต่อการเจริญทางลำต้นของสตรอเบอร์รี 2 สายพันธุ์ในระบบไร้ดิน	62
8 ผลของแคลเซียมต่อกุณภาพผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายในระบบการปลูกพืชไร้ดิน (บันทึกระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2548)	66

ตารางที่	หน้า
9 ผลของแคลเซียมต่อคุณภาพผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายใต้สภาพการทดลองในระบบการปลูกพืชไร้ดิน (บันทึกระหว่าง ขั้นวัคม 2547-กุมภาพันธ์ 2548)	70
10 ผลของซิลิกอนต่อคุณภาพผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายใต้สภาพการทดลองในระบบการปลูกพืชไร้ดิน (บันทึกระหว่าง ขั้นวัคม 2547-มกราคม 2548)	75
11 ผลของซิลิกอนต่อคุณภาพผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายใต้สภาพการทดลองในระบบการปลูกพืชไร้ดิน DRF (บันทึกระหว่าง ขั้นวัคม 2547- กุมภาพันธ์ 2548)	78

เอกสารแนบท้าย

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ความสูงพุ่มของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 1	28
2 ความกว้างพุ่มของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 1	28
3 ความยาวก้านใบของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 1	29
4 พื้นที่ใบของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 1	29
5 ความสูงพุ่มของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในโรงเรือนในการทดลองที่ 1.2	35
6 ความกว้างพุ่มของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในโรงเรือนในการทดลองที่ 1.2	35
7 ความยาวก้านใบของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในโรงเรือนในการทดลองที่ 1.2	36
8 พื้นที่ใบของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในโรงเรือนในการทดลองที่ 1.2	36
9 ความสูงพุ่มของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในการปลูกในไร่การทดลองที่ 1.3	42
10 ความกว้างพุ่มสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในไร่การทดลองที่ 1.3	43
11 ความยาวก้านใบพุ่มของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในสภาพไร่การทดลองที่ 1.3	43
12 พื้นที่ใบพุ่มของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในสภาพไร่การทดลองที่ 1.3	44
13 ปริมาณผลผลิตของสตробอเริร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในสภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1	47

ภาคที่	หน้า
14 ปริมาณผลผลิตของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในสภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1	47
15 ความแน่นเนื้อของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในสภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1(ธันวาคม 2546)	54
16 ความแน่นเนื้อของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของ แคลเซียมในสภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1 (มกราคม 2547)	54
17 ความแน่นเนื้อของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของ แคลเซียม สภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1 (กุมภาพันธ์ 2547)	55
18 ความแน่นเนื้อของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของ แคลเซียมในสภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1(มีนาคม 2547)	55
19 ความหวานของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียม ในสภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1(ธันวาคม 2546)	56
20 ความหวานของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียม ในสภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1(มกราคม 2547)	56
21 ความหวานของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียม ในสภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1(กุมภาพันธ์ 2547)	57
22 ความหวานของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียม ในสภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1(มีนาคม 2547)	57
23 อัตราการตายของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของ แคลเซียมในสภาพระบบไร้ดิน โรงเรือน และสภาพไร่การทดลองที่ 1	59
24 ความสูงพุ่มของสตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบ การปลูกพืช ไร้ดินในการทดลองที่ 2	63
25 ความกว้างพุ่มของสตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบ การปลูกพืช ไร้ดินในการทดลองที่ 2	63

สารบัญภาคผนวก

	หน้า
ภาคผนวก ก. การคำนวณปริมาณแคลเซียมและซิลิกอนที่ใช้ในการทดลอง	90
ภาคผนวก ข. สารประกอบสำลักญี่ในผลสตรอเบอร์รี	91
ภาคผนวก ค. ผลการวิเคราะห์แคลเซียมและซิลิกอนในใบสตรอเบอร์รี	96
ภาคผนวก ง. ภาพการทดลอง	97
ตารางภาคผนวก ข 1 องค์ประกอบของโภชนาการที่สำคัญในผลสตรอเบอร์รี	91
ตารางภาคผนวก ข 2 สารต่อต้านอนุมูลอิสระที่สำคัญในผลสตรอเบอร์รี	92
ตารางภาคผนวก ข 3 ปริมาณสารเคมีจำพวกตัวฟีฟ์ที่ตอกค้างในผลสตรอเบอร์รีที่ยอมรับได้	92
ตารางภาคผนวก ข 4 แสดงประเภทที่มีการผลิตสตรอเบอร์รีสูงสุดทั่วโลก	95
ตารางภาคผนวก ค 1 ผลการวิเคราะห์ซิลิกอนในใบสตรอเบอร์รี	96
ตารางภาคผนวก ค 2 ผลการวิเคราะห์แคลเซียมในใบสตรอเบอร์รี	96
ภาพภาคผนวก ง 1 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสปาฟไโตร โพนิกส์การทดลองที่ 1	97
ภาพภาคผนวก ง 2 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสปาฟไโตร โพนิกส์การทดลองที่ 1	97
ภาพภาคผนวก ง 3 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสปาฟไโตร โพนิกส์การทดลองที่ 1	98
ภาพภาคผนวก ง 4 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสปาฟไโตร โพนิกส์การทดลองที่ 1	98
ภาพภาคผนวก ง 5 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสปาการทดลองที่ 1	99
ภาพภาคผนวก ง 6 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสปาฟโรงเรือนการทดลองที่ 1	99
ภาพภาคผนวก ง 7 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสปาไร์การทดลองที่ 1	100

ภาพภาคผนวก ง 8	แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีใน สภาพไร่การทดลองที่ 1	100
ภาพภาคผนวก ง 9	ผลการทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีใน สภาพไฮโดร โพนิคส์การทดลองที่ 2	101
ภาพภาคผนวก ง 10	ผลการทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีใน สภาพไฮโดร โพนิคส์การทดลองที่ 2	101
ภาพภาคผนวก ง 11	ผลการทดลองบทบาทของชิลิกอนต่อการผลิตสตรอเบอร์รีใน สภาพไฮโดร โพนิคส์การทดลองที่ 3	102
ภาพภาคผนวก ง 12	การทดลองบทบาทของชิลิกอนต่อการผลิตสตรอเบอร์รีใน สภาพไฮโดร โพนิคส์การทดลองที่ 3	102

เอกสารนี้
จัดทำโดย
ศูนย์วิจัยฯ

คำนำ

สตรอเบอรี่เป็นไม้ผลเหรณุกิจชนิดหนึ่ง เป็นผลไม้ที่ได้รับความนิยมในการบริโภคทั่วโลกและปรับรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ อุ่นมากเนื่องจากเป็นผลไม้มีลักษณะปร่องชวนมองรสดชาดดี มีคุณค่าทางโภชนาการสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีวิตามินซีสูงมาก และนับวันความนิยมบริโภคเมแต่จะสูงขึ้น จัดเป็นพืชที่มีอนาคตทางการตลาดชนิดหนึ่ง

การปลูกสตรอเบอรี่นั้นปัจจุบันปลูกในแบบพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงรายของภาคเหนือซึ่งการปลูกสตรอเบอร์รีให้ได้ผลดีนั้นนอกจากการบำรุงรักษาจากผู้ปลูกอย่างใกล้ชิดแล้ว ต้องมีการกำจัดศัตรูพืชหลากหลายชนิดทั้งนก หนู โรค แมลงต่างๆ ทำให้เกณฑ์ต้องพึงพาสารเคมีกำจัดศัตรูพืชในปริมาณที่สูง กระทั้งก่อให้เกิดปัญหาทางสุขภาพที่แก่เกณฑ์กร ผู้บริโภค และสารพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อมทั้งทางดิน น้ำ อากาศ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านนิเวศวิทยาอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นที่ตระหนักในสังคมปัจจุบัน

ความต้องการของผู้บริโภคที่ต้องการบริโภคอาหารที่ปลอดภัยจากสารเคมีให้น้อยที่สุด และความมีสุขภาพที่ดีของเกณฑ์กรที่เป็นผู้ใช้สารเคมีเอง จึงมีทางเลือกเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีให้น้อยที่สุด โดยการใช้สารกำจัดศัตรูพืชจากธรรมชาติ เช่น การพ่นสะเดการใช้ศัตรูธรรมชาติ ตัวห้ำ ตัวเปียน เซือจulinทรีย์ มากำจัดโรคต่างๆ และการทำให้พืชแข็งแรง เพื่อให้มีความต้านทานโรค และแมลง โดยการให้สารอาหารหรือปุ๋ยแก่พืช จึงเป็นหนทางหนึ่งเพื่อการผลิตสตรอเบอร์รีอินทรีย์ และชาตุอาหารที่ได้รับความสนใจจากมีนบทบาทโดดเด่นในการเสริมความแข็งแรงแก่เซลล์พืช เพื่อป้องกันโรคและแมลง ได้แก่ ซิลิกอนและแคลเซียม ซึ่งการวิจัยทางด้านชาตุอาหารชนิดนี้ในประเทศไทยยังไม่เป็นที่ปรากฏ

ปัจจุบันนักวิจัยได้นำมาสนใจชาตุอาหารรองมากขึ้น ได้แก่ ซิลิกอน และแคลเซียมเนื่องจากแคลเซียมมีผลกระทนต่อคุณภาพที่ของผลไม้ ผัก ไม่ตัดออก และยืดอายุพืช แคลเซียมเป็นส่วนหนึ่งของผนังเซลล์และช่วยในการเสริมสร้างความแข็งแรงของผนังเซลล์ทำกับว่า แคลเซียมเป็นปัจจัยที่สำคัญของความคงทนและยืดอายุผลผลิตได้ยาวนาน ในส่วนของซิลิกอนมีความสามารถในการปรับสภาพที่ดินให้มีความพรุนในตัวสูง มีคุณสมบัติในการดูดซึมที่ดี และช่วยรักษาสมดุลระหว่างปริมาณน้ำและอากาศในดิน โดยซิลิกอนเกิดในรูปไฮโลกีเป็นซิลิกา (*amorphous silica*) ซึ่งบางส่วนละลายนำได้ในรูปซิลิกาซิคแอซิค (H_2SiO_4) พืชจะนำไปใช้ในการสร้างผนังเซลล์ ทำให้พืชแข็งแรง สามารถต้านทานต่อเชื้อราและแมลงบางชนิดได้ บทบาทในการป้องกันการเข้าทำลายของศัตรูพืช โดยทั่วไป พบว่า มีนบทบาทอย่างสูงในพืชตระกูลหญ้า (*Graminea*) และพืชตระกูลแตง (*Cucumiteceae*) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างชาตุอาหาร

ชิลิกอนกับสตโรเบอรีซังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก บทบาทด้านป้องกันศัตรูพืชกับคุณภาพที่ของผลผลิตของสตโรเบอรี จึงจำเป็นต้องทดสอบเพื่อหาแนวทางในการเพิ่มคุณภาพที่ของสตโรเบอรี และเพื่อเป็นแนวทางในการลดการใช้สารเคมีในการผลิตสตโรเบอรี เพื่อประโยชน์ของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมต่อไป

ดังนั้นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อต้องการให้เกณฑ์กราฟให้ความสำคัญกับชาต้อาหาร รองมากที่สุด โดยไม่เน้นเฉพาะชาต้อาหารหลักเพียงอย่างเดียวตามที่บริษัทปัจจุบันดำเนินการ ซึ่งการวิจัยดังกล่าวจำเป็นต้องควบคุมชาต้อาหาร ปริมาณ และรูปของจุลทรัพย์ที่พืชต้องการ จึงได้นำเทคนิคการปลูกพืชระบบไร้ดินมาใช้ในงานวิจัย เนื่องจากเทคนิคดังกล่าวสามารถควบคุมการใช้ชาต้อาหารของพืชได้ยิ่งกว่าการการปลูกในดิน ซึ่งนักจะพบความไม่สม่ำเสมอของชาต้อาหารในดินที่เกิดจากต้นกำเนิดที่แตกต่างกัน และควบคุม pH (ความเป็นกรด – ด่าง) ของดินได้ดีกว่า นอกจากนี้ยังควบคุมผลต่อค้างของการมีชาต้อาหารสะสม (Residual effect) ในพืช ในดิน และในสภาพที่แวดล้อมจนเกิดเป็นพิษในระบบนิเวศน์ (อาณัฐ, 2546) จากจะใช้เทคนิคดังกล่าวแล้วยังได้ทดลองในแปลงธรรมชาติอีกด้วย

วัตถุประสงค์

- สตโรเบอรี
- เพื่อศึกษาหาปริมาณของชาต้อาหารชิลิกอนและแคลเซียมที่เหมาะสมกับการผลิต
 - สามารถใช้ปุ๋ยชิลิกอนและแคลเซียมได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด
 - เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพที่ดีและค่อนข้างแข็งแรงทนทานต่อการขนส่ง
- ระยะไกลได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- เพื่อเป็นแนวทางในการลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในอนาคต
- เพื่อลดต้นทุนในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในกระบวนการผลิตสตโรเบอรี
- เพื่อเป็นพื้นฐานในการทดลองและวิจัยในขั้นต่อไป

การตรวจเอกสาร

สตรอเบอร์รี (*Fragaria spp.*)

สตรอเบอร์รีเป็นพืชล้มลุกขนาดเล็ก เป็นที่รู้จักตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 1 ในยุคกรีกและโรมัน (สังคม, 2532) ในปัจจุบันสตรอเบอร์รีนับเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญเนื่องด้วยคุณสมบัติ เนพาะตัวที่มีสีสันสดุดตามีคุณค่าทางวิตามินซีและมีไฟเบอร์สูง และเมื่อมีการปรับปรุงสตรอเบอร์รี ให้มีรสชาติดีในปัจจุบันทำให้สตรอเบอร์รีเป็นผลไม้ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายทั่วโลก

ชนิดของสตรอเบอร์รีทั่วโลก

สตรอเบอร์รีในปัจจุบันมีหลากหลายชนิดทั้งสายพันธุ์ป่า หรือสายพันธุ์ดึงเดิมและที่ และที่ผสมพันธุ์ขึ้นมาใหม่เพื่อเพิ่มคุณลักษณะที่ต้องการ เช่น การปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่แวดล้อม ได้ดีหรือมีรสชาติดี ตลอดจนสีสันที่ต้องการ โดยมีสายพันธุ์หลักดังนี้

1. สตรอเบอร์รีป่า (Wood strawberry; *Fragaria vesca*)

สตรอเบอร์รีที่มีโครโนไซมเป็น Diploid ถัดก้านเดียวกับโลกหนึ่งเป็นพันธุ์พื้นเมืองที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่แวดล้อมได้กว้างขวาง ผลมีลักษณะยาวรีรูปไปสีแดงสด นิ่มเมล็ดญูนูนก้านหอนมากจึงนิยมนำมาทำเย็นที่มีรสชาติดี

2. สตรอเบอร์รีนัมสกี้ (Musky; *F. elatior Ehrh. = F. Moschata Duch*)

สตรอเบอร์รีที่มีโครโนไซมเป็น Hexaploid ถัดก้านเดียวกับทางตอนเหนือของยุโรป จนถึงไซบีเรียพันธุ์พื้นเมืองที่สามารถทนต่อความหนาวเย็นได้ดี ผลมีลักษณะยาวรีรูปไปสีเหลืองกว่า *F. vesca* เล็กน้อย เมล็ดญูนูนออกมากสีแดงจะขาวถึงขาวมีความสุกสนานเมื่อถูกน้ำ เป็นพันธุ์ที่ไม่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ

3. สตรอเบอร์รีเวอจิเนียนหรือสกาเลต (*F. virginiana Duch*)

สตรอเบอร์รีที่มีโครโนไซมเป็น Octoploid ถัดก้านเดียวกับตะวันออกเฉียงเหนือของ อเมริกามีลักษณะเด่นที่สามารถต้านทานต่อโรคและสภาพที่แวดล้อมต่าง ๆ ได้ดีชนิดหนึ่งผลมี ขนาดใหญ่เป็น 2 เท่าของ *F. vesca* ผลมีลักษณะนิ่มมีสีขาวถึงขาวมีกลิ่นหอม รูป กลมถึงยาวรีมีเมล็ดฝังลึก ผลสุกเร็วทำให้มีช่วงการเก็บเกี่ยวที่ยาวนานผลมีความหวานคุณภาพที่ดี เป็นพันธุ์ที่ได้ความนิยมนำมาเป็นแม่พันธุ์มากชนิดหนึ่ง

4. สตรอเบอร์รีชิลเลียน (*F. chiloensis* Duch)

สตรอเบอร์รีที่มีโครโน่โอมเป็น Octoploid ถ้ากำเนิดชายฝั่งแปซิฟิกของทางเหนือของอเมริกา ชีลี อาร์เจนตินา และอาราวย มีลักษณะเด่นที่สามารถด้านท่านต่อโroc แมลง และสภาพที่แวดล้อมต่าง ๆ ได้ดีชนิดหนึ่งผลมีขนาดเล็ก ถึงใหญ่ เนื้อผลสีขาว ผลมีรูปกลมถึงกลมแบน เมล็ดมีทั้งผิงลึกและนุน

5. สตรอเบอร์รีพัน (*F. x ananassa* Duch)

สตรอเบอร์รีที่มีโครโน่โอมเป็น Octoploid ถ้ากำเนิดตะวันออกเฉียงเหนือของแปซิฟิกมีลักษณะเด่นคือผลมีขนาดใหญ่สีแดง เนื้อผลด้านในมีสีขาว ที่สามารถปรับตัวให้เข้าสภาพที่แวดล้อมได้ดี เป็นที่มาจากการผสมพันธุ์ระหว่าง *F. chiloensis* x *F. Virginiana* (บรรก์ชัย, 2543)

ชนิดของสตรอเบอร์รีปัจุบันในประเทศไทย

สตรอเบอร์รีในประเทศไทยมาจาก การนำเข้าจากต่างประเทศ มาทดลองปลูกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512 โดยดำเนินงานบทบาทสำคัญจากมูลนิธิโครงการหลวง โดยพันธุ์ที่นำมายังไทยจากปี พ.ศ. 2515 ได้แก่ พันธุ์พระราชทาน 13 (Cambridge) พันธุ์พระราชทาน 16 (Favorite) พันธุ์พระราชทาน 20 (Sequoia) ซึ่งพบว่าสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่แวดล้อมที่จังหวัดเชียงราย และ เชียงใหม่ได้ดี ต่อมาก็ใช้พันธุ์ไทย lokale ซึ่งสามารถปรับตัวเร็วๆ ได้ในที่สูงกว่าระดับน้ำทะเล 1,200 เมตร จึงเป็นพันธุ์หลักที่เกณฑ์การเก็บทั้งหมดใช้ปัจุบันเป็นการค้าในขณะนี้จนถึงในปัจจุบัน พันธุ์ที่นิยมปัจุบันเป็นการค้า ได้แก่ เนียไฮ โอดเออร์ เชลวา พันธุ์พระราชทาน 70 (Toyonoka) และ พันธุ์พระราชทาน 50 พันธุ์พระราชทาน 16 และพันธุ์พระราชทาน 20 ซึ่งสามารถปรับตัวเร็วๆ ได้ดีในพื้นที่สูงเข้ามานแทน

ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ และสัณฐานวิทยาของสตรอเบอร์รี

สตรอเบอร์รีจัดอยู่ในอันดับ Rosales วงศ์ Rosaceae สกุล Fragaria จำนวนโครโน่โอมพื้นฐานเท่ากับ $n = 7$ (สังคม, 2532)

ลักษณะโดยทั่วไปของสตรอเบอร์รี ประกอบด้วยราก-ยอด ใน ช่อดอก และผล สามารถผันแปรตามลักษณะแวดล้อม ได้อย่างมาก นั่นคือ สตรอเบอร์รีเป็นพืชที่มีการปรับตัวเข้ากับสภาพที่แวดล้อม ได้ดีหรือกว้างขวางนั่นเอง

การเจริญส่วนยอด (Shoot growth)

เนื้อเยื่อเจริญส่วนยอดนั่น มีทั้งที่เจริญเป็นใบ (ตรงโคนใบ) ไหลสาขของลำต้น ซึ่งการเจริญเหล่านี้ขึ้นกับคุณภาพสภาพที่แวดล้อมและพันธุ์ของสตอรอบอรี

ลำต้น (Crown)

ลำต้นของสตอรอบอรี (Crown) มีลักษณะสั้น โดยปกติมีความยาว 2.5 ซม. ส่วนนอกจะปักคลุมด้วยการซ้อนกันของหูใบ ลำต้น จะผลิตใบในบริเวณใกล้กันตามความยาวของ Stem axis ผลิตออกตรงชุดปลายสุดของ Stem axis และผลิตراكตรงฐานของลำต้น

ไหล (Runner หรือ Stolon)

ไหลประกอบไปด้วย 2 ข้อ และ 2 ปล้อง ไหลอาจมีความยาวหลายนิ้ว โดยมีใบหรือตาที่ข้อแรก จัดเป็นลำต้นที่แท้จริงหรือสามารถผลิตลำเดียงน้ำและธาตุอาหาร ไปกลับระหว่างต้นแม่ได้ ตาไหลคือตาข้าง (Axillary bud) ต้นแม่ต้นหนึ่งสามารถผลิตไหลได้ 10-15 เส้นต่อต้นแล้วแต่ความแข็งแรงของต้นแม่และสายพันธุ์สตอรอบอรี

ใบ (Leaves)

ใบส่วนใหญ่เป็น 3 ใบย่อย (Trifoliate) แต่บางพันธุ์อาจมี 4-5 ใบย่อยซึ่งตามปกติเป็นใบที่มีสายพันธุ์มาจาก *F.chiloensis* ในย่อยหรือ Leaflets สามารถผันแปร รูปร่างเป็นทรงรีหรือทรงกลมได้ ทั้งผิวใบและก้านใบมีขันปักคลุม ซึ่ง เป็นไปตามอายุและพันธุ์ของสตอรอบอรี

การเรียงของใบเป็นแบบสลับกันไปลักษณะ 1/5 รอบลำต้น ใบที่ 6 ตำแหน่งจะตรงกับตำแหน่งที่ 1 ปากใบของ *F.chiloensis* มี 300-400 ปากใบ/ mm² บริเวณผิวใบด้านล่าง จะสูญเสียจากการถ่ายน้ำของใบเท่ากับ 7.6 ซีซี ต่อพื้นที่ใน 100 ตารางเซนติเมตรซึ่งจะแปรผันไปตามสภาพที่อากาศและพันธุ์สตอรอบอรี

ราก (Root)

ระบบรากของสตอรอบอรีแตกต่างกันมากในแต่ละชนิดและพันธุ์ ต้นสตอรอบอรีอาจมีมาก 20-30 ราก และมีรากแขนงเล็กๆ ถึง 1,000 ราก และสามารถยึดและหดตัวได้ถึง 1 ซม. รากแขนงเล็กๆ มีบทบาทในการดูดน้ำและแร่ธาตุโดยตรง รากที่เก่ามีการดูดธาตุอาหารเล็กน้อย รากแรกจะเจริญมาจากส่วนของลำต้นที่ฐานของใบแต่ละใบโดยประมาณในละ 6 ราก รากจะงอกออกจากหูใบด้านละ 3 ราก รากมีส่วนประกอบได้แก่

1. ปลารากมีเนื้อเยื่อที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว
 2. รากขนาดเล็กสีขาวมีหน้าที่ดูดนำและซักราคาหาร โดยส่วนมาก ส่วนที่เป็นขนราก
 3. Cork cell ที่ทำหน้าที่ในการลำเลียงชาตุอาหารและนำเป็นส่วนใหญ่
- วงจรชีวิตของราก รากของสตรอเบอร์รีมีอายุ 1 ปี โดยมีสภาพที่แวดล้อมเป็นตัวจำกัด อายุให้สั้นยาวแตกต่างกันไป

การพัฒนาของตอดอก (Flower bud development)

ตอดอกจะพัฒนามาจากส่วนโคนใบ พัฒนาได้มากในช่วงฤดูใบไม้ร่วง การสร้างตอดอก จะเป็นผลมาจากการช่วงแสงและสภาพที่วันสั้นและอุณหภูมิต่ำ โดยส่วนใหญ่และที่ปลูกในประเทศไทยจะเป็นประเภทนี้

ประเภทของช่อตอดอก (Inflorescences types)

ช่อตอดอกเป็นส่วนหนึ่งของลำต้นที่เปลี่ยนแปลง ข้อของช่อตอดอกคือ 1 กลีบเลี้ยง (Bract) กลีบเลี้ยงบางครั้งจะประกอบด้วย 3 ในย่อยและที่ข้อต่อไปจะมีขนาดกลีบเลี้ยงลดลงตามลำดับ 1 ช่อตอดอกประกอบด้วย ดอก Primary 1 ดอก, ดอก Secondary 2 ดอก, ดอก Tertiary 4 ดอก และดอก Quaternary 8 ดอก แต่สายพันธุ์ที่ต่างกันก็สามารถมีช่อตอดอกได้หลากหลายแบบ เช่น กัน

โครงสร้างของตอดอก (Flower structure)

ตอดอกของสตรอเบอร์รีประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่

1. แกนกลางซึ่งเป็นส่วนเกสรตัวเมีย
2. กลีบเลี้ยงซึ่งเป็นส่วนที่ขยายจากส่วนของฐานของตอดอก
3. กลีบตอดอก
4. เกสรตัวผู้
5. เกสรตัวเมีย โดยจะเรียงกันไป เช่นเดียวกัน การเรียงของตำแหน่งใน

ประเภทของตอดอก (Flower type)

ตอดอกของสตรอเบอร์รีได้หลายประเภทดังนี้

1. ตอดอกตัวผู้ (Male หรือ staminate)
2. ตอดอกสมบูรณ์เพศ (Perfect-flowered หรือ Hermaphrodite)
3. ตอดอกตัวเมีย (female หรือ Pistil late)

เกสรตัวผู้มักมีจำนวน 20 – 35 ดอก (หารด้วย 5 ลงตัว) เรียงเป็น 3 ชั้น ละองเกสรมีชีวิตได้หลายสัปดาห์

เกสรตัวเมียถูกจัดเรียงอย่างเป็นระเบียบรอบๆ ฐานรองดอก
ผลของสตรอเบอรี่ (Berry)

เมื่อดอกของสตรอเบอรี่ได้รับการผสมแล้ว ส่วน Ovule จะพัฒนาผลลัพธ์ในอย่างรวดเร็ว เนื้อรอบเมล็ดจะเริ่มพองพลากรในช่องดอกจะมีขนาดใหญ่ที่สุดเรียงลำดับลดหลั่นกันมาจนถึงผล Quaternary ตามลำดับและปริมาณของเมล็ดต่อผลก็เช่นกันขนาดของผลจะขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาของตัวอุ่นในช่วงแรก
2. พื้นที่ใบที่มากทำให้ขนาดของผลดีไปด้วย
3. ตำแหน่งของดอก ดอกแรกๆ จะมีขนาดใหญ่ที่สุด
4. การแบ่งตัวและขยายตัวของเซลล์ในผล
5. ขนาดของช่องอากาศ (Air space) ภายในผล
6. พันธุ์ของสตรอเบอรี่ เช่นพันธุ์ *Fragaria X ananassa posh* มีผลขนาดใหญ่กว่าพันธุ์ *F.nilgerensis Schlect.* ตัวที่รับประทานคือส่วนของฐานรองดอก (Receptacle)

ปัจจัยการเจริญเติบโตของสตรอเบอรี่

1. ลักษณะทางพันธุกรรมของสตรอเบอรี่แต่ละสายพันธุ์
2. ตั้งแวดล้อม
 - อุณหภูมิ พบร่วมกับการสังเคราะห์กลิน (volatile compounds) จะเพิ่มขึ้นที่ 25°C / 10°C อุณหภูมิในช่วงกลางวัน/กลางคืน การสังเคราะห์น้ำตาลซูโคโรสจะมากที่สุดในอุณหภูมิกลางวัน 25°C และกลางคืน 15°C (Sanz et al., 2002)
 - ปริมาณน้ำที่ได้รับ
 - ความอุดมสมบูรณ์ของดินหรือความเป็นประโยชน์ของชาตุอาหารพืช
 - แสงหรือช่วงแสง
 - อากาศการระบายอากาศที่ไม่ดีส่งผลต่อกระบวนการดูดซึมน้ำของพืช

ย่อมนำมาการเจริญของสตรอเบอรี่ย่อมลดลง

- ศัตรูพืช (วัชพืช โรค แมลง สัตว์อื่นๆ)
 - อื่นๆ เช่น ลูกเห็บ
3. การจัดการจากมนุษย์

วิธีการปลูกสตรอเบอร์รี (Strawberry Cultivation)

ระบบปลูก ในการปลูกสตรอเบอร์รี ได้มีการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ หลายระบบ ตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ และสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน และปัจจัยสำคัญต่างๆ เช่น แรงงาน สภาพที่ เศรษฐกิจของเกษตรกร กฏหมาย สังคม เทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งมีระบบปลูกหลักๆ ดังนี้

- ระบบ Matted row เป็นการปลูกที่ให้ผลผลิตมากกว่า 1 ปี เนื่องจากปล่อยให้ต้นไหหลจริบจากต้นแม่แล้วปล่อยโถจนเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ ในประเทศไทยอยู่ในรูปแบบ ใช้ 3,384 ต้น/ไร่ ในปีแรก และปีที่ 2 มี 7,692 ต้น/ไร่

- ระบบ Annual hill เป็นระบบที่ปลูกบนแปลงปลูกที่ยกระดับจากพื้นดิน และให้เจริญ 1 ปี ซึ่งต้องเกิดไหหลั่งตลอดช่วงอายุปลูก

- ระบบ Synthetic ระบบนี้เป็นระบบที่ไม่ใช่ดิน (Soilless culture) อาจปลูกได้ในสารละลายและตัวกลางอื่นทั้งอินทรีย์ (ปูยหมัก, ขุยมะพร้าว) และอนินทรีย์ (ทราย, กรวด, rock wool) ตามความสะดวกและเหมาะสม ซึ่งการปลูกถาวรสัมภาระนี้ต้องมีการควบคุมความเข้มของชาตุอาหารของสตรอเบอร์รี ให้ครบถ้วนและปริมาณเหมาะสม รวมไป ความเป็นกรดเป็นด่าง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งจะส่งผลกระทบและทางอ้อมแก่ ปริมาณและคุณภาพที่ของสตรอเบอร์รี การปลูกระบบนี้ต้องอาศัยประสบการณ์และความเชี่ยวชาญของผู้ปลูกเป็นสำคัญ

ในการปลูกสตรอเบอร์รี ให้ได้คุณภาพที่และผลตอบแทนที่ดี ต้องมีการคำนึงถึง ปัจจัยดังต่อไปนี้

- การคัดเลือกพื้นที่ (Location)
- การคัดเลือกสายพันธุ์ที่จะปลูก (Cultivars)
- การจัดการและการเตรียมดิน
- การดูแลระหว่างปลูก

1. การคัดเลือกพื้นที่ มีความสำคัญเป็นอย่างมาก พื้นที่จะปลูกควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- เป็นพื้นที่มีการระบายน้ำดี
- พื้นที่ที่ดินมีโครงสร้างการระบายน้ำ อากาศดี
- พื้นที่ดังกล่าวไม่ควรมีประวัติการระบาดของโรคหรือศัตรูพืชอย่างรุนแรง
- ดินมี pH เป็นกรดเล็กน้อย (5.5-6.5)

2. พันธุ์ที่ใช้ปลูก (Cultivars) ควรเป็นสายพันธุ์ที่มีการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เป็นอย่างดี การคัดเลือกต้องพิจารณาถึงสภาพที่พื้นที่ ภูมิอากาศ ซึ่งหากการคัดเลือกมีประสิทธิผล สตอรอบอรีที่ปลูกก็จะเกิดตามอัตราก่อติดผล ให้ผลผลิตที่ดีได้

3. การจัดการและการเตรียมดิน (Soil management and provision)

การจัดการดินให้มีสภาพที่เหมาะสมกับการผลิตสตอรอบอรีที่มีคุณภาพที่ดี จัดการเพื่อให้ดินมีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

1. ให้ดินมีโครงสร้างที่ดี
2. ธาตุอาหารเพียงพอเหมาะสม พืชสามารถดูดไปใช้ได้
3. นำหรือความชื้นในดินเหมาะสม

ซึ่งมีวิธีจัดการได้หลายวิธีร่วมกันตามความเหมาะสมดังนี้

3.1 มีการปลูกพืชหมุนเวียนเพื่อ

- ตัดวงจรของโรคและแมลงเนื่องจากพื้นที่ที่มีการใช้ต่อเนื่องนานาอยู่ มีการสะสมของโรคและแมลงหรือแมลงแมลงแต่ละพืชด้วย
- เพิ่มธาตุอาหารพืช เช่น การปลูกพืชตระกูลถั่วเพื่อเพิ่มน้ำ Nitrogen หรือ อินทรีย์วัตถุแก่ดิน

3.2 ใช้ปุ๋ยคอก (Farm manures) ซึ่งปุ๋ยคอกนับเป็นประโยชน์แก่สตอรอบอรีเป็นอย่างมาก เนื่องจาก

- ปุ๋ยคอกมีอินทรีย์วัตถุสูงซึ่งช่วยให้ดินมีโครงสร้างดีขึ้น
- มีธาตุอาหารและปัลป์อย่างธาตุอาหารให้เป็นประโยชน์แก่พืชได้อย่างเหมาะสม ซึ่ง ความมีการใช้ปุ๋ยคอกจะมีผลต่อการจัดการดิน แต่ต้องคำนึงถึงสภาพที่ทั่วไปควรใช้ปุ๋ยคอก 2-4 ตัน/ไร่ และในสภาพที่ดินรายอาจใช้ 12 ตัน/ไร่

3.3 การใช้ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยเคมีที่มีการใช้ในปริมาณที่สูงที่สุด ได้แก่ปุ๋ยในโตรเจน เนื่องจากสตอรอบอรีต้องการในโตรเจนในปริมาณที่สูง

การใช้ปุ๋ยให้มีประสิทธิภาพที่ต้องมีกลไกดังนี้

- ปุ๋ยเคมีที่มีความต้องการสูงต้องมีการใส่ก่อนปลูกล่วงหน้าระยะหนึ่ง ไม่ต้องใส่ปุ๋ยในโตรเจน 4.5-9 กก./ไร่ หลังจากขยายปลูกแล้ว 4-6 สัปดาห์
- การใช้ปุ๋ย ต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของดิน ประวัติที่ดิน และ ความต้องการของพืช
- การใช้ปุ๋ยต้องอาศัยประสบการณ์ความเชี่ยวชาญดังนั้นจึงควรปรึกษา นักวิชาการให้เข้าใจถ่องแท้

4. การดูแลระหว่างปลูก มีข้อควรปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- ต้องมีการเตรียมดิน ให้มีวัชพืชน้อยที่สุด ไอลร่วนให้ลึกและละเอียด พื้นที่มีการระบายน้ำและการดูแล

- การปลูกสตรอเบอร์รี่ในประเทศไทยที่ระดับ (≥ 800 เมตร) ควรปลูกในช่วง 15 สิงหาคม – 15 กันยายน และพื้นที่ร่วนลงมาจากนั้น ควรปลูกในช่วง 15 กันยายน – 15 ตุลาคม และเวลาที่ปลูกควรเป็นช่วงเวลาเย็นหรือขณะแสงแดดไม่จัด และให้น้ำทันทีหลังการปลูก

- คัดเลือกต้นที่มีความแข็งแรงสมบูรณ์ให้มากที่สุด ระบบราชแจ้งแรง เนื้อเยื่อส่วนต่างๆ สดใส โดยใช้ต้นจากแหล่งเพาะพันธุ์ที่มีคุณภาพที่

- สายพันธุ์ที่นำมาปลูก ควรมีลักษณะความต้านทานต่อโรคและแมลงสำคัญทางเศรษฐกิจที่นักวิจัยปรับปรุงพันธุ์คัดเลือกแล้วรองผล

- ระยะปลูกและการจัดการระบบปลูก ในประเทศไทยจะเป็นการปลูกแบบยกร่องซึ่งนับเป็นระบบปลูกที่ทำให้สตรอเบอร์รี่มีคุณภาพที่ดีและมีขนาดใหญ่ใน 1 ปี โดยจะมีเดือนต้นไฮโลที่ 2 สัปดาห์ เป็นอย่างต่ำ ซึ่งจะช่วยให้ลำต้นมีขนาดใหญ่ขึ้น โดยให้มีระยะระหว่างต้น 25-30 ซม. ระหว่างแตร 45-50 ซม. นิยมปลูกเป็น 2 แตร เพื่อความสะดวกในการเก็บเกี่ยว ยกตัวอย่าง จากระดับประมาณ 30 ซม. ซึ่งจะใช้ต้นไอลประมาณ 8,000 ต้น/ไร่

5. การตกแต่งพืชก่อนปลูก (Setting the plant) ต้นไอลที่จะนำมาปลูกต้องมีการจัดการเดือดช่อดอก ให้ลดลง ให้หนดเดือดใบแก่ 2/3 ของเดือน ตัดรากรากที่ยาวเกิน 10 ซม. ออกไม่ควรกลบดินให้ท่วมยอดหรือเนื้อเยื่อเจริญปถายยอดและไม่ให้รากโผล่พื้นจากระดับพื้นดิน

6. การคลุมแปลง การคลุมแปลงเป็นไปเพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในดินเป็นสำคัญ (ในต่างประเทศ) และมีบทบาทในการรักษาความชื้น ลดปริมาณวัชพืช และช่วยถอนผิวของผลผลิตให้สะอาดปราศจากโรคที่เกิดจากดินหากมีการสัมผัสกับดินที่มีความชื้นที่จะส่งเสริมให้ผลผลิตเสียหายได้

7. วัสดุคลุมแปลง มีหลายชนิด ทั้งเศษพืช เช่น ฟาง ใบตอง พลาสติกดำ ซึ่งพลาสติกในต่างประเทศคลุมเพื่อรักษาระดับอุณหภูมิ ส่วนในไทยนิยมใช้ใบตองเนื่องจากช่วยให้คุณภาพที่ของผลผลิตดีที่สุด และภูมิอากาศແળประเทศไทยนั้นเองการคลุมแปลงควรคลุมหลังจากปลูกไปแล้ว 2 สัปดาห์

8. การให้น้ำ เนื่องจากสตรอเบอร์รี่เป็นพืชที่มีระบบราชตื้น ไม่เกิน 30 ซม. ทำให้ต้องมีการให้น้ำมากเนื่องจากรากไม่สามารถดึงลึกไปหาน้ำที่อยู่ในดินลึกมากได้ เนื่องจากรากไม่สามารถดึงลึกไปหาน้ำที่อยู่ในดินลึกได้ ซึ่งหากสตรอเบอร์รี่ได้รับปริมาณน้ำไม่เพียงพอจะกระทบ

ต่อปริมาณและคุณภาพที่ผลผลิตอย่างรุนแรง จึงควรมีระบบชลประทานที่ดี จัดการนำ้ำให้สตรอเบอร์รี่อย่างเพียงพอได้

การเก็บเกี่ยวและการคัดบรรจุ (Harvesting and Packing the Crop)

สตรอเบอร์รี่เป็นผลไม้ซึ่งได้รับความนิยมสูงแล้ว การเก็บเกี่ยว จึงนับเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่ง เพื่อคงทั้งรสชาดและกลิ่นที่ดีของรูปสวยงามจะนั้น

1. ผู้เก็บเกี่ยวจำเป็นต้องระมัดระวังวิธีการเก็บ กีอภานะมีความสะอาดไม่มีการปนเปื้อนของไข่และเก็บ จำนวนผู้เก็บเกี่ยวที่เหมาะสมคือ 2-4 คน/ไร่

2. การเก็บผลควรเก็บโดยช่วงเวลา ที่แดดยังไม่แรงและอุณหภูมิไม่สูงนัก เมื่อเก็บแล้วรีบนำเข้าร่มกากบาทรุ่งทันที 以免เสียหาย หรือเสียหายจากการหืนหายน้ำ หรือแมลงที่ชอบกินผล เช่น แมลงสาบ แมลงปีกแข็ง แมลงหัวใจ แมลงหัวใจ เป็นต้น เพื่อป้องกันการชำรุดของผลและควรเก็บผลขณะที่ผลสีเข้ม 75%

3. การจำแนกคุณภาพที่ผล (Grading the berries) การคัดขนาดคุณภาพที่ จะช่วยเพิ่มน้ำหนักต่อเม็ด ให้ได้มากขึ้น สำหรับคุณภาพที่ดีควรมีน้ำหนักต่อเม็ดอย่างน้อย 15-25 กรัม ตามมาตรฐานของมูลนิธิโครงการหลวง เป็นดังนี้

สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม

เกรด	น้ำหนัก (g)
พิเศษ	≥ 25
1	15 - 25
2	11 - 15
3	9 - 11
4	7 - 9

4. การบรรจุและการขนส่ง

สำหรับการบรรจุ โภคผลสดที่ผ่านการคัดเลือกแล้วควรบรรจุในภาชนะ พลาสติกใส หรือกล่องกระดาษแข็ง มีการรักษาอุณหภูมิให้ต่ำกว่า 0°C เล็กน้อย เพื่อป้องกันโรคหลังการเก็บเกี่ยว เช่น โรคราสีเทา เป็นต้น (แปรค์ชั้ย, อ้างแล้ว)

โรคสำคัญของสตรอเบอร์รี่

1 โรคราสีเทา (Botrytis gray mold rot)

โรคราสีเทามีเชื้อสาเหตุคือ *Botrytis cinerea* Pers ex Fr. เป็นโรคที่เกิดกับผลผลิตในสภาพที่มีความชื้นสูง (ความชื้นสัมพัทธ์มากกว่า 90%) ช่วงอุณหภูมิ $15-20^{\circ}\text{C}$ เช่นเชียร์ส

2. โรคแอนแทรคโนส (Anthracnose)

โรคแอนแทรคโนสมีเชื้อสาเหตุได้แก่ *Colletotrichum fragariae* Brooks., *C. dematum* (Pres: Fr) Grove, *C.acutatum Simmonds*, และ *gloeosporioides* Penz. โดยเข้าทำลายทั้งใบ ลำต้น ก้านใบ และผลสตรอเบอร์รี่โดยหากปรากฏอาการที่ผลจะมีสีน้ำตาลดำ แพลงก์น เนื้อผลยุบลง แล้วค่อยเน่าและกลิ่ยเป็นสีดำ ภายใน 2-3 วัน

ในลำต้น ก้านใบ อาการที่ปรากฏจะเห็นว่า รอยแพลงก์น กลมดำเลี้ยวขยายทำลายเนื้อเยื่อไปเรื่อยๆ และจะระบาดได้ในช่วงอุณหภูมิประมาณ 21°C

3. โรคใบจุด (Strawberry leafspot)

โรคใบจุดในสตรอเบอร์รี่ มีเชื้อสาเหตุเป็นเชื้อรา *Ramularia tulasnei* sace ซึ่งเข้าทำลายในก้านใบ ก้านผล กลีบเลี้ยง โดยพัฒนาจากจุดเล็กๆ ม่วงอ่อนตามผิวใบย่อย (อ่อน) แล้วค่อยขยายใหญ่ขึ้น ตรงกลางเป็นสีเทาหรือขาวมีขอบแดงนำ้ตาล มีรูปร่างกลมในใบและรูปปรีในอวัยวะอื่น

4. โรคราแป้ง (Powdery mildew)

โรคราแป้ง พบรูปเป็นปัญหา กับผลของสตรอเบอร์รี่ย่างมาก มีเชื้อสาเหตุมากจาก *Sphaerotheca macularis* (Wallr. Ex Fr.) Jacz.f.sp. *fragariae* นอกจากที่ผลแล้วยังพบรูปในใบ กลีบเลี้ยงยอดอ่อน โดยมีลักษณะสีขาวขึ้นที่หลังใบ เชื้อมีการระบาดมากในช่วง $15 - 25^{\circ}\text{C}$ และใบที่มีความชื้น 80% ขึ้นไป

5. โรคเหี่ยวและรากร่าน (Red stele)

โรคเหี่ยวและรากร่านนี้ มีเชื้อสาเหตุคือ *Phytophthora fragariae* Hickman อาการของโรคพบจะลำต้นมีลักษณะแคระแกร็นใบแก่เหี่ยวแห้ง ใบใหม่เล็กลงก้านใบสั้น หากระบบช่วงดอกผลผลที่ได้จะเล็กหากเมื่อทำลายรากร่าน ต้นจะตายจากยอดลงมา โรคนี้จะมีการระบาดมากในพื้นที่ที่มีน้ำขังขึ้นและ (ภรัคชัย, อ้างแล้ว)

6. โรคจากแบคทีเรีย โรคใบจุดเหลี่ยม จากเชื้อแบคทีเรียชื่อ *Xanthomonas fragariae* kenne-dyshing มีอาการเริ่มจากใบจุดเล็กๆ แพลงก์น ให้ใบอ่อนน้ำ จนน้ำขยายตัวกล้ายเป็นลักษณะเหลี่ยม ซึ่งถูกจำกัดพื้นที่โดยเส้นใบ แพลงก์น โปร่งแสงในสภาพที่ชื้น แพลงก์นจะละจากเชื้อแบคทีเรียเมื่อแห้งจะกล้ายเป็นแผ่นบางสีขาว ซึ่งเป็นอาการบ่งชี้ของ angular Leaf spot นั่นเอง (ชูพงษ์, 2531)

7. โรคที่เกิดจากไวรัสและมีลักษณะคล้าย virus (Virus and Virus-like Diseases)

โรคที่เกิดจากเชื้อไวรัส นับเป็นโรคที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจอย่างยิ่ง อีกทั้งการป้องกันแก้ไขจากโรคไวรัสนั้นยุ่งยากซับซ้อน ต้องใช้เทคนิควิธีการการดูแลไกลชีคและพิเศษมาก ซึ่งไวรัสที่พบว่าสำคัญๆ มีดังนี้

- June yellows (JY) โดยถ่ายทอดจากการขยายพันธุ์ทางไอลลดองเกยตรหรือเมล็ดเองทำให้เกิดอาการอ่อนแอก่อนให้ผลผลิต 50% จากปกติ

- Strawberry mottle virus (SMV) ถ่ายทอดโดยการระบายน้ำเป็นเพลี้ยอ่อนสตรอเบอร์รี่ (*Chactosiphon fragaefolii* (CKL)) อาการของโรคเป็นจุดสีเหลืองประกายที่ใบ ทั้งพานะ และไวรัสสาเหตุมีได้มากกว่า

- Strawberry crinkle virus (SCV) นับเป็นโรคที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมาก ใบจะมีอาการหงิกงอหรือลักษณะอาการที่ปรากฏจะผันแปรไปตามสายพันธุ์ของสตรอเบอร์รี่เองและสายพันธุ์ (Strian) ของไวรัสเอง (ณรงค์ชัย, อ้างแล้ว)

แมลงและสัตว์ศัตรูสำคัญของสตรอเบอร์รี่ (Arthropod and Animal pest)

นอกจากโรค วัชพืชแล้ว แมลง หอยทาก และสัตว์ ศัตรูของสตรอเบอร์รี่ มีหลายชนิดมากที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการผลิตสตรอเบอร์รี่ ทั้งด้านการทำลายให้เสียหายทางกายภาพที่ คุณภาพที่โดยตรงหรือ เป็นพาหะของสตรอเบอร์รี่เองซึ่งสัตว์ศัตรูที่สำคัญของสตรอเบอร์รี่ มีดังนี้

1. เพลี้ยอ่อนสตรอเบอร์รี่ (Strawberry aphids, *Chaetosiphon* spp.) ลักษณะการทำลายจะอุ้ยตรงร่วนเนื้อเยื่ออ่อนของสตรอเบอร์รี่ที่อยู่หนึ่งอินโดยการดูดน้ำเลี้ยง ส่งผลให้พืชอ่อนแอก ทั้งยัง เป็นพาหะของไวรัสอีกด้วย

2. ไร (Spider mites, *Tetranychus telaridus* L.) เมื่อไรชนิดนี้เข้าทำลายจะทำให้ใบมีสีน้ำตาลและค่อยๆ แห้งกรอบแล้วตายไปในที่สุดไว้จะขอบลักษณะอาหารแห้ง

2. ด้วง (White grubs, *Phylaphaga decimlineata*. (SAY)) ลักษณะการทำลายจะทำลายกินรากและส่วนของลำต้น

3. ทาก (Garden slugs, *Arion subfuscus*) ลักษณะการทำลายทำให้เกิดรูที่ผลของสตรอเบอร์รี่และมักเข้าทำลายในช่องที่มีอากาศชื้น

4. ไส้เดือนฝอย (Nematode Diseases) สตรอเบอร์รี่มีไส้เดือนฝอยเป็นศัตรูอยู่มาก หลายสปีชีส์ ซึ่งนับเป็นตัวบันทอนการเจริญเติบโตของสตรอเบอร์รี่อย่างมาก ซึ่งจะฝังตัวในรากหรือลำต้นโดยดูดจนน้ำเลี้ยงทำให้ทำให้พืชขาดธาตุอาหารและเกิดเป็นผลแล้วไวรัสเชื้อร้าย แบคทีเรีย เข้ามาได้ง่ายอีกด้วย (ณรงค์ชัย, อ้างแล้ว)

ชาตุอาหาร (Nutrition)

เนื่องจากชาตุอาหารมีความสำคัญต่อพืชทุกชนิดการขาดชาตุอาหารจึงมีผลกระทบต่อระบบทางสรีรวิทยาเเมตนาบอลิติซึมและเมื่อพืชขาดชาตุได้ชาตุหนึ่ง (ชาตุอาหารจำเป็น) จะวิกฤติก็จะแสดงอาการปรากฏทางกายภาพที่ออกให้เห็นได้ (ยงยุทธ์, 2543)

ผลการขาดชาตุอาหารของพืช หรือของสตรอเบอรี่เองจะปรากฏให้เห็นใน แล้ว การเจริญเติบโตที่ลดลง พืชมีความอ่อนแอก การเข้าทำลายของโรคและแมลงศัตรูพืชก็จะง่ายขึ้น และชาตุอาหารที่เป็นปัจจัยกับการผลิตสตรอเบอรี่มีดังนี้

1. ในไตรเจน (N) สตรอเบอรี่ เป็นพืชมีความต้านทาน Nitrogen สูงในทุกระยะการเจริญเติบโตโดย Nitrogen ในรูปของ NO_3^- สตรอเบอรี่ต้องการสูงใกล้ช่วงขยายพันธุ์ (ออกดอกออกผล) และในช่วงวัฒนาภาค สตรอเบอรี่ต้องการ NH_4^+ มากในระยะนี้ การให้น้ำปุ๋ยในไตรเจนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการผลิตสตรอเบอรี่อย่างมาก (Arbold and Mackown, 1997) หากสตรอเบอร์ขาดชาตุอาหาร (N, P และ K) การพัฒนาของสีและการสะสม แอนโทไซยานินของผลสตรอเบอรี่ การขาด N จะทำให้ผลมีสีแดงเร็วกว่า เมื่อเทียบกับการขาด P และ K (Yoshida et al., 2002) อาการจะปรากฏเป็นสีส้มแดงในใบแก่ ขนาดรากเล็กและเบาบางน้ำหนักลดลง 50% ส่วนลำต้นลดลง 60% (ผ่องศรี, จ้างแล้ว) และขนาดผลสตรอเบอรี่และสารไฟโนอลเพิ่มขึ้นหากให้น้ำปุ๋ยในไตรเจนในปริมาณที่เหมาะสม แต่หากปริมาณไนโตรเจนสูงเกินไปจะชักนำให้เกิดการเผื่อใบความต้านทานต่อโรคและแมลงลดลงทำให้ผลเน่า爛 วิตามิน C และความแห้งแห่นื้อลดลง (Nestby et al., 2003)

2. ฟอสฟอรัส (Phosphorus) พืชจะมีอาการเส้นใบสีเงินในใบแก่ระหว่างช่วงออกดอก ลำต้นเล็กลง 65% ต้นไหลมในลดลงถึง 50% ในมีสีเขียวเข้มจัดในใบย่อย ดอกและผลน้อยลง

3. โพแทสเซียม (Potassium) อาการขาดจะเกิดแก่ใบแก่ มีสีแดงเข้มตรงขอบใบ และมีสีเขียวเข้มตามฐานของใบย่อยแต่ละใบและทำให้ใบร่วง การเกิดรากลดลง เหี่ยวพนในช่วงระหว่างการติดผล และผลที่ได้จะเหลวสาดตื้นชื้ด โพแทสเซียมที่มากเกินไปจะลดขนาดผลคุณภาพที่ด้านความหวาน(Nestby et al., 2003)

4. ซัลเฟอร์ (Sulfur) การขาดชาตุซัลเฟอร์จะทำให้เกิดรอยสีน้ำตาลดำที่ปลายของใบแก่ และใบอ่อนเป็นสีเหลือง รากมีสีขาว น้ำหนักรากลดลง 20% โดยประมาณ ลำต้นอ่อนแข็งน้อย มีการผลิตไนโตรน้อยและขนาดไหลกับเล็กลงน้ำหนักไหลลดลง 75%

5. แมกนีเซียม (Magnesium) การให้แมกนีเซียมช่วยเพิ่มขนาดผลได้ (Nestby et al., 2003) อาการขาดชาตุของไม่เห็นเด่นชัดนัก นอกจากใบจะมีขوبในเดงถึงม่วงหรือสีน้ำตาลใบแก่

แล้วค่อยลุกลามไปยังกลางในและโคนของเส้นกลางใบ นำหนักรากลดลง 25% และซักนำให้ผลซีดได้

6. แคลเซียม (Calcium) อาการขาดจะทำให้พืชมีปลายใบใหม้มีเนื้อเยื่อเจริญทางปลารักษ์ปลายยอดเสียหาย ระบบ rak ถูกทำลายครึ่งหนึ่ง ในตากมีสีน้ำตาล ดอกเล็ก ผลเล็กแข็งกระด้าง มีรสชาติเปรี้ยว

7. บอรอน (Boron) ลักษณะอาการที่ใบอ่อนจะคล้ายกับอาการขาดแคลเซียมมาก และรากแขนงสั้นลง ขอบใบมีสีเหลืองเป็นครุ่นลดการสร้างและของการเก็บผลของสตรอเบอรี่ที่ได้ขนาดเล็กคุณภาพที่ต่ำ

8. เหล็ก (Iron) ใบอ่อนมีสีเหลืองใบเล็กลง ระบบ rak มีสีเหลืองลำต้นลดลง ครึ่งหนึ่ง ขนาดและการพัฒนาของใบลดลงเกือบ 50% ผลผลิตลดลง

9. สังกะสี (Zinc) มีบทบาทสำคัญในการสังเคราะห์โปรตีนและป้องกันการสะสมฟ่องน้ำซึ่งเป็นสารที่ขับยังกิจกรรมของออกซินและเป็นส่วนประกอบสำคัญที่สุด อย่างหนึ่งของสตรอเบอรี่ (Nestby et al., 2003) อาการขาดธาตุสังกะสี ใบอ่อนจะหยาบเป็นสีเขียวในแก่เป็นสีเหลืองในบางพันธุ์พบใบเป็นสีม่วง (ภรรคชัย, อ้างแล้ว)

10. แมงกานีส (Manganese) อาการขาด ลดขนาดของผล

11. โมลิบเดียม (Molybdenum) ไม่มีผลต่อขนาดผลแต่การใช้โมลิบเดียมช่วยเพิ่มวิตามิน ซี และน้ำตาล (Nestby et al., 2003)

ผลของชิลิกอนที่มีต่อพืช

มีรายงานถึงการใช้หินภูเขาไฟ ช่วยในการปรับสภาพที่ดินให้มีความพรุนในตัวสูง มีคุณสมบัติในการดูดซึมที่ดี และช่วยรักษาสมดุลระหว่างปริมาณน้ำและอากาศในดิน นอกจากนี้ หินภูเขาไฟดังกล่าว มักมีชาตุชิลิกาเกิดในรูปไ蕊เฟลิก (amorphous silica) ซึ่งบางส่วนละลายน้ำได้ ในรูปซิลิซิคแอกไซด์ (H_2SiO_4) พืชจะนำไปใช้ในการสร้างผนังเซลล์ ทำให้พืชแข็งแรง สามารถต้านทานต่อเชื้อราและแมลงบางชนิดได้ นอกจากนี้ยังพบว่าชิลิกาสามารถจับอนุมูลของสารพิษ (มักมีไฮโดรเจนหรือชาตุประจุบวก) ที่เชื้อโรคขับคายออกมานอกจากนี้ยังพบว่าชิลิกาสามารถจับอนุมูลของพืชเพื่อเอื้ออำนวยต่อการติดเชื้อ (infection) ของเชื้อสาเหตุโรคนั้นๆ ทำให้ยับยั้งการทำงานของสารพิษสารพิษได้ การใช้ประโยชน์จาก ชิลิกอน เพื่อบำบัดในการป้องกันการเข้าทำลายของศัตรูพืช เป็นที่แพร่หลายทั่วไปซึ่งส่วนใหญ่การใช้ชิลิกอน มีบทบาทอย่างสูงในพืชตระกูลหญ้า (Gramineae) และพืชตระกูลแตง (Cucurbitaceae) ซึ่ง ชิลิกอน จะเป็นตัวช่วยสร้างความแข็งแกร่งให้แก่เซลล์ของพืช (ติดเชื้อไวรัส) ซึ่งจะเกิดเป็นผลึกชิลิกาแอลกมอนิเวลผิวของใบและทุกส่วนของพืชตระกูลแตง

และบริเวณขอบใบของพืชตระกูลหญ้า ซึ่งสามารถลดการเข้าทำลายของศัตรูพืชบางชนิด เช่น โรคจากเชื้อร่า หรือแมลงปากคุด บางชนิดได้

1. ชิลิกอนเสริมความแข็งแรงของเซลล์พืชโดยกระบวนการที่ประยัดพลังงานมากกว่าการสังเคราะห์กินนิน ซึ่งใช้พลังงาน ATP เป็นอัตราส่วน 1:20 โดยที่ให้ผลเท่ากัน

2. ชิลิกอนช่วยให้ผนังเซลล์มีสภาพที่ยืดหยุ่น (elasticity) ระหว่างที่เซลล์ขยายขนาด

3. ช่วยให้ใบตั้งชั้นรับแสงได้ดีกว่าพืชที่ไม่ใบโถ้งลง

4. ลดการล้มในต้นข้าวที่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนสูงซึ่งมักมีความอ่อนแอกลาง

5. ป้องกันการเข้าทำลายของโรคและแมลงเข้าทางรากและใบ

6. ป้องกันความเป็นพิษของธาตุเหล็กและแมงกานีสโดยมีบทบาทลดความเป็นพิษของแมงกานีสได้เนื่องจากชิลิกอนช่วยให้แมงกานีสกระจายสม่ำเสมอหัวใบ (ยงยุทธ์, 2543)

บทบาทของชิลิกอนต่อการผลิตสตอรอบอร์

สำหรับในสตอรอบอร์เอง การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ธาตุอาหาร ชิลิกอน กับสตอรอบอร์ ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก แต่ Lieben และคณะ ได้ทดลองในช่วง ค.ศ. 1993-1999 เกี่ยวกับผลของชิลิกอน กับส่วนสันพันธ์กับสีของผลสตอรอบอร์ ส่วนบทบาทด้านป้องกันศัตรูพืช กับคุณภาพที่ของผลผลิตของสตอรอบอร์ จึงจำเป็นต้องทดสอบ เพื่อหาแนวทางในการเพิ่มคุณภาพที่ ผลผลิตของสตอรอบอร์และเพื่อเป็นแนวทางในการลดการใช้สารเคมีในการผลิตสตอรอบอร์ เพื่อประโยชน์ของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมต่อไป

ผลของแคลเซียมที่มีต่อสตอรอบอร์

แคลเซียมนับเป็นธาตุอาหารที่มีความเป็นพิษกับพืชต่ำ แม้ว่าพืชจะได้รับแคลเซียมมากเกินไปก็ตาม แคลเซียมมีรูปที่เป็นประโยชน์กับพืชคือ Ca^{2+} และเป็นธาตุอาหารที่มีการนำมารักษาคุณภาพที่ผลผลิตอย่างกว้างขวาง เช่นมีการใช้แคลเซียมและไบرونเพื่อคุณภาพที่ของลูกพับ (Plich, 2002) การใช้ แคลเซียมและแมgnีเซียม เพื่อให้แอปเปิลอร่อยและลดกระบวนการทางสรีรวิทยาและผลด้านการต้านทานโรค (Huguet, 1980; Brown et al., 1998; Ernani et al., 2002; Kahu, 2002)

บทบาทและความสำคัญของแคลเซียมที่มีต่อพืช

แคลเซียมมีบทบาทกับกระบวนการทางเคมีชีวภาพที่สำคัญและน่าสนใจดังนี้

1. แคลเซียมกับการมีส่วนร่วมที่ของผนังเซลล์ แคลเซียมเพกเตตในมิคเดลลา เมลลา มีบทบาทสำคัญทำให้ผนังเซลล์ เนื้อเยื่อและต้นพืชแข็งแรง ซึ่งพืชจะเจริญได้ดีได้มีผนังเซลล์มีความจุแลกเปลี่ยนแก๊ส ไอออนสูงและขณะเดียวกันต้องมีปริมาณมากพอในเนื้อเยื่อพืชด้วย และแคลเซียมยังช่วยป้องกันการย่อยสลายของมิดเดิมลาเมล่า ซึ่งเป็นไขม์พอลิกาแลกทูโรนส (polygalacturonase) มีหน้าที่เร่งปฏิกิริยาการสลายสารเพทเทกจิกรรมของเอนไซม์จะถูกยับยั้งเมื่อมีแคลเซียมความเข้มข้นสูง ซึ่งปริมาณแคลเซียมเพกเตตในผนังเซลล์นั้นเองที่เป็นข้อมูลบ่งชี้ถึงความต้านทานของพืชต่อการทำลายของเชื้อรา หรือยืดเวลาการสุกของผลก็ได้

2. การยึดตัวของเซลล์และกระบวนการหลังการแคลเซียมภายนอกจะทำหน้าที่เกี่ยวกับการยึดตัวของรากคือจะช่วยถ่วงคุณและป้องกันไอออนอื่นที่มีความเข้มข้นสูงในสารละลายก่อความเสียหายแก่เยื่อหุ้มเซลล์ หากรากขาดแคลเซียมจากสารละลายธาตุอาหารจะหยุดการยึดตัว ภายในเวลา 2-3 ชั่วโมง การหลังมีออกของรากหมายจากจะแปรผันไปตามกับระดับของแคลเซียมภายนอกเซลล์นอกจากนี้ รากพืชที่ถูกลดแคลเซียมจะไม่ตอบสนองต่อแรงโน้มถ่วงของโลกอีกด้วย

3. แคลเซียมกับการสร้างเส้นใยรากพืชของเยื่อแคลเซียมทำให้เยื่อหุ้มเซลล์มีเส้นใยรากพืชที่เพาะเป็นสะพานเชื่อมระหว่างฟอสเฟตกับหมู่คาร์บอนออกซิล และโปรตีนตรงบริเวณพิวของเยื่อเนื้อเยื่อที่ขาดแคลเซียมจะเยื่อขาดบูรณาภพที่ ก่อให้เกิดความเสียหายคือ อัตราการหายใจสูง มีการรั่วไหลของชั้นสเทตจากแก้วคิวโอล เช่น แคลเซียมมีผลต่อสีริวิทยาและเมตาบอลิซึมในไม้ผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนโครงสร้างเซลล์และเยื่อหุ้มเซลล์ (Zocchi and Mignani, 1995 Schlegel et al., 2002)

4. บทบาทในการรักษาสมดุลของประจุบวกประจุลบและการควบคุมด้านแรงดันอสโนมิกในเซลล์ แคลเซียมออกชาเดตของพืชบางชนิดยังช่วยควบคุมมิให้ความดันอสโนมิกของแก้วคิวโอลเพิ่มขึ้น และการควบคุมบทบาทด้านการควบคุมอสโนมิกในการปิดเปิดของปากใบทาง และใบสะคั่งในตอนกลางคืน (ยงยุทธ์, 2543)

บทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตอรอบเออรี

แคลเซียมเป็นธาตุที่สตอรอบเออรีมีความต้องการสูงมากในช่วงออกดอก และติดผล สตอรอบเออรี (Chow et al., 1992) มีการใช้ CaCl_2 ในการปรับปรุงคุณภาพที่ของสตอรอบเออรีแข็ง

และ แยมสตอร์เบอร์รี การใช้ CaCl_2 ร่วมกับ Pectin Methyl Esterase (PME) มาใช้ก่อนการแช่แข็ง (Suutarien et al., 2002)

ในประเทศไทยได้มีการนำมาใช้กับสตอร์เบอร์รี เพื่อช่วยลดการสูญเสียความแห้งน้ำเนื้อของผลผลิต โดยการฉีดพ่นสารละลายแคลเซียมคลอไรด์ทางใบกับสตอร์เบอร์รีก่อนการเก็บเกี่ยว 2 สัปดาห์พบว่าผลสตอร์เบอร์รีหลังการเก็บเกี่ยว มีการเน่าเสียช้าลงเนื่องจากแคลเซียมมีผลต่อการขับยิ่งขบวนการ senescence โดยลดกิจกรรมเมืองต้นของ metabolism เช่น อัตราการหายใจการผลิตเอธิลินของผลผลิต

ระบบการปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน

การปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน (Soilless culture) หรือมักนิยมเรียกอีกอย่างว่า "ไฮโดรโพนิกส์" โดยความหมายที่กำหนดโดย องค์กรอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) การปลูกพืชในสารละลาย วัสดุปลูก ที่เป็นสารเคลื่อน เช่น กรวด ทราย ฯลฯ หรือวัสดุปลูกที่เป็นสารอินทรีย์ธรรมชาติ เช่น ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยเลือย ฯลฯ

การปลูกพืชในระบบไฮโดรponics ทำให้จำนวนผลผลิตเพิ่มมากกว่าการปลูกในดินโดยปกติ ซึ่งหลักเดียวกันทั้งสอง แต่ เช่น ในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ปัจจัยการสารเคมี และศัตรูพืชที่ระบาดสะสมอยู่ในดิน ที่เป็นเหตุให้ ผลผลิตของพืชลดลง อีกทั้งการปลูกพืชไฮโดรponics ยังมีข้อได้เปรียบ กือ การจัดการควบคุมปริมาณธาตุอาหารพืช ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า อีกทั้งยังมีการจัดการน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการปลูกพืชไฮโดรponics (งานวจ , 2548)

วิธีดำเนินงานวิจัย

อุปกรณ์การวิจัย

1. สตรอเบอร์รี่ (*Fragaria sp.*) พันธุ์ 50 และ 72 จาก สถานีวิจัยดอยปุย
2. อุปกรณ์ชุดปลูกสตรอเบอร์รี่ไฮโดร โพนิกส์
3. เครื่องวัดค่าการนำไฟฟ้า (EC meter)
4. เครื่องวัดค่าความเป็นกรดด่าง (pH meter)
5. วัสดุปลูกสตรอเบอร์รี่ในดิน
6. กล้องจุลทรรศน์
7. เครื่องชั่งทศนิยม 2 ตำแหน่ง (Electrical balance)
8. เครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ (Spectrophotometer)
9. เครื่องวัดความหวานของผลผลิต (Hand refractometer)
10. เครื่องวัดความแน่นเนื้อของผลผลิต (Digital force gauge)
11. อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ

สารเคมี

1. สารเคมีที่ใช้ในระบบการปลูกพืชไร่ดิน
2. CaCl_2
3. SiO_2
4. HNO_3
5. NaOH

วิธีดำเนินการวิจัย

การทดลองใช้ซิลิซิคแอชิกและแคลเซียมคลอไรด์ ในการผลิตสตรอเบอร์รี่เป็นการทดสอบทั้งในสภาพที่กลางแจ้งสภาพที่ไร่ดิน และในโรงเรือนเพื่อหาระดับความเข้มข้นที่เหมาะสมกับการผลิตสตรอเบอร์รี่ให้มีคุณภาพที่ดีอีกด้วย

การทดลองที่ 1 การศึกษาผลของแคลเซียมความเข้มข้นต่างๆ ต่อการผลิตสตอร์เบอรี

ในการทดลองที่ 1 เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ของการใช้ชาตุอาหารแคลเซียมมาปรับปรุงคุณภาพที่และปริมาณผลผลิตของสตอร์เบอรีโดยมีหัวข้อศึกษาดังนี้

การทดลองที่ 1.1 การศึกษาระดับความเข้มข้นของแคลเซียมต่อการผลิตสตอร์เบอรีในระบบการปลูกพืชไร้ดิน

1. การปลูกสตอร์เบอรีพะรำราษฎา 50 และ 72 ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมและสำหรับกินสด เพื่อศึกษาระบรมานแคลเซียมที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโต และผลผลิตที่มีคุณภาพที่

การทดลองนี้เป็นการทดลองเพื่อวิเคราะห์ปริมาณชาตุอาหารแคลเซียมที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของสตอร์เบอรีโดยตรวจวัดจากลักษณะเชิงปริมาณและคุณภาพที่ของสตอร์เบอร์รีในช่วงวัฒนาภาคและช่วงขยายพันธุ์

2. เตรียมสารละลายน้ำชาตุอาหาร สำหรับสตอร์เบอรี
3. เตรียมสารละลายน้ำแคลเซียมคลอไรด์สำหรับทดสอบโดยวางแผนการทดลองแบบ Randomize Complete Block Design (RCBD) จำนวน 6 สิ่งทดลอง (Treatment) 2 สายพันธุ์ 5 ชุดๆ และ 6 ต้นดึงนี้

ใช้สตอร์เบอรี 2 สายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ 50 และ 72

สิ่งทดลองที่ 1 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 0.00%

สิ่งทดลองที่ 2 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 0.90%

สิ่งทดลองที่ 3 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 1.80%

สิ่งทดลองที่ 4 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 2.70%

สิ่งทดลองที่ 5 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 3.60%

สิ่งทดลองที่ 6 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 4.50%

โดยฉีดพ่นหลังจากปลูกแล้ว 14 วัน อัตราตันละ 1 มิลลิลิตรทุก 14 วัน โดยเก็บข้อมูล

4. แล้วหลังจากฉีดพ่นไปแล้วเก็บข้อมูลทางด้านวัฒนาภาค ทุก 14 วัน โดยเก็บข้อมูล ดังต่อไปนี้ พื้นที่ใบ ความสูงต้น ความยาวก้านใบ ความยาว และกว้างทรงพุ่ม

5. เก็บใบพื้นขาววิเคราะห์ปริมาณชาตุอาหารแคลเซียม

6. เมื่อสตอร์เบอร์รีติดผลแล้ว บันทึกลักษณะเชิงปริมาณและคุณภาพที่ของผลผลิต

การทดลองที่ 1.2 การศึกษาผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในโรงเรือน

1. การปัลกสตรอเบอร์รีพะราชาทาน 50 และ 72 ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรม และสำหรับกินสดเพื่อศึกษาปริมาณแคลเซียมที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตและผลผลิตที่มีคุณภาพที่

การทดลองนี้เป็นการทดลองเพื่อวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารแคลเซียมที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของสตรอเบอร์รีโดยตรวจวัดจากลักษณะเชิงปริมาณและคุณภาพที่ของสตรอเบอร์รีในช่วงวัฒนาการและช่วงขยายพันธุ์

2. เตรียมดินสำหรับปลูกสตรอเบอร์รี

3. เตรียมสารละลายแคลเซียมคลอไรด์สำหรับทดสอบโดยวางแผนการทดลองแบบ Randomize Complete Block Design (RCBD) จำนวน 6 สิ่งทดลอง (Treatment) 2 สายพันธุ์ 5 ชั้ๆ ละ 6 ต้นดังนี้

ใช้สตรอเบอร์รี 2 สายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์พะราชาทาน 50 และ 72

สิ่งทดลองที่ 1 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 0.00%

สิ่งทดลองที่ 2 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 0.90%

สิ่งทดลองที่ 3 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 1.80%

สิ่งทดลองที่ 4 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 2.70%

สิ่งทดลองที่ 5 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 3.60%

สิ่งทดลองที่ 6 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 4.50%

โดยฉีดพ่นหลังจากปัลกแล้ว 14 วัน อัตราต้นละ 1 มิลลิลิตรทุก 14 วัน

4. แล้วหลังจากฉีดพ่นไปแล้วเก็บข้อมูลทางด้านวัฒนาการ ทุก 14 วัน โดยเก็บข้อมูล ดังต่อไปนี้ พื้นที่ใบ ความสูงต้น ความยาวก้านใบ ความยาวและกว้างทรงพุ่ม

5. เก็บใบพิชามาวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารแคลเซียม

6. เมื่อสตรอเบอร์รีติดผลแล้ว บันทึกลักษณะเชิงปริมาณและคุณภาพที่ของผลผลิต

การทดลองที่ 1.3 การทดสอบผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพที่ไร้

1. การป้องกันสตรอเบอร์รีพะรุงราษฎราน 50 และ 72 ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรม และสำหรับกินสดเพื่อศึกษาปริมาณแคลเซียมที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตและผลผลิตที่มีคุณภาพที่ดี

การทดลองนี้เป็นการทดลองเพื่อวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารแคลเซียมที่เหมาะสม กับการเจริญเติบโตของสตรอเบอร์รีโดยตรวจวัดจากลักษณะเชิงปริมาณและคุณภาพที่ของสตรอเบอร์รีในช่วงวัฒนาการและช่วงขยายพันธุ์

2. เตรียม ดิน สำหรับปลูกสตรอเบอร์รี
3. เตรียมสารละลายน้ำแคลเซียมคลอไรด์สำหรับทดสอบโดยวางแผนการทดลองแบบ Randomize Complete Block Design (RCBD) จำนวน 6 สิ่งทดลอง (Treatment) 2 สายพันธุ์ 5 ชั้นๆ ละ 6 ต้นดังนี้

ใช้สตรอเบอร์รี 2 สายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์พะรุงราษฎราน 50 และ 72

สิ่งทดลองที่ 1 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 0.00%

สิ่งทดลองที่ 2 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 0.90%

สิ่งทดลองที่ 3 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 1.80%

สิ่งทดลองที่ 4 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 2.70%

สิ่งทดลองที่ 5 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 3.60%

สิ่งทดลองที่ 6 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 4.50%

โดยฉีดพ่นหลังจากปลูกแล้ว 14 วัน อัตราตื้นละ 1 มิลลิลิตรทุก 14 วัน โดยเก็บข้อมูล

- ดังต่อไปนี้ พื้นที่ใบ ความสูงต้น ความยาวก้านใบ ความยาวและกว้างทรงพุ่ม
5. เก็บใบพื้นที่ใบ ความสูงต้น ความยาวก้านใบ ความยาวและกว้างทรงพุ่ม

6. เมื่อสตรอเบอร์รีติดผลแล้ว บันทึกลักษณะเชิงปริมาณและคุณภาพที่ของผลผลิต

การทดลองที่ 2 การศึกษาผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตอเบอร์รีในระบบไฮดิน

1. การปลูกสตอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 50 และ 72 ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมและสำหรับกินสด เพื่อศึกษาปริมาณแคลเซียมที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโต และผลผลิตที่มีคุณภาพที่

การทดลองนี้เป็นการทดลองเพื่อวิเคราะห์ปริมาณชาตุอาหารแคลเซียมที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของสตอเบอร์รีในช่วงวัฒนาการและช่วงเจริญพันธุ์

2. เตรียม สารละลายน้ำชาตุอาหาร สำหรับสตอเบอร์รี
 3. เตรียมสารละลายน้ำแคลเซียมคลอไรด์สำหรับทดสอบโดยวางแผนการทดลองแบบ Randomize Complete Block Design (RCBD) จำนวน 6 สิ่งทดลอง (Treatment) 2 สายพันธุ์ 5 ชั้า และ 6 ต้นดังนี้

ใช้สตอเบอร์รี 2 สายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์พระราชทาน 50 และ 72

สิ่งทดลองที่ 1 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 0 ppm.

สิ่งทดลองที่ 2 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 1000 ppm.

สิ่งทดลองที่ 3 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 1500 ppm.

สิ่งทดลองที่ 4 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 2000 ppm.

สิ่งทดลองที่ 5 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 2500 ppm.

สิ่งทดลองที่ 6 CaCl_2 ให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม 3000 ppm.

โดยฉีดพ่นหลังจากปลูกแล้ว 14 วัน อัตราตื้นละ 1 มิลลิลิตรทุก 14 วัน

4. แล้วหลังจากฉีดพ่นไปแล้วเก็บข้อมูลทางด้านวัฒนาการ ทุก 14 วัน โดยเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้ พื้นที่ใบ ความสูงต้น ความยาวก้านใบ ความยาวและกว้างทรงพุ่ม

5. เก็บใบพื้นขาววิเคราะห์ปริมาณชาตุอาหารแคลเซียม

6. เมื่อสตอเบอร์รีติดผลแล้วบันทึกอักษณะเชิงปริมาณและคุณภาพที่ของผลผลิต

การทดลองที่ 3 การศึกษาผลของซิลิกอนต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในระบบไฮดิน

1. การปลูกสตรอเบอร์รีพันธุ์พราวราชา 50 และ 72 ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรม และสำหรับกินสด เพื่อศึกษาปริมาณซิลิกอนที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของสตรอเบอร์รี โดยตรวจวัดจากกลักษณะเชิงปริมาณ และคุณภาพที่ของสตรอเบอร์รี

ผลทดลองนี้เป็นการทดลองเพื่อวิเคราะห์ปริมาณชาตุอาหารซิลิกอนที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของสตรอเบอร์รี โดยตรวจวัดจากกลักษณะเชิงปริมาณ และคุณภาพที่ของสตรอเบอร์รี ในช่วงวัฒนาการและช่วงขยายพันธุ์

2. เตรียมสารละลายน้ำชาตุอาหารสำหรับทดลอง

3. เตรียมสารละลายน้ำซิลิกอนสำหรับทดลอง โดยวางแผนการทดลองแบบ

Randomize Complete Block Design (RCBD) จำนวน 6 สิ่งทดลอง (Treatment) 2สายพันธุ์ 5 ชุดๆ ละ 6 ต้นดังนี้

ใช้สตรอเบอร์รี 2 สายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ 50 และ 72

สิ่งทดลองที่ 1 SiO_2 ให้มีความเข้มข้นของซิลิกอน 0 ppm.

สิ่งทดลองที่ 2 SiO_2 ให้มีความเข้มข้นของซิลิกอน 100 ppm.

สิ่งทดลองที่ 3 SiO_2 ให้มีความเข้มข้นของซิลิกอน 150 ppm.

สิ่งทดลองที่ 4 SiO_2 ให้มีความเข้มข้นของซิลิกอน 200 ppm.

สิ่งทดลองที่ 5 SiO_2 ให้มีความเข้มข้นของซิลิกอน 250 ppm.

สิ่งทดลองที่ 6 SiO_2 ให้มีความเข้มข้นของซิลิกอน 300 ppm.

โดยฉีดพ่นหลังจากปลูกแล้ว 14 วัน อัตราตันละ 1 มิลลิลิตรทุก 14 วัน

4. แล้วลังจากปีดพ่นไปแล้วเก็บข้อมูลทางด้านวัฒนาการ ทุก 14 วัน โดยเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้ พื้นที่ใบ ความสูงต้น ความยาวก้านใบ ความยาวและกว้างทรงพุ่ม

5. เก็บใบเพื่ามาวิเคราะห์ปริมาณชาตุอาหารแคลเซียม

6. เมื่อสตรอเบอร์รีติดผลแล้ว บันทึกกลักษณะเชิงปริมาณและคุณภาพที่ของผลผลิต

การบันทึกข้อมูล

1. ข้อมูลการวิเคราะห์ด้านวัฒนาภาค (Vegetative growth)
 - พื้นที่ใบ จากสูตรการหาพื้นที่ใบ = กว้าง x ยาว x 0.75 x 3
 - ความสูงต้น
 - ความกว้างพุ่ม
 - ความยาวพุ่ม
 - ความยาวก้านใบ
2. ข้อมูลด้านคุณภาพที่ผลผลิต
 - น้ำหนักผล
 - ความหวาน
 - ความแน่นเนื้อ
3. อัตราการตาย

ผลการวิจัยและวิจารณ์

การทดลองที่ 1 การศึกษาผลของแคลเซียมความเข้มข้นต่างๆ ต่อการผลิตสตอรอบเออร์

การทดลองที่ 1.1 การศึกษาระดับความเข้มข้นของแคลเซียมต่อการผลิตสตอรอบเออร์ในระบบการปลูกพืชไร้ดิน

การศึกษาระดับความเข้มข้นของแคลเซียมต่อการเจริญเติบโตและลักษณะเชิงปริมาณและคุณภาพที่ผลผลิตของสตอรอบเออร์เป็นดังนี้

(1) ความสูงพุ่ม

จากการทดลองเปรียบเทียบความสูงของพุ่มสตอรอบเออร์ที่ความเข้มข้นแคลเซียมต่าง ๆ พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติ

สตอรอบเออร์พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 3.6, 4.5 เปอร์เซ็นต์ มีความสูงพุ่มมากที่สุดคือ 11.7 และ 10.44 เซนติเมตรตามลำดับ โดยความเข้มข้น 0, 0.9, 1.8, 2.7 เปอร์เซ็นต์ ของแคลเซียมมีความสูงรองลงมาคือ 9.70, 9.35, 9.00 และ 10.40 เซนติเมตร ตามลำดับ

สตรอเบอร์พันธุ์พระราชทาน 50 แคลเซียมความเข้มข้น 0 เปอร์เซ็นต์ มีความสูงที่สุด คือ 12.82 เซนติเมตร รองลงมาที่ความเข้มข้นของแคลเซียม 0.9, 1.8, 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความสูง 7.26, 7.88, 7.63, 7.9 และ 8.18 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

(2) ความกว้างพู่ม

จากการทดลองเปรียบเทียบความกว้างทรงพู่มสตรอเบอร์ที่แคลเซียมความเข้มข้นต่าง ๆ พนบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ของแคลเซียมแต่ละความเข้มข้น

สตรอเบอร์พันธุ์พระราชทาน 72 ที่แคลเซียมความเข้มข้น 2.7 เปอร์เซ็นต์ มีความกว้างพู่มมากที่สุดคือ 19.23 เซนติเมตร รองลงมาคือแคลเซียมความเข้มข้น 0.9, 4.5, 3.6, 1.8 และ 0 เปอร์เซ็นต์ มีความสูง 18.33, 18.14, 17.88, 17.90 และ 17.63 ตามลำดับ

สตรอเบอร์พันธุ์พระราชทาน 50 ที่แคลเซียมความเข้มข้น 4.5 เปอร์เซ็นต์ มีความกว้างพู่มมากที่สุดคือ 19.92 เซนติเมตร รองลงมาคือแคลเซียมความเข้มข้น 1.8, 0.9, 3.6, 2.7 และ 0 เปอร์เซ็นต์ คือ 16.59, 15.95, 15.79, 15.78 และ 15.57 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 1)

(3) ความยาวก้านใบ

จากการทดลองเปรียบเทียบความยาวก้านใบในสตรอเบอร์ ที่แคลเซียมความเข้มข้นต่าง ๆ แล้วพบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พระราชทาน 72 และมีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พระราชทาน 50

พันธุ์พระราชทาน 72 ที่แคลเซียมความเข้มข้น 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีก้านใบยาวที่สุดคือ 6.28 เซนติเมตรรองลงคือแคลเซียมความเข้มข้น 1.8, 0, 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ มีก้านใบยาว 6.16, 6.07, 5.81, 5.80 และ 5.45 เซนติเมตรตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ที่แคลเซียมความเข้มข้น 3.6, 1.8, 0.9, 4.5 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ มีก้านใบยาวกว่า คือ 7.00, 6.91, 6.76, 6.57 และ 5.91 เซนติเมตรตามลำดับ และที่แคลเซียมความเข้มข้น 0 เปอร์เซ็นต์ มีก้านใบสั้นที่สุดทางสถิติคือ 4.91 เซนติเมตร (ตารางที่ 1)

(4) พื้นที่ใบ

จากการทดลองเปรียบเทียบความเข้มข้นแคลเซียมทางด้านพื้นที่ในสตรอเบอร์ พนบว่ามีความแตกต่างทางสถิติทั้ง 2 สายพันธุ์

พันธุ์พระราชทาน 72 ที่แคลเซียมความเข้มข้น 2.7 เปอร์เซ็นต์ มีพื้นที่ใบมากที่สุดคือ 164.70 ตารางเซนติเมตร และไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับสตรอเบอร์ที่ความเข้มข้นแคลเซียม

3.6, 1.8 และ 0 เปอร์เซ็นต์โดยมีพื้นที่ใบเท่ากับ 162.32, 160.97 และ 156.67 ตารางเซนติเมตร แต่แตกต่างทางสถิติกับ สตรอเบอรี่ที่ระดับแคลเซียม 4.5 และ 0.9 เปอร์เซ็นต์ ที่มีพื้นที่ใบน้อยที่สุดคือ 136.16 และ 131.33 ตารางเซนติเมตร

พันธุ์พะรำพาน 50 ที่ระดับแคลเซียมความเข้มข้น 3.6 เปอร์เซ็นต์ มีพื้นที่ใบมากที่สุดคือ 176.23 ตารางที่ เซนติเมตร ซึ่งไม่แตกต่างกับแคลเซียมความเข้มข้น 4.5, 0.9, 1.8 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ มีพื้นที่ใบเท่ากับ 166.12, 163.32, 157.31 และ 154.60 ตารางเซนติเมตรแต่แตกต่างกับ สตรอเบอรี่ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ มีพื้นที่ใบต่ำสุดคือ 136.51 ตารางเซนติเมตร (ตารางที่ 1)

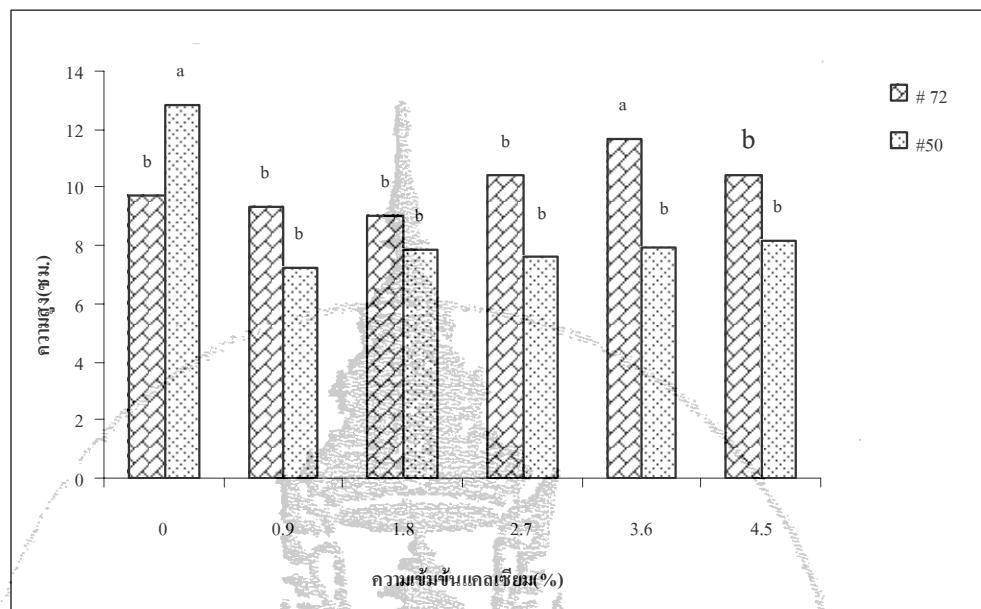
ตารางที่ 1 ผลของแคลเซียมต่อการเจริญทางลำต้นของสตรอเบอรี่ 2 สายพันธุ์ที่ปลูกในระบบ
ไฮโดรโปนิกส์

ตัวรับทดสอบ (%แคลเซียม)	ความสูงพื้น (เซนติเมตร)		ความกว้างพื้น (เซนติเมตร)		ความยาวก้านใบ (เซนติเมตร)		พื้นที่ใบ (ตารางเซนติเมตร)	
	# 72	# 50	# 72	# 50	# 72	# 50	# 72	# 50
	9.70 ^{bz}	12.82 ^a	17.63	15.57	6.07	4.91 ^b	156.67 ^{ab}	136.51 ^b
0	9.35 ^b	7.26 ^b	18.33	15.95	6.28	6.76 ^a	131.33 ^c	163.32 ^a
0.9	9.04 ^b	7.88 ^b	17.88	16.59	6.16	6.91 ^a	160.97 ^a	157.31 ^{ab}
1.8	10.4 ^b	7.63 ^b	19.23	15.78	5.81	5.91 ^a	164.70 ^a	154.60 ^{ab}
2.7	11.70 ^a	7.9 ^b	17.90	15.79	5.80	7.00 ^a	162.32 ^a	176.23 ^a
3.6	10.44 ^{ab}	8.18 ^b	1 8.14	19.92	5.45	6.57 ^a	136.16 ^c	166.12 ^a
F-test	*	*	ns	ns	ns	*	*	*
C.V. (%)	9.85	10.25	8.57	13.69	10.87	15.65	21.84	32.14

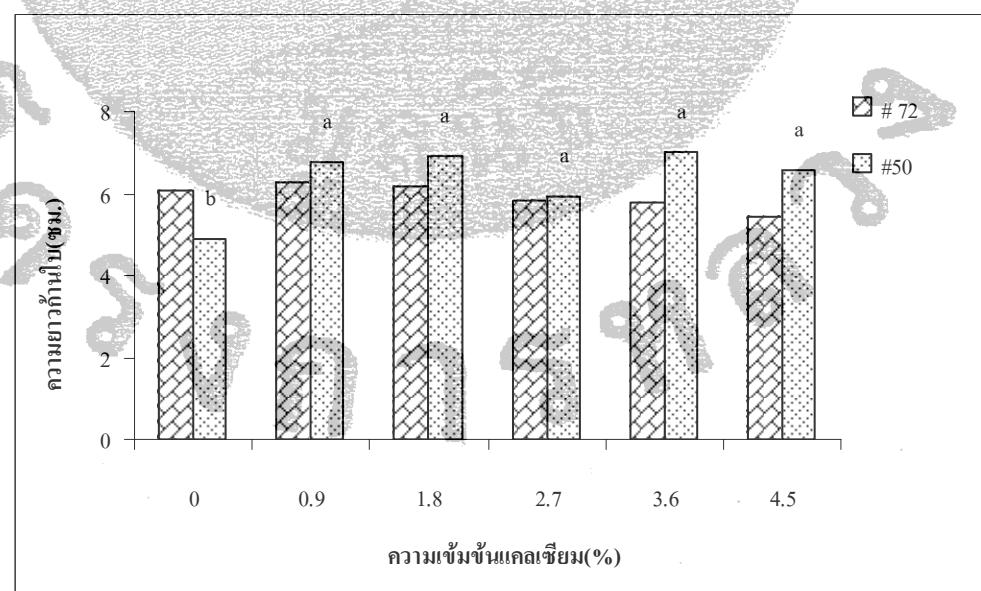
^zเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์
ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

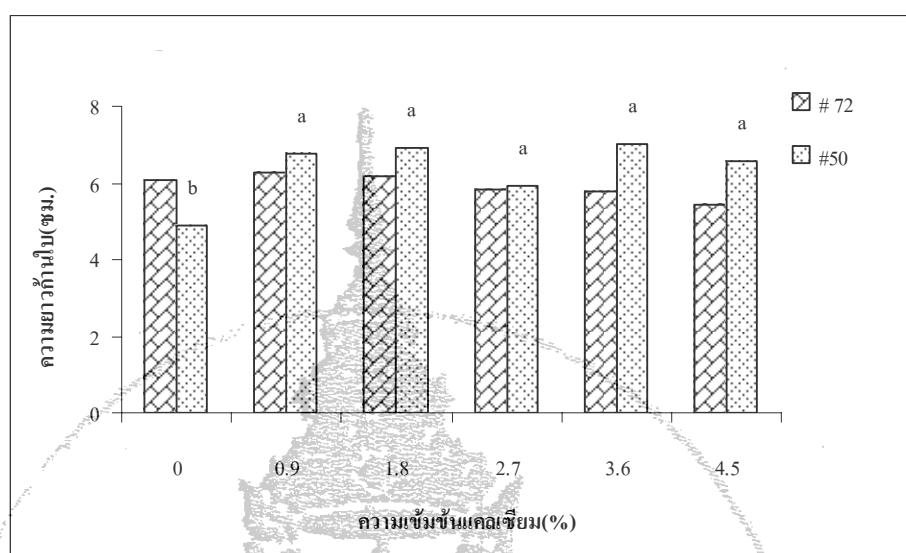
* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

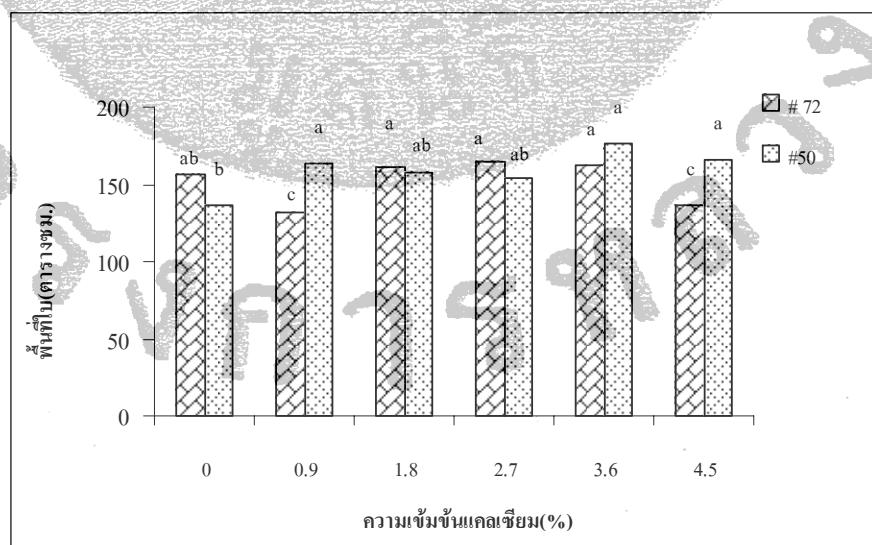
ภาพที่ 1 ความสูงพุ่มของสตโรเบอร์รีที่ระดับความเข้มข้นต่าง ๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 1

ภาพที่ 2 ความกว้างพุ่มของสตโรเบอร์รีที่ระดับความเข้มข้นต่าง ๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 1

ภาพที่ 3 ความยาวก้านใบของสตอรอบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่าง ๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร่ดินในการทดลองที่ 1

ภาพที่ 4 พื้นที่ใบของสตอรอบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่าง ๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร่ดินในการทดลองที่ 1

(5) ปริมาณน้ำหนักผลผลิต

จากการทดลองเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตสตรอเบอรี่โดยเฉลี่ยแล้วพบว่ามีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พะราชาthan 72 แต่ในพันธุ์พะราชาthan 50 ไม่มีความแตกต่างในทางสถิติ

สตรอเบอรี่พันธุ์พะราชาthan 72 ระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0 และ 0.9 เปอร์เซ็นต์ให้ผลผลิตมากที่สุดคือ 120.11 และ 98.21 กรัม รองลงมาอยู่ที่ระดับแคลเซียม 1.8 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ คือให้ผลผลิต 54.36 และ 40.12 กรัม และที่ระดับความเข้มข้นแคลเซียม 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิตต่ำสุดคือ 31.74 และ 21.25 กรัม

พันธุ์พะราชาthan 50 ความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิตน้ำหนักดีที่สุดคือ 45.21 กรัม รองลงมาคือ 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ซึ่งให้ผลผลิตเท่ากับ 35.28 และ 30.12 กรัม ตามลำดับ แต่ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ ไม่ให้ผลผลิต (ตารางที่ 4)

(6) จำนวนผล

จากการทดลองเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตสตรอเบอรี่พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พะราชาthan 72 แต่ในพันธุ์พะราชาthan 50 ไม่มีความแตกต่างในทางสถิติ

สตรอเบอรี่พันธุ์พะราชาthan 72 ความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ให้จำนวนผลมากที่สุดคือ 26.24 ผล รองลงมาอยู่ที่ระดับแคลเซียม 0.9 เปอร์เซ็นต์ คือให้ผลผลิต 21.46 ผล และที่ระดับความเข้มข้นแคลเซียม 1.8, 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิตต่ำสุดคือ 8.65, 7.32, 8.05 และ 5.02 ผล ตามลำดับ

พันธุ์พะราชาthan 50 ความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ให้จำนวนผลมากที่สุดคือ 17.25 ผล รองลงมาอยู่ที่ระดับแคลเซียม 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ คือให้จำนวนผล 15.34 และ 12.47 ผลตามลำดับ และที่ระดับความเข้มข้นแคลเซียม 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ ไม่ให้ผลผลิต (ตารางที่ 4)

(7) ความหวาน

จากการทดสอบคุณสมบัติด้านความหวานของผลิตสตรอเบอรี่เมื่อได้รับความเข้มข้นแคลเซียมต่างๆ กันในเดือนธันวาคม 46- มีนาคม 47 พบร่วมกันว่าในเดือนธันวาคม 47 ความหวานของผลผลิตสตรอเบอรี่พันธุ์พะราชาthan 72 มีความแตกต่างกันในทางสถิติ แต่ในเดือนมกราคม- กุมภาพันธ์ 47 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ และในเดือน มีนาคม 47 สตรอเบอรี่พันธุ์พะราชาthan

72 ไม่ให้ผลผลิต และการทดสอบในพันธุ์พระราชทาน 50 ไม่มีความแตกต่างในทางสถิติ ตลอด การทดลอง และในเดือนมกราคม-มีนาคม 47 พันธุ์พระราชทาน 50 ไม่ให้ผลผลิต

พันธุ์พระราชทาน 72 ในเดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 1.8 เปอร์เซ็นต์ มี ความหวานเปอร์เซ็นต์ น้ำตาลมากที่สุดคือ 13.40 รองลงมาเป็นที่ระดับแคลเซียม 3.6, 0.9, 2.7 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 12.85, 12.63, 12.17 และ 11.2 ตามลำดับ ซึ่งมีความ หวานมากกว่าที่ แคลเซียมความเข้มข้น 0 เปอร์เซ็นต์โดยมี เปอร์เซ็นต์ น้ำตาล 9.24 อย่างมีความ แตกต่างทางสถิติ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคม แคลเซียมระดับความเข้มข้น 4.5 เปอร์เซ็นต์ ให้เปอร์เซ็นต์น้ำตาล มากที่สุดคือ 12.14 รองลงมาเป็นแคลเซียมระดับ 0.9, 1.8, 3.6, 0 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีปริมาณ เปอร์เซ็นต์น้ำตาล 11.63, 10.50, 10.41, 10.24 และ 10.23 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ระดับแคลเซียมที่ให้ความหวานหรือ เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุด อยู่ที่ 4.5 เปอร์เซ็นต์ ก็มีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 11.54 รองลงมาเป็น 3.6, 1.8, 0.9, 0 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 10.35, 10.24, 10.13, 10.12 และ 9.63 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

พันธุ์พระราชทาน 50 ในเดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 1.8 เปอร์เซ็นต์ ให้เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดคือ 9.63 รองลงมาเป็นแคลเซียมระดับความเข้มข้น 0.9 และ 0 เปอร์เซ็นต์ ก็มีเปอร์เซ็นต์น้ำตาล 9.45 และ 8.63 ตามลำดับ และที่ความเข้มข้น 2.7-4.5 เปอร์เซ็นต์ ไม่ให้ผลผลิต (ตารางที่ 5.4)

(8) ความแน่นเนื้อผลผลิต

จากการทดสอบคุณสมบัติด้านความแน่นเนื้อของผลสรอเบอร์ พบร่วมกับความ แตกต่างทางสถิติ ของแคลเซียมแต่ละความเข้มข้น ของทั้ง 2 พันธุ์ สตรอเบอร์รีและในเดือนมีนาคม 47 สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 72 ไม่ให้ผลผลิต และในเดือนมกราคม- มีนาคม 47 พันธุ์ พระราชทาน 50 ไม่ให้ผลผลิต

พันธุ์พระราชทาน 72 เดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 เปอร์เซ็นต์ มี ความแน่นเนื้อมากที่สุด คือ 0.47 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 1.8, 3.5, 2.7, 0 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.41, 0.36, 0.35, 0.35 และ 0.29 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคมพันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 3.6 มีความแน่นเนื้อ มากที่สุดคือ 0.42 N. รองลงมาเป็นแคลเซียมความเข้มข้น 1.8, 4.5, 0.9, 0 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมี ความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.41, 0.35, 0.35, 0.32 และ 0.31 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 0 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื่องมากที่สุดคือ 0.45 N. รองลงมาเป็นความเข้มข้น 4.5, 0.9, 1.8, 2.7 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีความแน่นเนื่อเท่ากับ 0.41, 0.40, 0.39, 0.37 และ 0.36 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.4)

พันธุ์พระราชทาน 50 เดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้น แคลเซียม 1.8 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นเนื่องมากที่สุดคือ 0.52 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0 และ 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นเนื้อ 0.50 และ 0.47 N. ตามลำดับ

(9) อัตราการตาย

จากการทดสอบผลของแคลเซียมที่มีผลต่ออัตราการตายของสตробเออร์พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พระราชทาน 72 แต่ในพันธุ์พระราชทาน 50 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พระราชทาน 72 ความเข้มข้นของแคลเซียมที่ก่อให้ต้นสตробเออร์ตายมากที่สุดคือ 4.5 เปอร์เซ็นต์ โดยมีอัตราการตายถึง 69.63 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมความเข้มข้น 3.6 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ ที่มีอัตราการตาย 66.75 และ 55.43 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีอัตราการตายที่แตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมความเข้มข้น 1.8 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการตายเท่ากับ 40.56 โดยระดับความเข้มข้นแคลเซียมที่ทำให้สตробเออร์ตายน้อยที่สุดทางสถิติ คือ 0.9 และ 0 เปอร์เซ็นต์ อัตราการตายเท่ากับ 19.23 และ 20.12 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

พันธุ์พระราชทาน 50 ความเข้มข้นของแคลเซียมที่ก่อให้ต้นสตробเออร์ตายมากที่สุดคือ 3.6 เปอร์เซ็นต์ โดยมีอัตราการตายถึง 98.96 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็น 2.7, 4.5, 1.8, 0.9 และ 0 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการตายเท่ากับ 97.47, 97.00, 95.16, 95.04 และ 90.01 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

การทดลองที่ 1.2 การศึกษาผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตробเออร์ในโรงเรือน

(1) ความสูงพุ่ม

จากการทดลองเปรียบเทียบความสูงของพุ่มสตробเออร์ที่แคลเซียมความเข้มข้นต่างๆพบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมที่ระดับความเข้มข้น 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีความสูงพุ่มมากที่สุด คือ 11.43 เซนติเมตร รองลงมาเป็นแคลเซียมที่ 0, 1.8, 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ มีความสูงเท่ากับ 11.18, 11.09, 10.91, 10.30 และ 10.29 เซนติเมตรตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 แคลเซียมที่ระดับความเข้มข้น 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีความสูงพุ่มมากที่สุดคือ 10.67 เซนติเมตร รองลงมาเป็นแคลเซียมที่ 0, 1.8, 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ มีความสูงเท่ากับ 10.56, 10.15, 19.72, 9.33 และ 9.12 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 2)

(2) ความกว้างพุ่ม

จากการทดลองเปรียบเทียบความกว้างของพุ่มสตробอเรียมที่แคลเซียมความเข้มข้นต่างๆ พนบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมที่ระดับความเข้มข้น 2.7 เปอร์เซ็นต์ มีความกว้างทรงพุ่มมากที่สุดคือ 22.50 เซนติเมตร รองลงมาเป็นแคลเซียมที่ 1.8, 0.9, 0, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ มีความกว้างพุ่มเท่ากับ 22.48, 22.17, 21.90, 21.46 และ 19.94 เซนติเมตรตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 แคลเซียมที่ระดับความเข้มข้น 2.7 เปอร์เซ็นต์ มีความกว้างพุ่มมากที่สุดคือ 19.50 เซนติเมตร รองลงมาเป็นแคลเซียมที่ 1.8, 0.9, 0, 4.5 และ 3.6 เปอร์เซ็นต์ มีความกว้างพุ่มเท่ากับ 19.10, 18.40, 18.30, 18.01 และ 15.46 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

(3) ความยาวก้านใบ

จากการทดลองเปรียบเทียบความยาวก้านใบของสตробอเรียมที่แคลเซียมความเข้มข้นต่างๆ พนบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมที่ระดับความเข้มข้น 1.8 เปอร์เซ็นต์ มีความยาวก้านใบมากที่สุดคือ 6.50 เซนติเมตร รองลงมาเป็นแคลเซียมที่ 4.5, 2.7, 0.9, 3.6 และ 0 เปอร์เซ็นต์ มีความยาวก้านใบเท่ากับ 6.29, 6.20, 6.09, 5.81 และ 5.79 เซนติเมตรตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 แคลเซียมที่ระดับความเข้มข้น 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีความยาวก้านใบมากที่สุดคือ 5.93 เซนติเมตร รองลงมาเป็นแคลเซียมที่ 3.6, 2.7, 4.5, 1.8 และ 0 เปอร์เซ็นต์ มีความยาวก้านใบเท่ากับ 5.83, 5.57, 5.44, 5.36 และ 5.32 เซนติเมตร ตามลำดับ

(4) พื้นที่ใบ

จากการทดลองเปรียบเทียบขนาดของสตробอเรียมที่แคลเซียมความเข้มข้นต่างๆ พนบว่ามีความแตกต่างทางสถิติ ของสตробอเรียมที่ 2 สายพันธุ์

พันธุ์พระราชทาน 72 ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ มีขนาดพื้นที่ในมากที่สุดคือ 306.00 ตารางเซนติเมตร โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีขนาดพื้นที่ในเท่ากับ 301.45 และ 293.28 ตารางเซนติเมตรตามลำดับ แต่

แตกต่างทางสถิติกับที่ความเข้มข้นแคลเซียม 4.5, 3.6 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีขนาดพื้นที่ใบน้อยที่สุดคือ 249.25, 255.11 และ 273.00 ตารางเซนติเมตรตามลำดับ

พันธุ์พระราชน 50 ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีขนาดพื้นที่ใบมากที่สุดคือ 258.62 ตารางเซนติเมตร โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0, 1.8 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีขนาดพื้นที่ใบเท่ากับ 255.00, 252.62 และ 241.63 ตารางเซนติเมตรตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับที่ความเข้มข้นแคลเซียม 3.6 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีขนาดพื้นที่ใบน้อยกว่าคือ 213.77 ตารางเซนติเมตรตามลำดับ และที่แคลเซียมความเข้มข้น 4.5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีพื้นที่ใบน้อยที่สุดคือ 199.03 ตารางเซนติเมตร (ตารางที่ 2)

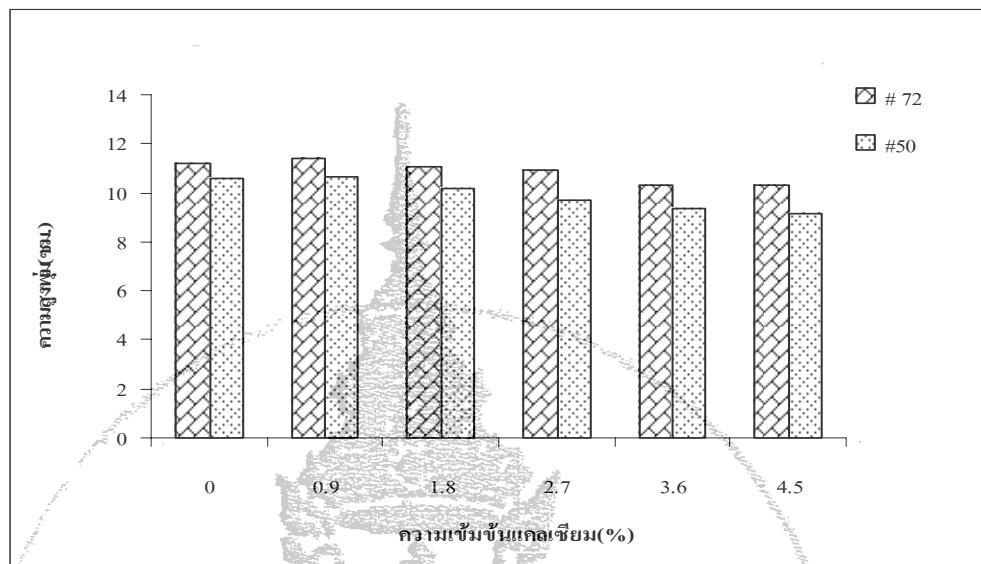
ตารางที่ 2 ผลของแคลเซียมต่อการเจริญทางลำต้นของสตรอเบอร์รี่ 2 สายพันธุ์ในโรงเรือน

ตัวรับทดสอบ (%แคลเซียม)	ความสูงพุ่ม (เซนติเมตร)		ความกว้างพุ่ม (เซนติเมตร)		ความยาวก้านใบ (เซนติเมตร)		พื้นที่ใบ (ตารางเซนติเมตร)	
	# 72	# 50	# 72	# 50	# 72	# 50	# 72	# 50
0	11.18	10.56	21.90	18.30	5.79	5.32	306.00 ^a	255.00 ^a
0.9	11.43	10.67	22.17	18.40	6.09	5.93	301.45 ^{ab}	258.62 ^a
1.8	11.09	10.15	22.48	19.10	6.50	5.36	293.28 ^{ab}	252.63 ^a
2.7	10.91	9.72	22.50	19.50	6.20	5.57	273.00 ^b	241.63 ^{ab}
3.6	10.30	9.33	21.46	15.46	5.81	5.83	255.11 ^b	213.77 ^{bc}
4.5	10.29	9.12	19.94	18.01	6.29	5.44	249.25 ^b	199.03 ^c
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	ns	*	*
C.V. (%)	11.25	15.30	9.32	11.59	10.87	15.65	21.84	32.14

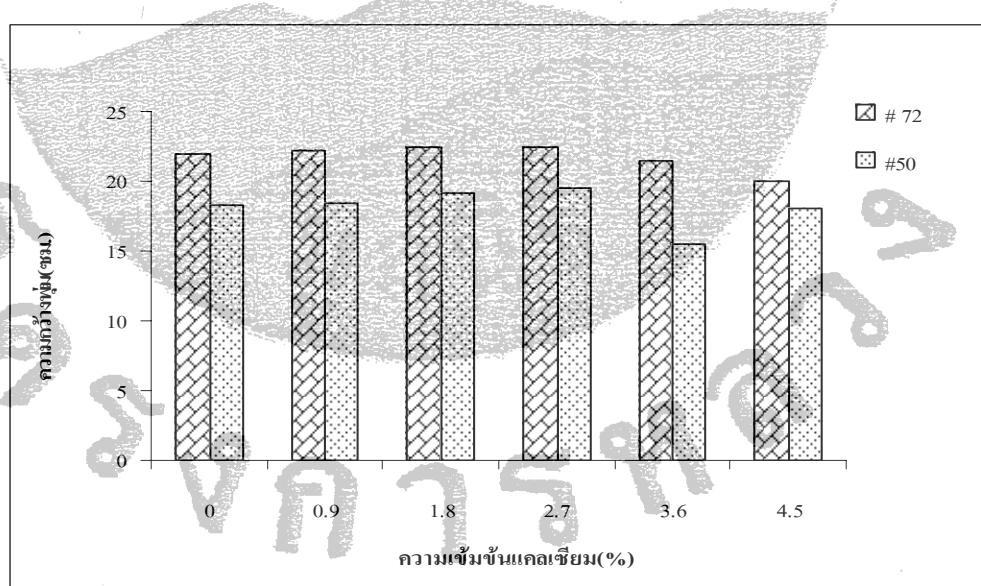
^zเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

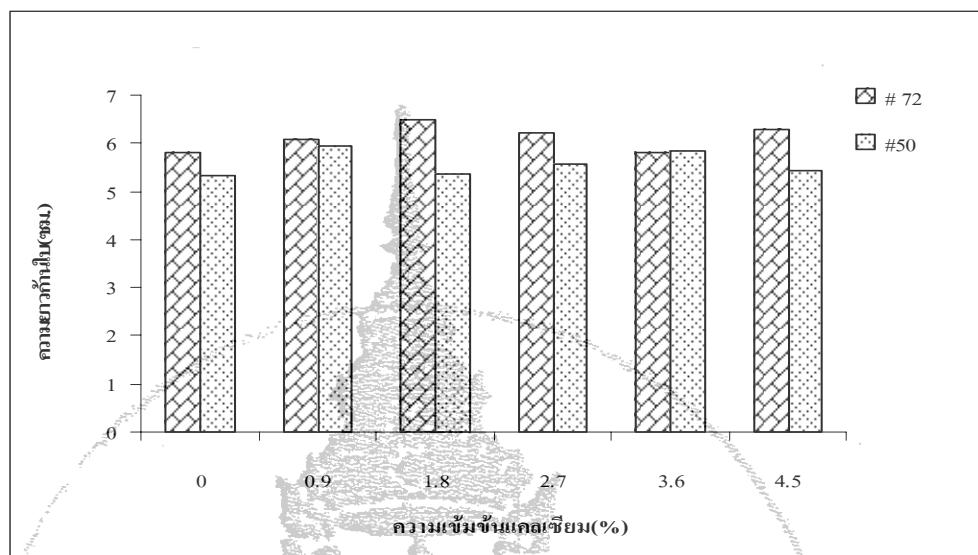
* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

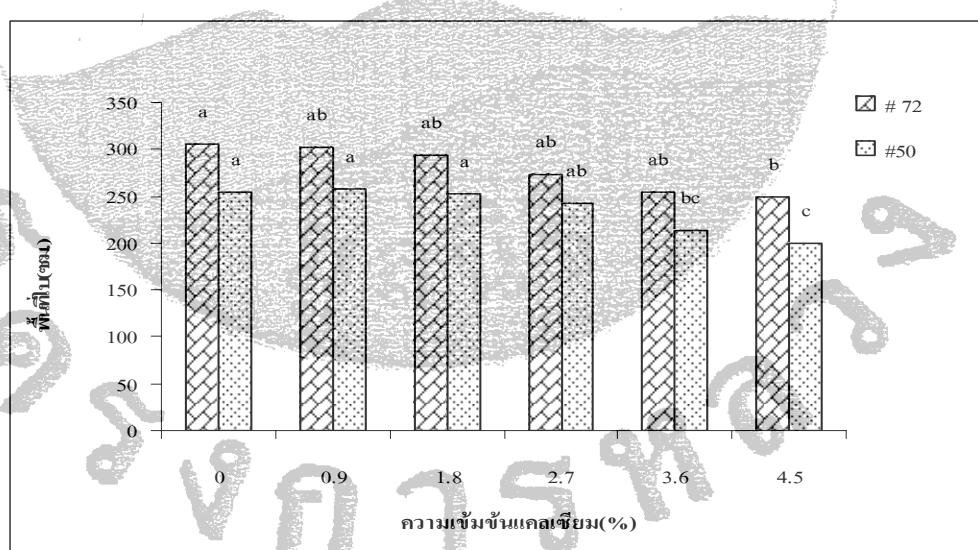
ภาพที่ 5 ความสูงพุ่มของสตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในโรงเรือนในการทดลองที่ 1.2

ภาพที่ 6 ความกว้างพุ่มของสตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในโรงเรือนในการทดลองที่ 1.2

ภาพที่ 7 ความ俨าภิคในของสตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในโรงเรือนใน การทดลองที่ 1.2

ภาพที่ 8 พื้นที่ในของสตรอเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในโรงเรือนใน การทดลองที่ 1.2

(5) ปริมาณน้ำหนักผลผลิต

จากการทดลองเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตสตรอเบอรีที่ความเข้มข้นแคลเซียมต่างๆ มีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พระราชทาน 72 และพันธุ์พระราชทาน 50

สตรอเบอร์พันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ให้ผลผลิตมากที่สุดคือ 481.58 กรัม โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิต 473.69 กรัมแต่แตกต่างทางสถิติกับสตรอเบอร์ที่ระดับแคลเซียม 1.8, 2.7 และ 3.6 เปอร์เซ็นต์ซึ่งให้ผลผลิต 414.63, 387.99, 342.70 และ 240.79 กรัม และสตรอเบอร์ที่ระดับแคลเซียม 4.5 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิตต่ำสุดอย่างมีความแตกต่างอย่างมีความแตกต่างทางสถิติ คือ 240.89 กรัม

สตรอเบอร์พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ให้ผลผลิตมากที่สุดคือ 433.25 กรัม โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิต 455.32 และ 388.40 กรัมแต่แตกต่างทางสถิติกับสตรอเบอร์ที่ระดับแคลเซียม 2.7 เปอร์เซ็นต์ซึ่งให้ผลผลิต 353.28 กรัม และสตรอเบอร์ที่ระดับแคลเซียม 4.5 และ 3.6 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิตต่ำสุดอย่างมีความแตกต่างอย่างมีความแตกต่างทางสถิติ คือ 200.46 และ 224.50 กรัม ตามลำดับ

(6) จำนวนผล

จากการทดลองเบรเยินเทียนปริมาณผลผลิตสตรอเบอร์พันว่ามีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พระราชทาน 72 แต่ในพันธุ์พระราชทาน 50 ไม่มีความแตกต่างในทางสถิติ

สตรอเบอร์พันธุ์พระราชทาน 72 ความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ให้จำนวนผลมากที่สุดคือ 89.84 ผล รองลงมาอยู่ที่ระดับแคลเซียม 2.7, 0.9, 3.6, 1.8 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ คือให้ผลผลิต 77.18, 74.25, 65.23, 63.24 และ 57.84 ผล ตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ความเข้มข้นแคลเซียม 1.8 เปอร์เซ็นต์ให้จำนวนผลมากที่สุดคือ 102.37 ผล โดยไม่แตกต่างกับที่ระดับแคลเซียม 0.9, 1.8 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ คือให้จำนวนผล 97.45, 90.52 และ 85.23 ผลตามลำดับ แต่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับ ความเข้มข้นแคลเซียม 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ คือมีผลผลิต 64.52 และ 63.21 ผล ตามลำดับ

(7) ความหวาน

จากการทดสอบคุณสมบัติด้านความหวานของผลิตสตรอเบอร์เมื่อได้รับความเข้มข้นแคลเซียมต่างๆ กันในเดือนธันวาคม 46 - มีนาคม 47 ไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พระราชทาน 72 ในเดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 4.5 เปอร์เซ็นต์ มีความหวานเปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดคือ 13.36 รองลงมาเป็นที่ระดับแคลเซียม 2.7, 1.8, 3.6, 0.9

และ 0 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 12.24, 11.65, 10.79, 10.25 และ 10.23 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคม แคลเซียมระดับความเข้มข้น 1.8 เปอร์เซ็นต์ ให้เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดคือ 10.78 รองลงมาเป็นแคลเซียมระดับ 0, 0.9, 2.7, 3.6, 0 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีปริมาณเปอร์เซ็นต์น้ำตาล 10.25, 10.17, 9.52, 9.42 และ 9.12 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ระดับแคลเซียมที่ให้ความหวานหรือ เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดอยู่ที่ 4.5 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ คือ มีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 10.47 เท่ากันรองลงมาเป็น 1.8, 0.9, 3.6 และ 0 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 10.24, 9.75, 9.63 และ 9.12 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

เดือนมีนาคมระดับแคลเซียมที่ให้ความหวานหรือ เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดอยู่ที่ 3.6 เปอร์เซ็นต์ คือ มีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 9.57 รองลงมาเป็น 1.8, 4.5, 0, 0.9 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 9.32, 9.05, 8.53, 8.45 และ 8.41 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.4)

พันธุ์พะราชาทาน 50 ในเดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 เปอร์เซ็นต์ ให้เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดคือ 9.14 รองลงมาเป็นแคลเซียมระดับความเข้มข้น 1.8, 0, 4.5, 2.7 และ 3.6 เปอร์เซ็นต์ คือ มีเปอร์เซ็นต์น้ำตาล 8.56, 8.55, 7.85, 7.58 และ 7.50 (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคม แคลเซียมระดับความเข้มข้น 0.9 เปอร์เซ็นต์ ให้เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดคือ 9.63 รองลงมาเป็นแคลเซียมระดับ 0, 1.8, 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีปริมาณเปอร์เซ็นต์น้ำตาล 9.50, 8.75, 8.45, 7.46 และ 7.35 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ระดับแคลเซียมที่ให้ความหวานหรือ เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดอยู่ที่ 4.5 เปอร์เซ็นต์ คือ มีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 9.62 รองลงมาเป็น 0.9, 3.6, 1.8, 2.7 และ 0 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 9.56, 9.52, 9.50, 8.79 และ 7.58 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

เดือนมีนาคมระดับแคลเซียมที่ให้ความหวานหรือ เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดอยู่ที่ 2.7 เปอร์เซ็นต์ คือ มีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 8.78 รองลงมาเป็น 1.8, 0.9, 0, 3.6 และ 0 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 9.56, 9.52, 9.50, 8.79 และ 7.41 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.4)

(8) ความแน่นเนื้อผลผลิต

จากการทดสอบคุณสมบัติด้านความแน่นเนื้อของผลสรอเบอร์ พบร่วมกับความแตกต่างทางสัมฤทธิ์ของแคลเซียมแต่ละความเข้มข้นของทั้ง 2 สายพันธุ์ สตรอเบอร์รีและในเดือนมีนาคม 47 สตรอเบอร์รีพันธุ์พะราชาทาน 72 ไม่ให้ผลผลิต

พันธุ์พระราชทาน 72 เดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นเนื้อมากที่สุด คือ 0.65 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 4.5, 3.6, 4.5, 1.8 และ 0.9 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.63, 0.59, 0.53, 0.53 และ 0.49 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคม พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 0.72 N. รองลงมาเป็นแคลเซียมความเข้มข้น 0, 2.7, 1.8, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.71, 0.67, 0.64, 0.57 และ 0.55 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 0.9 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 0.67 N. รองลงมาเป็นความเข้มข้น 0, 3.6, 4.5, 2.7 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.65, 0.64, 0.59, 0.55 และ 0.54 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

เดือนมีนาคม พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 0.9 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 0.60 N. รองลงมาเป็นความเข้มข้น 0, 3.6, 1.8, 4.5 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.53, 0.53, 0.49, 0.48 และ 0.47 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.4)

พันธุ์พระราชทาน 50 เดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 3.6 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นเนื้อมากที่สุด คือ 0.61 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 1.8, 0, 4.5, 2.7 และ 0.9 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.57, 0.56, 0.56, 0.55 และ 0.55 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคมที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นเนื้อมากที่สุด คือ 0.63 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 0, 1.8, 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.60, 0.57, 0.54, 0.53 และ 0.53 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 1.8 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นเนื้อมากที่สุด คือ 0.74 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 0.9, 0, 3.6, 2.7 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.65, 0.63, 0.60, 0.58 และ 0.56 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

เดือนมีนาคมที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นเนื้อมากที่สุด คือ 0.57 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 3.6, 4.5, 1.8, 2.7 และ 0.9 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.56, 0.50, 0.48, 0.47 และ 0.45 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.4)

(9) อัตราการตาย

จากการทดสอบผลของแคลเซียมที่มีผลต่ออัตราการตายของสตอรอบอร์พบว่า มีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พระราชทาน 72 แต่ในพันธุ์พระราชทาน 50 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พระราชทาน 72 ความเข้มข้นของแคลเซียมที่ก่อให้ต้นสตรอเบอร์รีตามากที่สุดคือ 3.6 เปอร์เซ็นต์ โดยมีอัตราการตายถึง 27.32 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมความเข้มข้น 4.5 เปอร์เซ็นต์ ที่มีอัตราการตาย 25.36 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีอัตราการตายที่แตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมความเข้มข้น 2.7 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการตายเท่ากับ 14.25 เปอร์เซ็นต์ โดยระดับความเข้มข้นแคลเซียมที่ทำให้สตรอเบอร์รีน้อยที่สุดทางสถิติ คือ 0.9, 1.8 และ 0 เปอร์เซ็นต์ อัตราการตายเท่ากับ 7.56, 6.55 และ 5.01 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ความเข้มข้นของแคลเซียมที่ก่อให้ต้นสตรอเบอร์รีตามากที่สุดคือ 4.5 เปอร์เซ็นต์ โดยมีอัตราการตายถึง 39.38 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็น 3.6, 2.7, 0, 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการตายเท่ากับ 32.25, 30.50, 30.24, 27.36 และ 27.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

การทดลองที่ 1.3 การทดสอบผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพที่ไร้

(1) ความสูงพุ่ม

จากการทดลองเปรียบเทียบความสูงของพุ่มสตรอเบอร์รีที่ความเข้มข้นแคลเซียมต่างๆ พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติ

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 0 และ 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีความสูงมากที่สุดคือ 10.30 เซนติเมตรเท่ากัน รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้น 2.7, 1.8, 3.61 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ ของแคลเซียมมีความสูงรองลงมาคือ 9.89, 9.81, 9.61 และ 9.57 เซนติเมตร ตามลำดับ

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 50 ที่ระดับความเข้มข้น แคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ มีความสูงที่สุด คือ 19.26 เซนติเมตร รองลงมาที่ความเข้มข้นของแคลเซียม 4.5, 2.7, 3.6, 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความสูง 9.18, 9.09, 9.00, 8.78 และ 8.65 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

(2) ความกว้างพุ่ม

จากการทดลองเปรียบเทียบความกว้างทรงพุ่มสตรอเบอร์รีโดยเฉลี่ยแล้ว พบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ของแคลเซียมแต่ละความเข้มข้น

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 72 ที่แคลเซียมความเข้มข้น 2.7 เปอร์เซ็นต์ มีความกว้างพุ่มมากที่สุดคือ 19.27 เซนติเมตร รองลงมาคือ แคลเซียมความเข้มข้น 0.9, 2.7, 0, 1.8 และ 3.6 เปอร์เซ็นต์ มีความสูง 19.08, 18.80, 18.03, 18.01 และ 17.03 ตามลำดับ

สตรอเบอร์พันธุ์พระราชทาน 50 ที่แคลเซียมความเข้มข้น 0 เปอร์เซ็นต์มีความกว้างพุ่มมากที่สุดคือ 17.02 เซนติเมตร รองลงมาคือแคลเซียมความเข้มข้น 0.9, 1.8, 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ คือ 16.77, 16.67, 16.21, 15.71 และ 15.25 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 3)

(3) ความยาวก้านใบ

จากการทดลองเปรียบเทียบความยาวก้านใบสตรอเบอร์แล้วพบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พันธุ์พระราชทาน 72 และพันธุ์พันธุ์พระราชทาน 50

พันธุ์พันธุ์พระราชทาน 72 ที่แคลเซียมความเข้มข้น 1.8 เปอร์เซ็นต์ มีก้านใบยาวที่สุดคือ 7.14 เซนติเมตรรองลง คือ แคลเซียมความเข้มข้น 2.7, 4.5, 3.6, 0 และ 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีก้านใบยาว 7.04, 6.75, 6.74, 6.19 และ 6.09 เซนติเมตรตามลำดับ

พันธุ์พันธุ์พระราชทาน 50 ที่แคลเซียมความเข้มข้น 2.7 เปอร์เซ็นต์ มีก้านใบยาวที่สุดคือ 6.75 เซนติเมตรรองลงคือแคลเซียมความเข้มข้น 0, 4.5, 3.6, 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ มีก้านใบยาว 6.43, 6.28, 6.19, 6.09 และ 5.86 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 3)

(4) พื้นที่ใบ

จากการทดลองเปรียบเทียบความเข้มข้นแคลเซียมทางด้านพื้นที่ในสตรอเบอร์ พบร่วมมีความแตกต่างทางสถิติทั้ง 2 สายพันธุ์

พันธุ์พันธุ์พระราชทาน 72 ที่แคลเซียมความเข้มข้น 0 เปอร์เซ็นต์ มีพื้นที่ใบมากที่สุดคือ 260.61 ตารางเซนติเมตรซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับสตรอเบอร์ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์โดยมีพื้นที่ใบเท่ากับ 239.44 และ 252.79 ตารางเซนติเมตร แต่แตกต่างทางสถิติกับสตรอเบอร์ที่ระดับแคลเซียม 4.5, 3.6 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ที่มีพื้นที่ใบน้อยที่สุดคือ 199.18, 217.67 และ 228.35 ตารางเซนติเมตร ตามลำดับ

พันธุ์พันธุ์พระราชทาน 50 ที่ระดับแคลเซียมความเข้มข้น 1.8 เปอร์เซ็นต์มีพื้นที่ใบมากที่สุดคือ 242.39 ตารางเซนติเมตร ซึ่งไม่แตกต่างกับแคลเซียมความเข้มข้น 0, 0.9 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์มีพื้นที่ใบเท่ากับ 240.03, 235.13 และ 221.54 ตารางเซนติเมตรแต่แตกต่างกับ จำรับทดลองสตรอเบอร์ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ มีพื้นที่ใบต่ำสุดคือ 203.88 และ 204.60 ตารางเซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 3)

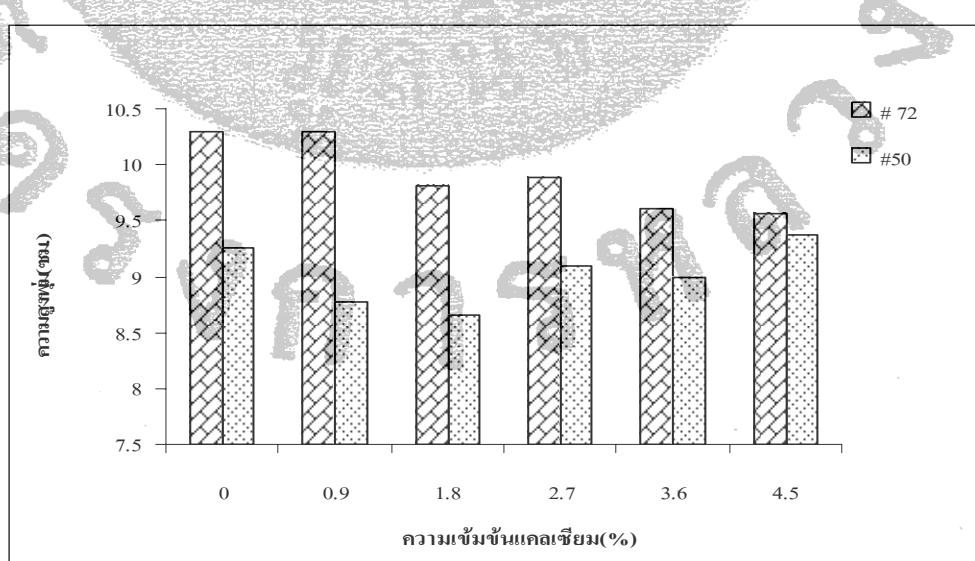
ตารางที่ 3 ผลของแคลเซียมต่อการเจริญทางลำต้นของสตรอเบอร์รี 2 สายพันธุ์ในสภาพที่ไร้

ตัวรับทดลอง (%แคลเซียม)	ความสูงพืช (เซนติเมตร)		ความกว้างพืช (เซนติเมตร)		ความยาวก้านใบ (เซนติเมตร)		พื้นที่ใบ (ตารางเซนติเมตร)	
	# 72	# 50	# 72	# 50	# 72	# 50	# 72	# 50
	10.30	9.26	18.03	17.02	6.38	6.43	260.61 ^a	240.03 ^a
0.9	10.30	8.78	19.08	16.77	6.35	6.09	239.44 ^{ab}	235.13 ^a
1.8	9.81	8.65	19.27	16.67	7.14	5.86	252.79 ^a	242.39 ^a
2.7	9.89	9.09	18.80	16.21	7.04	6.75	228.35 ^{bc}	221.54 ^a
3.6	9.61	9.00	18.01	15.71	6.74	6.19	217.67 ^c	203.88 ^b
4.5	9.57	9.18	17.03	15.25	6.75	6.28	199.18 ^c	204.60 ^b
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	ns	*	*
C.V. (%)	9.85	10.22	11.45	8.54	8.55	7.96	16.35	17.55

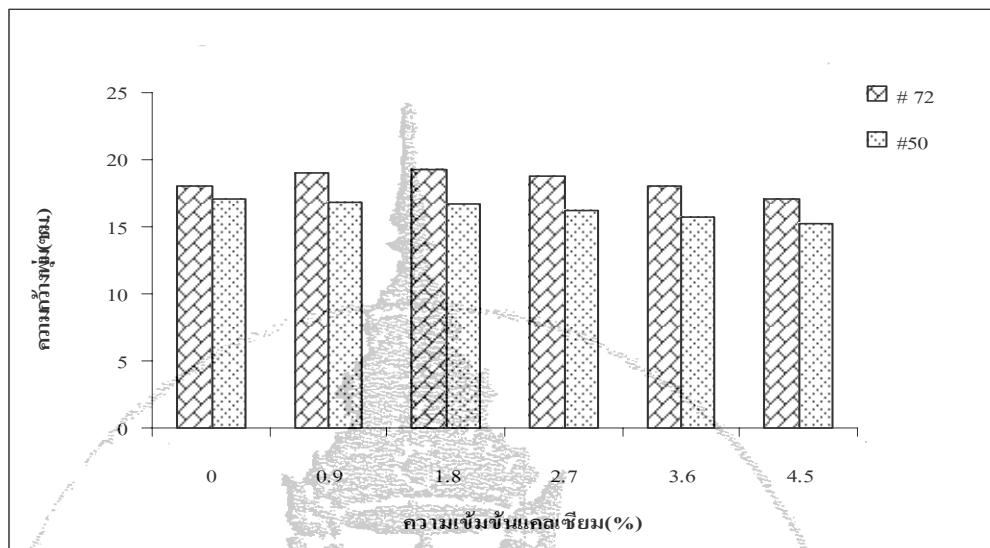
^aเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

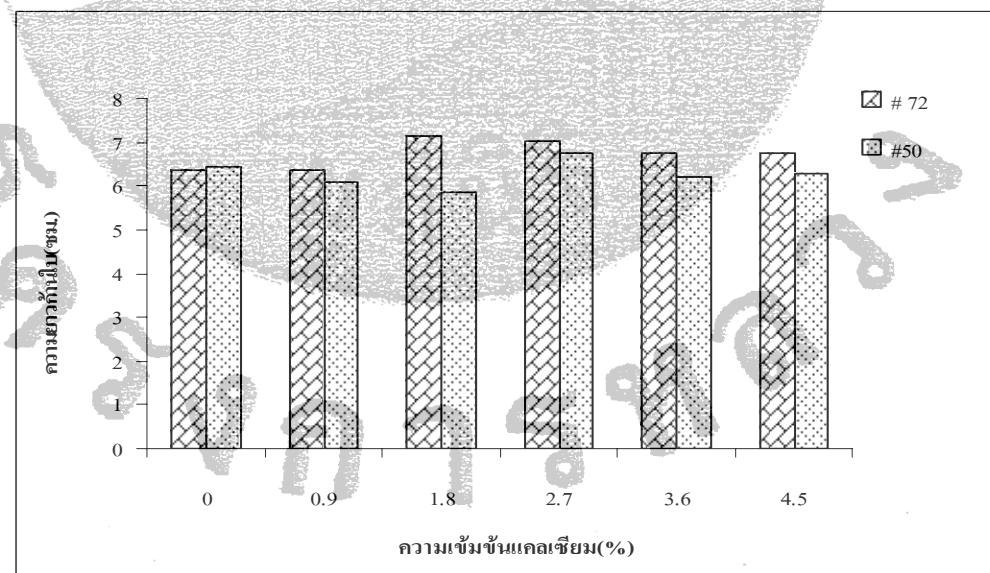
* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

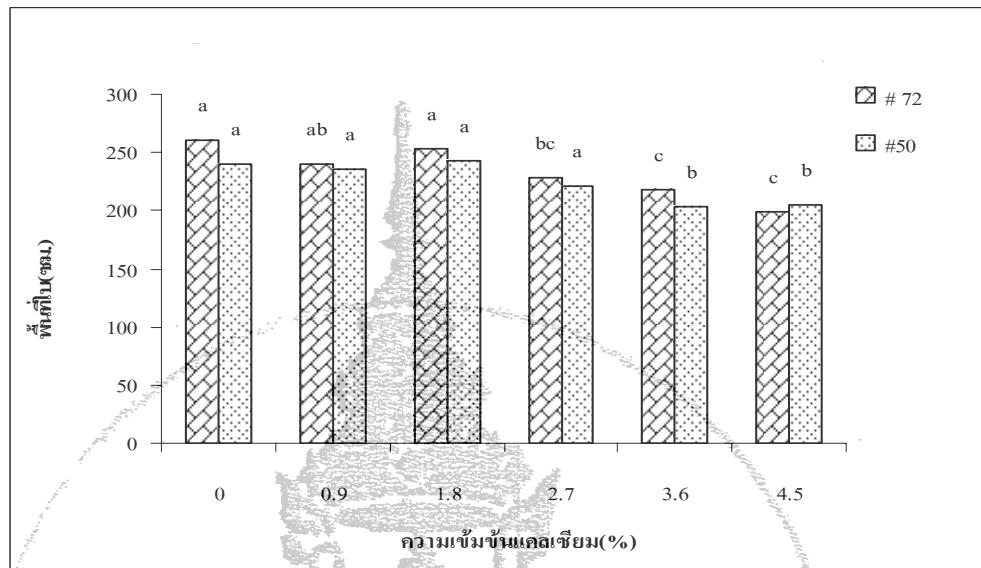
ภาพที่ 9 ความสูงพืชของสตรอเบอร์รีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในการปลูกในไร่ การทดลองที่ 1.3

ภาพที่ 10 ความกว้างพู่มสตอรอบเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆของแคลเซียมในไร์การทดลองที่ 1.3

ภาพที่ 11 ความยาวก้านใบพู่มของสตอรอบเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆของแคลเซียมในสภาพที่ไร้ในการทดลองที่ 1.3

ภาพที่ 12 พื้นที่ใบพุ่มของสตรอเบอร์รีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในสภาพที่ไร้การทดลองที่ 1.3

(5) ปริมาณนำหน้าผลผลิต

จากการทดลองเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตสตรอเบอรี่ที่ความเข้มข้นแคลเซียมต่างๆ มีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พระราชทาน 72 และพันธุ์พระราชทาน 50

สตรอเบอรี่พันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ให้ผลผลิตมากที่สุดคือ 481.58 กรัม โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิต 473.69 กรัมแต่แตกต่างทางสถิติกับสตรอเบอรี่ที่ระดับแคลเซียม 1.8, 2.7 และ 3.6 เปอร์เซ็นต์ซึ่งให้ผลผลิต 414.63, 387.99, 342.70 และ 240.79 กรัม และสตรอเบอรี่ที่ระดับแคลเซียม 4.5 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิตต่ำสุดอย่างมีความแตกต่างอย่างมีความแตกต่างทางสถิติ คือ 240.89 กรัม

สตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ให้ผลผลิตมากที่สุดคือ 433.25 กรัม โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิต 455.32 และ 388.40 กรัมแต่แตกต่างทางสถิติกับสตรอเบอร์รี่ที่ระดับแคลเซียม 2.7 เปอร์เซ็นต์ซึ่งให้ผลผลิต 353.28 กรัม และสตรอเบอร์รี่ที่ระดับแคลเซียม 4.5 และ 3.6 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิตต่ำสุดอย่างมีความแตกต่างอย่างมีความแตกต่างทางสถิติ คือ 200.46 และ 224.50 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

(6) จำนวนผล

จากการทดลองเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตสตอรอบอีพนว่ามีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พะราชาทาน 72 และในพันธุ์พะราชาทาน 50 ไม่มีความแตกต่างในทางสถิติ

สตอรอบอีพันธุ์พะราชาทาน 72 ความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ให้จำนวนผลมากที่สุดคือ 89.84 ผล รองลงมาอยู่ที่ระดับแคลเซียม 2.7, 0.9, 3.6, 1.8 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ คือให้ผลผลิต 77.18, 74.25, 65.23, 63.24 และ 57.84 ผล ตามลำดับ

พันธุ์พะราชาทาน 50 ความเข้มข้นแคลเซียม 1.8 เปอร์เซ็นต์ให้จำนวนผลมากที่สุดคือ 102.37 ผล โดยไม่แตกต่างกับที่ระดับแคลเซียม 0.9, 1.8 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ คือให้จำนวนผล 97.45, 90.52 และ 85.23 ผล ตามลำดับ แต่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับ ความเข้มข้นแคลเซียม 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ คือมีผลผลิต 64.52 และ 63.21 ผล ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

(7) ความหวาน

จากการทดสอบคุณสมบัติด้านความหวานของผลิตสตอรอบอีเมื่อได้รับความเข้มข้นแคลเซียมต่างๆ กันในเดือนธันวาคม 46- มีนาคม 47 ไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พะราชาทาน 72 ในเดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 1.8 เปอร์เซ็นต์ มีความหวานมากที่สุดคือ 12.36 เปอร์เซ็นต์ TSS รองลงมาเป็นที่ระดับแคลเซียม 0, 0.9, 2.7, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 10.53, 10.45, 10.25, 9.65 และ 9.58 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคม แคลเซียมระดับความเข้มข้น 2.7 เปอร์เซ็นต์ ให้ความหวานมากที่สุดคือ 11.45 รองลงมาเป็นแคลเซียมระดับ 3.6, 1.8, 0.9, 4.5 และ 0 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีความหวาน 11.36, 10.36, 10.25, 10.24 และ 9.65 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ระดับแคลเซียมที่ให้ความหวานหรือ เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดอยู่ที่ 0.9 เปอร์เซ็นต์ คือมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 11.24 เปอร์เซ็นต์ TSS เท่ากันรองลงมาเป็น 3.6, 0, 4.5, 2.7 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 11.14, 10.63, 10.17, 10.14 และ 9.63 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

เดือนมีนาคมระดับแคลเซียมที่ให้ความหวานหรือ เปอร์เซ็นต์น้ำตาลมากที่สุดอยู่ที่ 0.9 เปอร์เซ็นต์ คือมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 9.50 รองลงมาเป็น 0, 1.8, 4.5, 3.6 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 9.00, 8.70, 8.70, 8.55 และ 8.54 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.4)

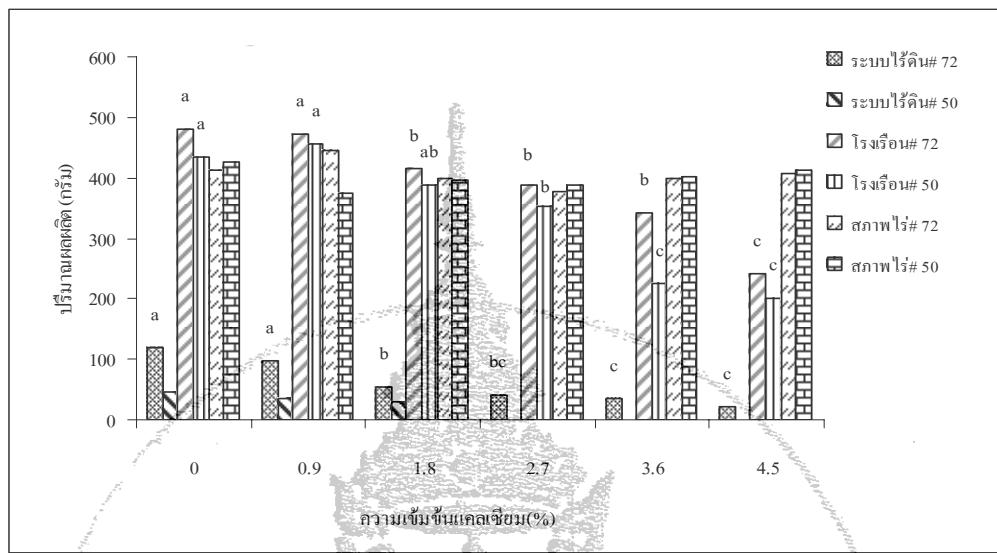
ตารางที่ 4 ผลทดลองเพื่อปริมาณและหนักผลผลิตต่อตัวอย่างใน 2 สภาพเพาะปลูกโดยรากในระบบการปลูกพืช “ราก DRF กาวบลูในโรงเรือน และการปลูกในแปลงที่ 7 (บ้านทึกระหว่าง หมู่ 6-หมู่ 7 วันที่ 2546-มีนาคม 2548)

ตัวชี้วัดผล (%ผลดั้งเดิม)	Hydroponic						Green house						Open field					
	# 72			# 50			# 72			# 50			# 72			# 50		
	yield(g)	fruits	yield(g)	fruits	yield(g)	fruits	yield(g)	fruits	yield(g)	fruits	yield(g)	fruits	yield(g)	fruits	yield(g)	fruits	yield(g)	fruits
0	120.11 ^{aZ}	26.24 ^a	45.21	17.25	481.58 ^a	89.84	433.25 ^a	90.52 ^a	413.12	90.25 ^a	427.35	100.26						
0.9	98.21 ^a	21.46 ^b	35.28	15.34	473.69 ^a	74.25	455.32 ^a	97.45 ^a	445.21	93.21 ^a	374.22	82.14						
1.8	54.36 ^b	8.65 ^c	30.12	12.47	414.63 ^b	63.24	388.40 ^{ab}	102.37 ^a	398.32	79.65 ^a	396.24	76.29						
2.7	40.12 ^{bc}	7.32 ^c	-	-	387.99 ^b	77.58	353.28 ^b	85.23 ^a	377.52	63.25 ^b	388.14	81.21						
3.6	34.74 ^c	8.05 ^c	-	-	342.70 ^b	65.23	224.50 ^c	64.52 ^b	400.39	80.52 ^a	402.25	87.44						
4.5	21.25 ^c	5.12 ^c	-	-	240.89 ^c	57.84	200.46 ^c	63.21 ^b	406.27	64.32 ^a	412.25	92.32						
F-test	*	*	ns	ns	*	ns	*	*	ns	*	*	ns				ns	ns	ns
C.V.	6.38	7.96	8.21	11.24	7.44	10.24	6.28	9.25	4.68	5.41	7.25	6.52						

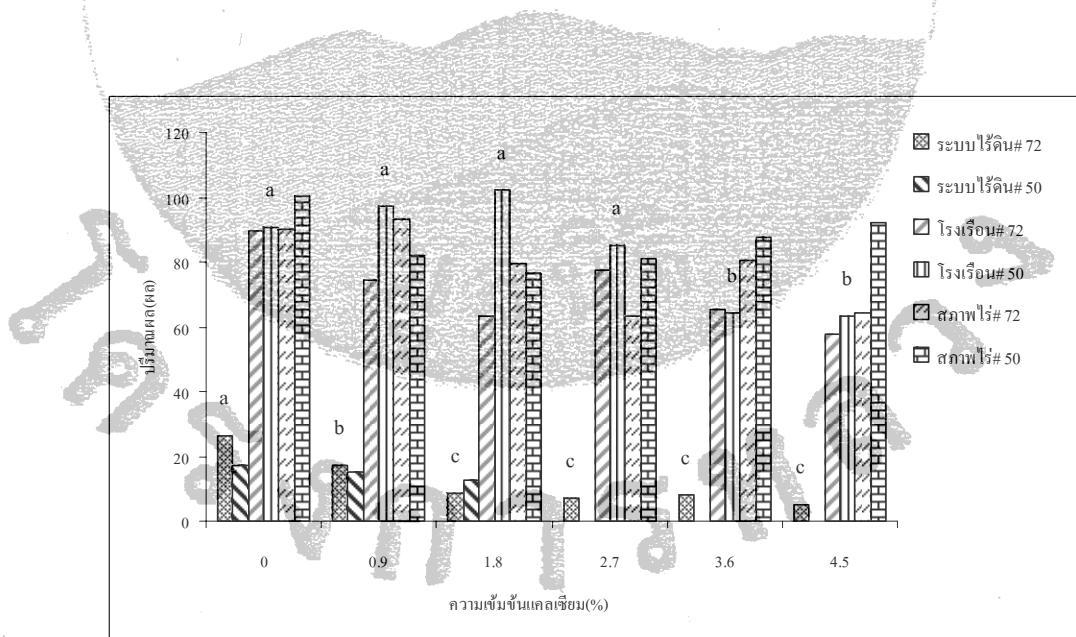
Z คือแบบที่ยอมรับโดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ร่วงต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 25% ของรากชุดนั้น
ตัวอักษรที่ห้ามลงกันในค่าเฉลี่ยเดียวกันแสดงถึง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ภาพที่ 13 ปริมาณผลผลิตของสตอร์เบอร์ีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในสภาพที่ระบบไร์ดิน โรงเรือน และสภาพที่ไร่การทดลองที่ 1

ภาพที่ 14 ปริมาณผลผลิตของ 2 สายพันธุ์สตอร์เบอร์ีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในสภาพที่ระบบไร์ดิน โรงเรือน และสภาพที่ไร่การทดลองที่ 1

พันธุ์พระราชทาน 50 ในเดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 2.7 เปอร์เซ็นต์ ให้น้ำตามากที่สุดคือ 11.45 เปอร์เซ็นต์ TSS รองลงมาเป็นแคลเซียมระดับความเข้มข้น 0, 0.9, 1.8, 4.5 และ 3.6 เปอร์เซ็นต์ คือ มีความหวาน 10.23, 9.56, 9.56, 9.12 และ 9.03 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคม แคลเซียมระดับความเข้มข้น 0 เปอร์เซ็นต์ ให้เปอร์เซ็นต์น้ำตามากที่สุดคือ 10.25 รองลงมาเป็นแคลเซียมระดับ 4.5, 2.7, 1.8, 0.9 และ 3.6 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีปริมาณ เปอร์เซ็นต์น้ำตาล 10.01, 9.53, 9.52, 9.36 และ 8.61 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ระดับแคลเซียมที่ให้ความหวานมากที่สุดอยู่ที่ 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ คือ มีความหวาน 9.84 เปอร์เซ็นต์ TSS เท่ากัน รองลงมาเป็น 2.7, 0, 3.6 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 9.74, 9.65, 9.53 และ 9.3 เปอร์เซ็นต์ TSS 5 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

เดือนมีนาคมระดับแคลเซียมที่ให้ความหวานมากที่สุดอยู่ที่ 0.9 เปอร์เซ็นต์ คือ มีน้ำตาลเท่ากับ 9.50 เปอร์เซ็นต์ TSS รองลงมาเป็น 1.8, 3.6, 2.7, 4.5 และ 0 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลเท่ากับ 9.46, 9.34, 9.23, 9.14 และ 9.05 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ (ตารางที่ 5.4)

(8) ความแน่นเนื้อผลผลิต

จากการทดสอบคุณสมบัติด้านความแน่นเนื้อของผลสรอเบอร์ พบร้า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ของแคลเซียมแต่ละความเข้มข้น ของห้อง 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รี และในเดือนมีนาคม 47 สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 72 ไม่ให้ผลผลิต

พันธุ์พระราชทาน 72 เดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นเนื้อมากที่สุด คือ 0.70 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 3.6, 0, 4.5, 1.8 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.69, 0.67, 0.65, 0.65 และ 0.59 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคม พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 1.8 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 0.65 N. รองลงมาเป็นแคลเซียมความเข้มข้น 0.9, 3.6, 0, 4.5 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.64, 0.57, 0.57, 0.54 และ 0.52 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 1.8 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นเนื้อมากที่สุด คือ 0.60 N. รองลงมาเป็นความเข้มข้น 4.5, 3.6, 0.9, 0 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีความแน่นเนื้อเท่ากับ 0.59, 0.59, 0.57, 0.56 และ 0.55 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

เดือนมีนาคม พันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 2.7 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นนีอามากที่สุดคือ 0.63 N. รองลงมาเป็นความเข้มข้น 3.6, 4.5, 0, 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ซึ่งมีความแน่นนีอ่ากับ 0.61, 0.59, 0.54, 0.53 และ 0.49 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.4)

พันธุ์พระราชทาน 50 เดือนธันวาคม ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นนีอามากที่สุดคือ 0.79 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 3.6, 2.7, 4.5, 0.9 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นนีอ่ากับ 0.77, 0.74, 0.72, 0.67 และ 0.65 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคมที่ความเข้มข้นแคลเซียม 2.7 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นนีอามากที่สุดคือ 0.72 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 3.6, 0, 1.8, 0.9 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นนีอ่ากับ 0.71, 0.69, 0.67, 0.65 และ 0.64 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธุ์ที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นนีอามากที่สุดคือ 0.65 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 2.7, 0, 4.5, 1.8 และ 3.6 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นนีอ่ากับ 0.64, 0.63, 0.60, 0.59 และ 0.58 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

เดือนมีนาคมที่ความเข้มข้นแคลเซียม 0.9 เปอร์เซ็นต์ มีความแน่นนีอามากที่สุดคือ 0.60 N. รองลงมาได้แก่ แคลเซียมความเข้มข้น 0, 1.8, 3.6, 2.7 และ 4.5 เปอร์เซ็นต์มีความแน่นนีอ่ากับ 0.59, 0.55, 0.55, 0.53 และ 0.51 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.4)

การผลิต

ตารางที่ 5.1 ผลของแคลอร์บอมต์คุณภาพพืชผลโดยใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รี ภายใต้สภาพทดลองในระบบการปลูกพืช รุ่น DRF การปลูกในโรงเรือน
และการปลูกในสวนฟาร์ม (ปั๊มน้ำกระหว่าง วันวาระ 2546-มีนาคม 2548)

ค่ารับ ผลผล (%Ca)	Hydroponic						Green house						Open field					
	#72			#50			#72			#50			#72			#50		
	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)
0	0.35	9.24 ^b	0.50	8.63	0.65	10.25	0.56	7.55	0.67	10.53	0.79	10.23						
0.9	0.47	12.63 ^a	0.47	9.45	0.53	0.61	0.62	8.69	0.70	10.45	0.67	9.56						
1.8	0.41	13.40 ^a	0.52	9.63	0.53	11.65	0.57	8.56	0.65	12.36	0.65	9.56						
2.7	0.35	12.17 ^a	-	-	0.49	12.24	0.55	8.58	0.59	10.25	0.74	11.45						
3.6	0.36	12.85 ^a	-	-	0.63	10.79	0.70	9.63	0.58	9.65	0.77	9.03						
4.5	0.29	11.2 ^a	-	-	0.59	13.36	0.56	9.85	0.65	9.58	0.72	9.12						
F-test	ns	*	ns	ns														
C.V.	9.32	5.64	7.78	7.54	6.34	10.25	7.58	11.35	4.67	8.57	8.44	12.25						

Z₁ รีบวนที่ยกค่าเฉลี่ยโดยใช้ Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของชุดตัวอย่างที่หามูลอกในกลุ่มเดียวกันและเดียวกันไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95% ของชุดตัวอย่าง

ตารางที่ 5.2 ผลของแคลอร์บอมต์คุณภาพพืชผลพิธีใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รี่ ภายใต้สภาพทดลองในระบบการปลูกพืช ที่รักษา DRF การปลูกในโรงเรือน
โดยการปลูกในสถานที่ต่างๆ (ปัจจัยระหว่าง วันที่ 2546-มีนาคม 2548)

ตัวแปร พืดดอน (%Ca)	Hydroponic						Green house						Open field					
	#72			#50			#72			#50			#72			#50		
	Firmness (N)	TSS (%)																
M.O.-47	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
0	0.32	10.24	-	-	-	-	0.71	10.25	0.60	9.50	-	-	0.57	0.96	-	0.69	10.25	-
0.9	0.35	11.63	-	-	-	-	0.72	10.17	0.57	9.63	-	-	0.64	10.25	-	0.65	9.36	-
1.8	0.41	10.50	-	-	-	-	0.64	10.78	0.63	8.75	-	-	0.65	10.36	-	0.67	9.52	-
2.7	0.31	10.23	-	-	-	-	0.67	9.52	0.53	8.45	-	-	0.52	11.45	-	0.72	9.53	-
3.6	0.42	10.41	-	-	-	-	0.57	9.42	0.54	7.46	-	-	0.57	11.36	-	0.71	8.61	-
4.5	0.35	12.14	-	-	-	-	0.55	9.12	0.53	7.35	-	-	0.54	10.24	-	0.64	10.01	-
F-test	ns	ns																
C.V.	6.63	9.68	-	-	-	-	8.87	11.46	11.36	9.63	-	-	5.85	7.36	-	7.33	0.42	-

² ปรับเปลี่ยนค่าเฉลี่ยโดยใช้ Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของชุดข้อมูล

ตัวอย่างที่เพิ่งมีอยู่ในกลุ่มนี้ต้องทดสอบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95% ของชุดข้อมูล

ตารางที่ 5.3 ผลของแคลอร์บอมต์คุณภาพเพื่อผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รี ภายใต้สภาพทดลองในระบบการปลูกพืช รุ่น DRF การปลูกในโรงเรือน
โดยการปลูกในสถาปัตย์ (ปัจจุบันระหว่างเดือนกุมภาพันธ์และมีนาคม 2548)

ตัวรับ ทดสอบ (%Ca)	Hydroponic			Green house			Open field					
	#72			#50			#72			#50		
	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)
0	0.45	9.63	-	-	0.65	9.12	0.63	7.58	0.56	10.63	0.63	9.65
0.9	0.40	10.13	-	-	0.67	9.75	0.65	9.56	0.57	11.24	0.65	9.84
1.8	0.39	10.14	-	-	0.54	9.63	0.74	9.50	0.60	11.10	0.59	9.84
2.7	0.37	10.24	-	-	0.59	10.47	0.60	8.79	0.55	10.14	0.64	9.74
3.6	0.36	10.35	-	-	0.64	10.44	0.58	9.52	0.59	11.17	0.58	9.53
4.5	0.41	11.54	-	-	0.55	10.47	0.56	9.62	0.59	10.17	0.60	9.35
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
C.V.	5.36	11.44			11.25	5.63	6.35	8.95	5.21	5.63	7.25	8.52

ใช้รีบอนที่อยู่ค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือซึ่งดู

ตัวอย่างที่เหลืออยู่ในกลุ่มนี้ต้องไม่ต่างกันมากถึง 2% เมื่อความแตกต่างทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95% หรือซึ่งดู

ตารางที่ 5.4 ผลของแอลกอริทึมต่อกุณภาพพืชผลโดยใน 2 สายพันธุ์ถั่วเหลืองปรุงรักษาด้วยน้ำมะนาวและน้ำยาปฏิสัมภ์ สำหรับทดสอบในระบบการปลูกพืช “รักษิน DRF การปลูกใบโรงเรือน”
โดยการปลูกในสภาพที่ไร่ (ปัจจัยรกรหวาง ข้อมูลความ 2546-ปัจจุบัน 2548)

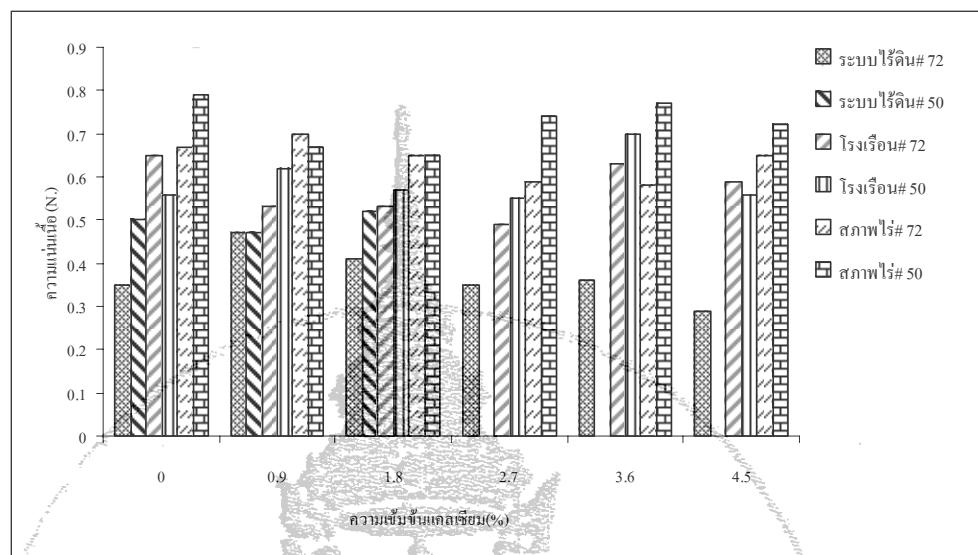
ดีกรีน พอด淳 (%Ca)	รากน้ำมันรากดัน			สภาพที่ไร่รกรหวาง			สภาพที่ไร่รกรหอน			สภาพที่ไร่รกรหอน		
	#72			#50			#72			#50		
	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)
4.7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
0	-	-	-	-	0.53	8.53	0.57	7.53	0.54	9.00	0.59	9.05
0.9	-	-	-	-	0.60	8.45	0.45	7.96	0.53	9.50	0.60	9.50
1.8	-	-	-	-	0.49	9.32	0.48	8.65	0.49	8.70	0.55	9.46
2.7	-	-	-	-	0.47	8.41	0.47	8.78	0.63	8.54	0.52	9.23
3.6	-	-	-	-	0.53	9.57	0.56	7.52	0.61	8.55	0.53	9.34
4.5	-	-	-	-	0.48	9.05	0.50	7.41	0.59	8.70	0.51	9.14
F-test					ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
C.V.					5.63	6.32	5.41	5.63	5.63	7.36	5.77	8.64

2. ปริมาณเพียงแค่เฉลี่ย โดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของตัวตื้นตู่

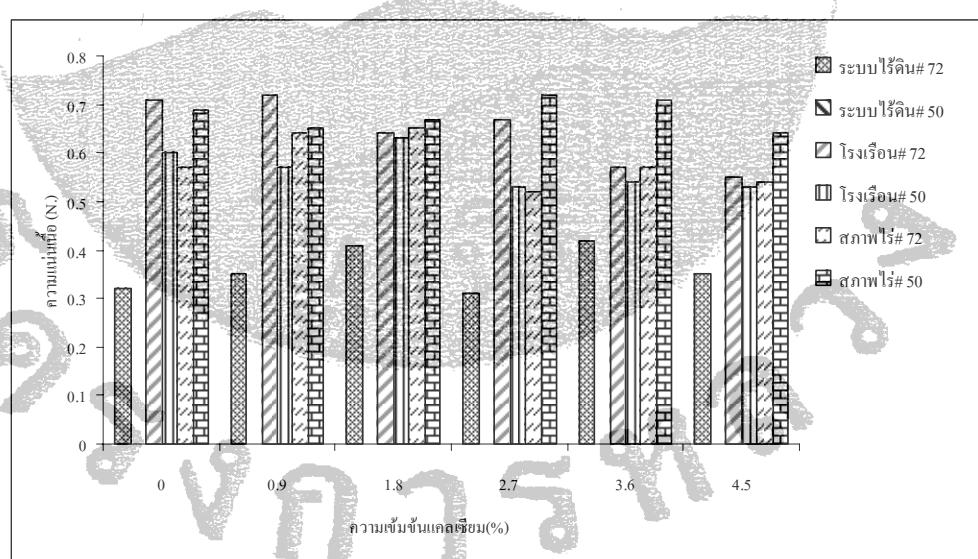
ตัวตื้นตู่ที่หนึ่งอยู่ในกลุ่มนี้คือ น้ำยาปฏิสัมภ์ น้ำมุกความต้องการน้ำทางเดิน

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ทางเดิน

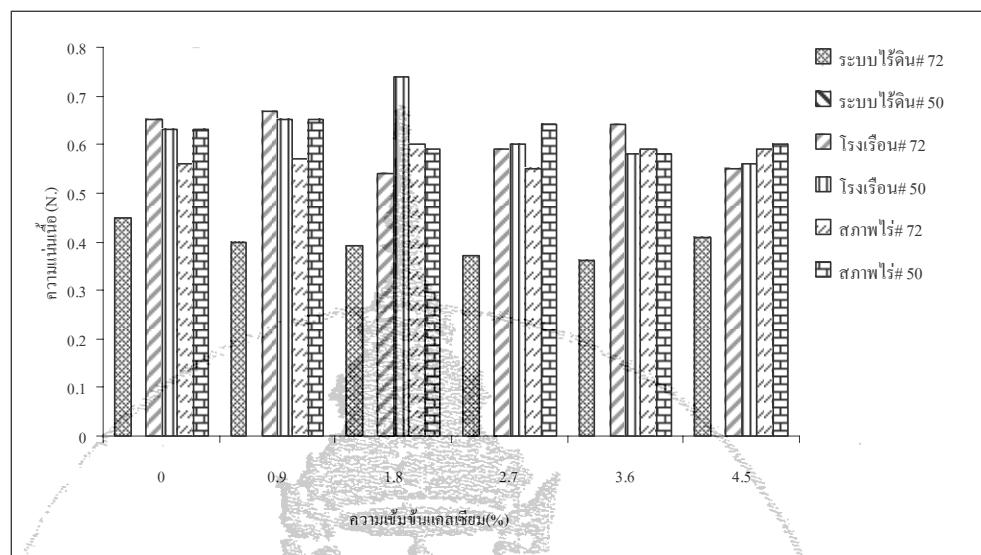
* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ทางเดิน 95% เช่นเดียวกัน

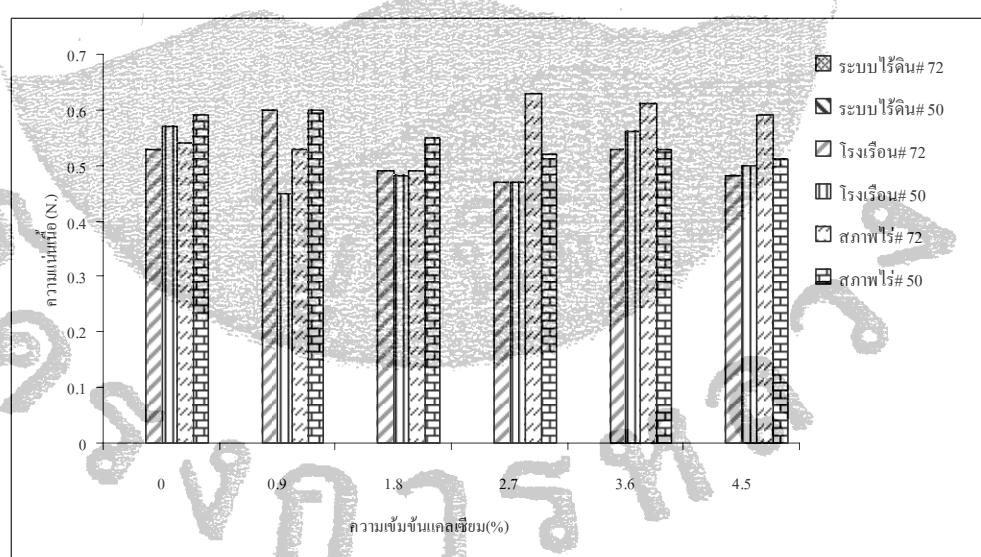
ภาพที่ 15 ความแน่นเนื้อของ 2 สายพันธุ์สตอรอบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆของแคลเซียมในสภาพที่ระบบไรีดิน โรงเรือน และสภาพที่ไร่การทดลองที่ 1 (ธันวาคม 2546)

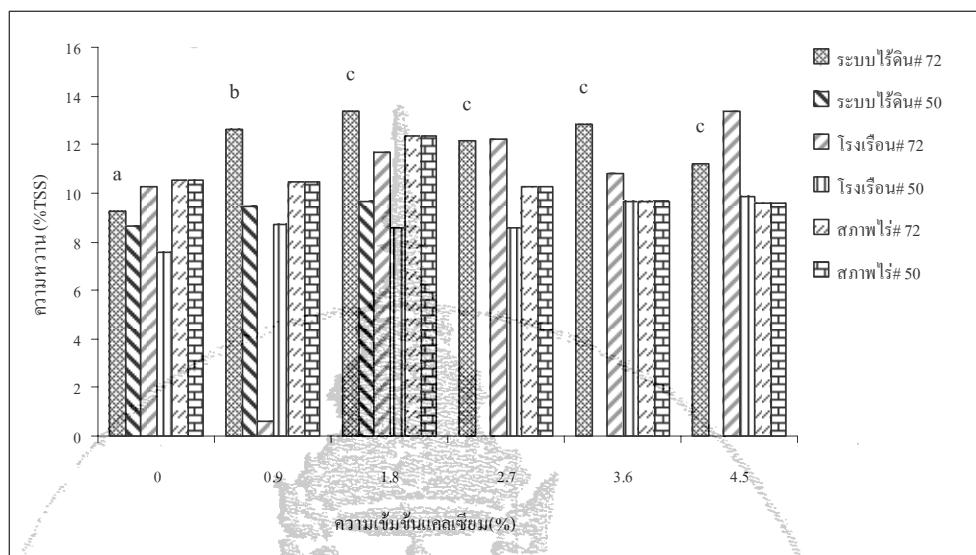
ภาพที่ 16 ความแน่นเนื้อของ 2 สายพันธุ์สตอรอบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆของแคลเซียมในสภาพที่ระบบไรีดิน โรงเรือน และสภาพที่ไร่การทดลองที่ 1(มกราคม 2547)

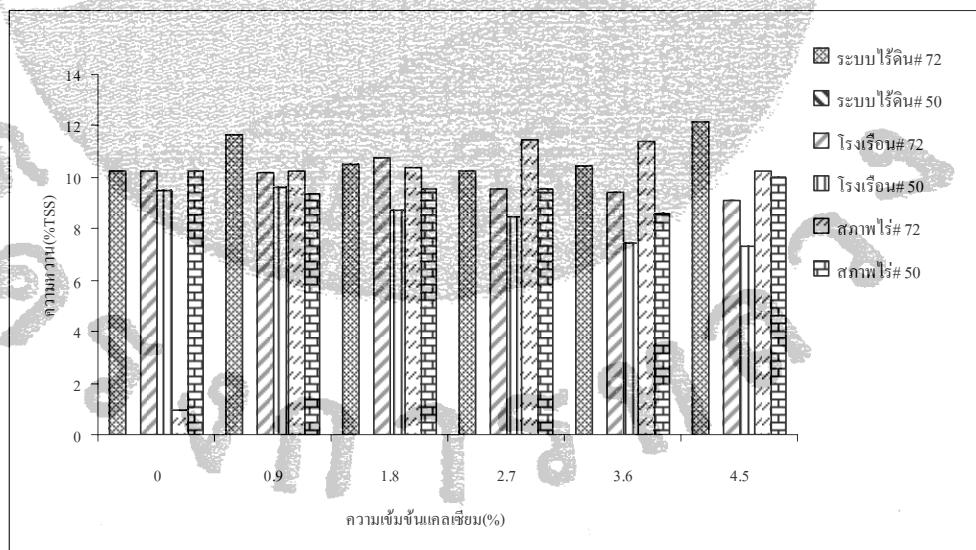
ภาพที่ 17 ความแน่นเนื้อของ 2 สายพันธุ์สตอรอบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆของแคลเซียม สก้าฟ
ระบบไรดิน โรงเรือน และสก้าฟที่ไร์การทดสอบที่ 1 (กุมภาพันธ์ 2547)

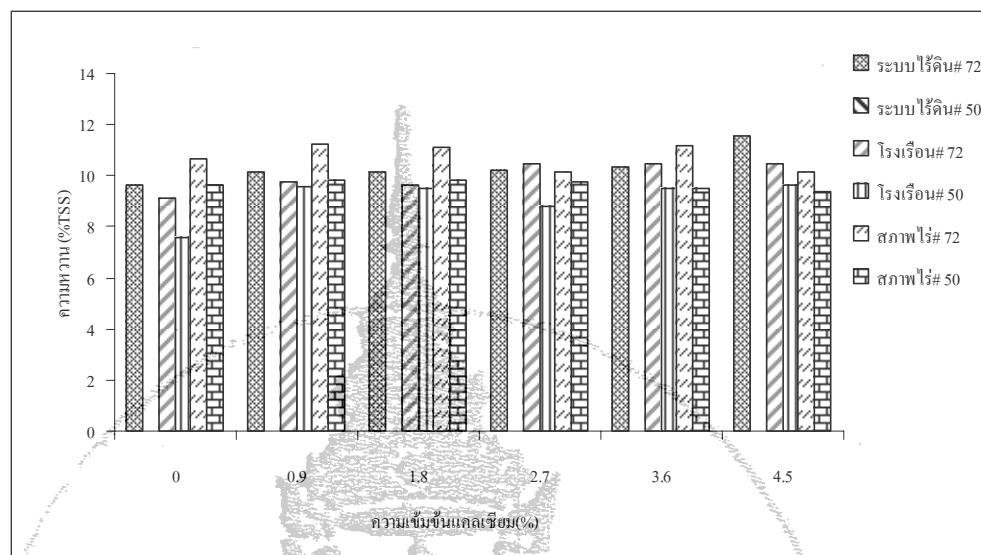
ภาพที่ 18 ความแน่นเนื้อของ 2 สายพันธุ์สตอรอบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆของแคลเซียมใน
สก้าฟระบบไรดิน โรงเรือน และสก้าฟที่ไร์การทดสอบที่ 1 (มีนาคม 2547)

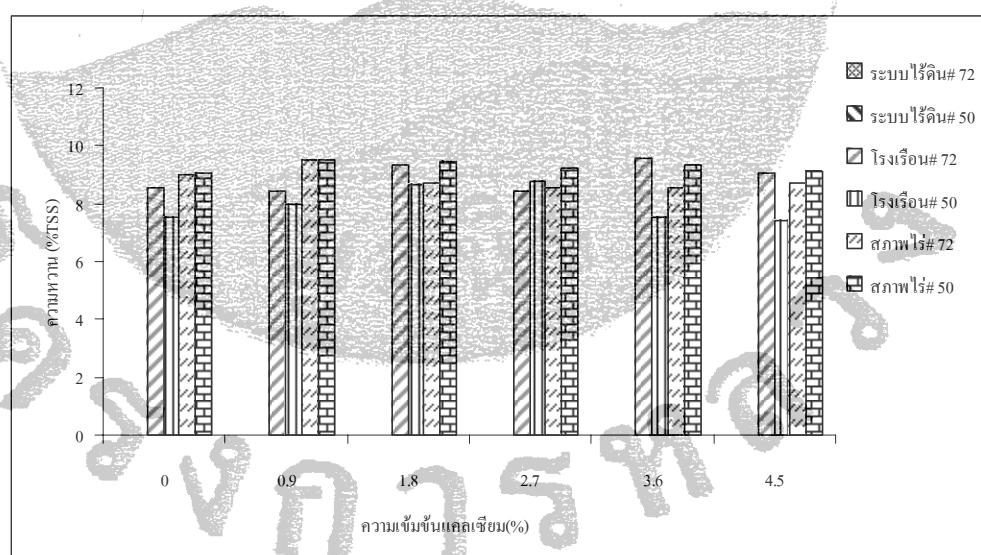
ภาพที่ 19 ความหวานของ 2 สายพันธุ์สตอรอบเนอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในสภาพ
ระบบไร้ร่อง โรงเรือน และสภาพที่ไร่การทดลองที่ 1 (ธันวาคม 2546)

ภาพที่ 20 ความหวานของ 2 สายพันธุ์สตอรอบเนอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมใน
สภาพระบบไร้ร่อง โรงเรือน และสภาพที่ไร่การทดลองที่ 1(มกราคม 2547)

ภาพที่ 21 ความหวานของ 2 สายพันธุ์สตอรอบอรีที่ระดับความชื้นขั้นต่างๆของแคลเซียมใน
สภาพระบบไรีดิน โรงเรือน และสภาพที่ไม่การทดลองที่ 1(กุมภาพันธ์ 2547)

ภาพที่ 22 ความหวานของ 2 สายพันธุ์สตอรอบอรีที่ระดับความชื้นขั้นต่างๆของแคลเซียมใน
สภาพระบบไรีดิน โรงเรือน และสภาพที่ไม่การทดลองที่ 1(มีนาคม 2547)

(9) อัตราการตาย

จากการทดสอบผลของแคลเซียมที่มีผลต่ออัตราการตายของสตรอเบอร์รีพบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในพันธุ์พราวราษฎราน 72 และในพันธุ์พราวราษฎราน 50 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พราวราษฎราน 72 ความเข้มข้นของแคลเซียมที่ก่อให้ต้นสตรอเบอร์รีตายมากที่สุดคือ 4.5 เปอร์เซ็นต์ โดยมีอัตราการตายถึง 8.64 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็นแคลเซียมความเข้มข้น 3.6, 0.9, 1.8, 0 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ คือ 7.20, 5.68, 5.47, 4.56 และ 4.19 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

พันธุ์พราวราษฎราน 50 ความเข้มข้นของแคลเซียมที่ก่อให้ต้นสตรอเบอร์รีตายมากที่สุดคือ 4.5 เปอร์เซ็นต์ โดยมีอัตราการตายถึง 14.35 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็นแคลเซียมความเข้มข้น 3.6, 1.8, 2.7, 0 และ 0.9 เปอร์เซ็นต์ คือ 10.41, 10.28, 9.73, 9.31 และ 8.46 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

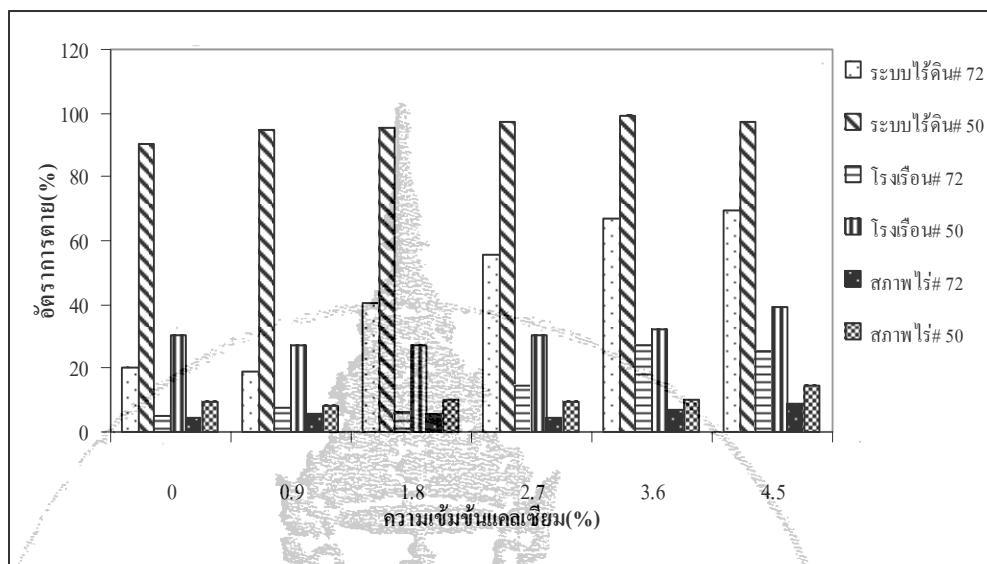
ตารางที่ 6 ผลของแคลเซียมต่อเปอร์เซ็นต์การตายของ 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รี ในสภาพการทดลองระบบไร้ดิน ในโรงเรือน และในสภาพที่ไร่

ตัวรับ ทดลอง (%Ca)	ระบบไร้ดิน		สภาพที่โรงเรือน		สภาพที่ไร่	
	(%)		# 72	# 50	# 72	# 50
	# 72	# 50				
0	20.12 ^c	90.01	5.01 ^c	30.24	4.56	9.31
0.9	19.23 ^c	95.04	7.56 ^c	27.36	5.68	8.36
1.8	40.56 ^b	95.16	6.55 ^c	27.16	5.47	10.28
2.7	55.43 ^a	97.47	14.25 ^b	30.5	4.19	9.73
3.6	66.75 ^a	98.96	27.32 ^a	32.25	7.2	10.41
4.5	69.62 ^a	97.00	25.36 ^a	39.38	8.64	14.35
F- test	*	ns	*	ns	ns	ns
C.V. (%)	14.21	10.03	11.17	9.63	8.54	7.36

^zเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ภาพที่ 23 อัตราการตายของ 2 สายพันธุ์สตอรอบเออร์ที่ระดับความชื้นขั้นต่างๆ ของเคลือเบี้ยมในสภาพระบบไร์ดิน โครงเรือน และสภาพไร์ในการทดลองที่ 1

เอกสารนำเสนอ
โดย ดร. วิภาณ พูลวรลักษณ์

วิจารณ์ผลการทดลองที่ 1

จากการศึกษาบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีครั้งนี้พบว่า แคลเซียมมีแนวโน้มเพิ่มความหวานของสตรอเบอร์รี เมื่อเพิ่มระดับความเข้มข้นของแคลเซียมมากขึ้นอย่างไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ซึ่งในการผลิตลูกพัฒนาการใช้แคลเซียมและไบโอบอนเพื่อเพิ่มคุณภาพที่ของผลผลิต (Plich, 2002) และในแอปเปิล การใช้แคลเซียมและแมกนีเซียม ช่วยให้แอปเปิลอร่อยและลดกระบวนการทางสรีรวิทยาและลดด้านการต้านทานโรคได้ (Huguet, 1980; Brown et al., 1998; Ernani et al., 2002; Kahu, 2002.)

การใช้แคลเซียมที่ 5 ระดับความเข้มข้นโดยมีตัวบันการทดลองควบคุมที่ไม่ใช้แคลเซียมพบว่าสตรอเบอร์รี มีแนวโน้มที่ทำให้พื้นที่ใบลดลงที่แคลเซียมระดับความเข้มข้น 1.8% ขึ้นไปและที่ระดับความเข้มข้นแคลเซียมเกิน 0.9% ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตของสตรอเบอร์รีลดลงให้ผลสอดคล้องกันทั้งในการทดสอบในระบบไฮโดรโปนิกส์ โรงเรือน และสภาพที่ไร่ ซึ่งการลดลงของผลผลิตจากการใช้แคลเซียมคลอไรด์มากเกินไป มาจากที่แคลเซียมส่งผลทางอ้อมให้พืชขาดธาตุแมกนีเซียม (ยงยุทธ์, 2543) และในการทดลองที่แคลเซียมระดับความเข้มข้นเกิน 0.9 % หากเกินไป กับพืชทำให้มีอัตราการตายเพิ่มสูงขึ้นในทุกสภาพที่การทดลอง ซึ่งแน่นอนย่อมส่งผลให้ปริมาณผลผลิตลดลงตามลำดับดังกล่าว เช่นเดียวกับในการทดลองที่น้ำวิทยาลัย ไอไอโอในประเทศไทย รายงานเมริกาใช้แคลเซียมคลอไรด์เพื่อควบคุมโรคผลเน่าจากเชื้อราสาเหตุโรค *Botrytis* sp. ซึ่งพบว่าแคลเซียมคลอไรด์ไม่มีผลต่อการควบคุมโรคผลเน่า และยังพบว่าผลผลิตสตรอเบอร์รีมีปริมาณลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับสตรอเบอร์รีที่ไม่ได้ใช้แคลเซียมคลอไรด์ และสารเคมีกำจัดเชื้อรา และสตรอเบอร์รีที่ใช้สารเคมีกำจัดเชื้อราอ่อน ๆ แต่ในการทดลองไม่พบรการเปลี่ยนแปลงในด้านคุณภาพที่ผลผลิตความแน่นแน่น (Firmness) ในลักษณะการเจริญทาง ด้านความกว้างใบ ยาวใบ และคุณลักษณะด้านความแน่นแน่นที่พบร่วมกับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมคลอไรด์ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในทั้ง 3 สภาพที่การทดลอง

การทดลองที่ 2 การศึกษาผลของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในระบบไร้ดิน DRF

(1) ความสูงพุ่ม

จากการทดลองเปรียบเทียบความสูงของพุ่มสตรอเบอร์รีที่ความเข้มข้นแคลเซียมต่างๆ พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 0 ppm มีความสูงพุ่มมากที่สุดคือ 11.61 เซนติเมตรรองลงมาเป็นแคลเซียมความเข้มข้น 3000, 2500, 100 และ 150 ppm ซึ่งมีความสูงเท่ากับ 11.25, 10.85, 10.63, 10.57 และ 9.69 เซนติเมตรตามลำดับ

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 50 แคลเซียมความเข้มข้น 2000 ppm มีความสูงพุ่มมากที่สุดคือ 10.54 เซนติเมตรรองลงมาเป็นแคลเซียมความเข้มข้น 1500, 0, 3000, 2500 และ 2000 ppm ซึ่งมีความสูงเท่ากับ 8.10, 7.83, 7.49, 7.47 และ 6.88 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 7)

(2) ความกว้างพุ่ม

จากการทดลองเปรียบเทียบความกว้างของพุ่มสตรอเบอร์รีที่ความเข้มข้นแคลเซียมต่างๆ พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 2500 ppm มีความกว้างพุ่มมากที่สุดคือ 18.93 เซนติเมตรซึ่งไม่แตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมความเข้มข้น 3000, 0, 1500, 1000 และ 2000 ppm ซึ่งมีความกว้าง 18.38, 18.31, 18.02, 17.64 และ 16.95 เซนติเมตรตามลำดับ

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 50 แคลเซียมความเข้มข้น 2000 ppm มีความกว้างพุ่มที่สุดคือ 15.80 เซนติเมตร ซึ่งไม่แตกต่างกับความเข้มข้น 1500, 1000, 0, 2500 และ 3000 ppm คือสูง 14.49, 14.35, 13.21, 12.78 และ 12.53 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 7)

(3) ความยาวก้านใบ

จากการทดลองเปรียบเทียบความยาวก้านใบของสตรอเบอร์รีที่ความเข้มข้นแคลเซียมระดับต่างๆ พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 72 แคลเซียมความเข้มข้น 3000 ppm มีความยาวก้านใบมากที่สุดคือ 4.86 เซนติเมตรรองลงมาแคลเซียมความเข้มข้น 2500, 2000, 1500, 0 และ 1000 ppm ซึ่งมีความยาวก้านใบรองลงมาคือ 4.47, 4.42, 4.18, 3.94 และ 3.57 เซนติเมตรตามลำดับ

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 50 แคลเซียมความเข้มข้น 0 ppm มีความยาวก้านใบมากที่สุดคือ 3.79 เซนติเมตรรองลงมาแคลเซียมความเข้มข้น 2000, 1000, 3000, 1500 และ 2500

ppm ซึ่งมีความยาวก้านใบรองลงมาคือ 3.76, 3.74, 3.50, 3.38 และ 3.22 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 7)

(4) พื้นที่ใบ

จากการทดลองเปรียบเทียบพื้นที่ใบของสตอรอบอรีที่ความเข้มข้นแคลเซียมต่างๆ พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติ

พระราชทาน 72 แคลเซียมที่ความเข้มข้น 0 ppm มีพื้นที่ใบมากที่สุดคือ 258.73 ตารางเซนติเมตร ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมความเข้มข้น 1000 และ 1500 ppm คือ 223.65 และ 214.27 ตารางเซนติเมตรแต่แตกต่างทางสถิติกับความเข้มข้นแคลเซียมที่ 2000, 2500 และ 3000 ppm คือ 190.32, 185.36 และ 180.68 ตารางเซนติเมตร ตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 แคลเซียมที่ความเข้มข้น 0 ppm มีพื้นที่ใบมากที่สุดคือ 188.23 ตารางเซนติเมตรซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมความเข้มข้น 1500, 1000, 2000 และ 3000 ppm คือ 179.21, 175.21, 163.44, 157.28 และ 144.21 ตารางเซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ผลของแคลเซียมต่อการเจริญทางลำดับของสตอรอบอรี 2 สายพันธุ์ในระบบไฮเดรติน

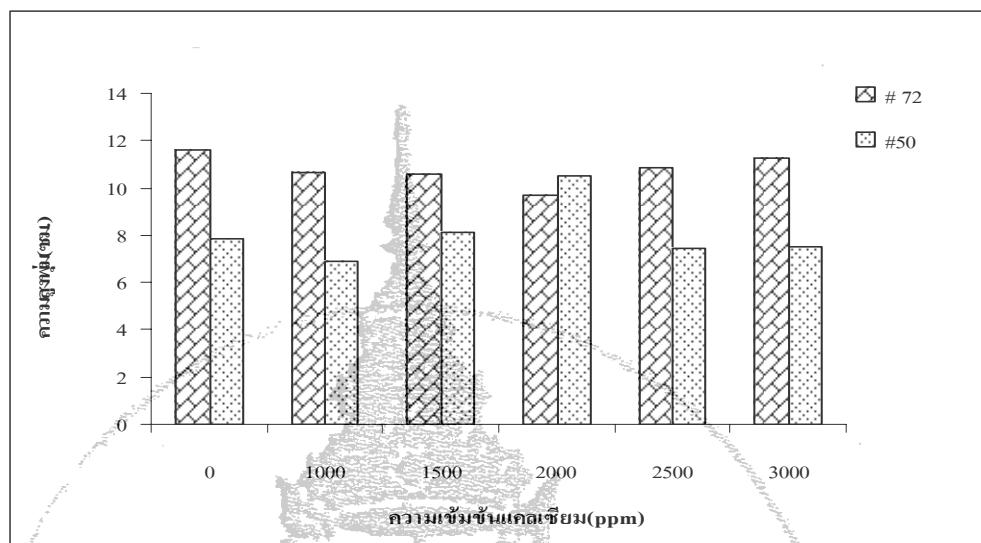
ตัวรับ ทดลอง แคลเซียม (ppm)	ความสูงพุ่ม		ความกว้างพุ่ม		ความยาวก้านใบ		พื้นที่ใบ	
	(เซนติเมตร)		(เซนติเมตร)		(เซนติเมตร)		(ตารางเซนติเมตร)	
	# 72	# 50	# 72	# 50	# 72	# 50	# 72	# 50
0	11.61	7.83	18.31	13.21	3.94	3.79	258.73 ^a	188.23
1000	10.63	6.88	17.64	14.35	3.57	3.74	223.65 ^a	175.21
1500	10.57	8.10	18.02	14.49	4.18	3.38	214.27 ^{ab}	179.21
2000	9.69	10.54	16.95	15.80	4.42	3.76	190.32 ^b	163.44
2500	10.85	7.47	18.93	12.78	4.47	3.22	185.36 ^b	144.21
3000	11.25	7.49	18.38	12.53	4.86	3.50	180.68 ^b	157.28
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	ns	*	ns
C.V. (%)	12.58	17.47	9.18	10.39	12.94	11.34	23.23	36.92

^aเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

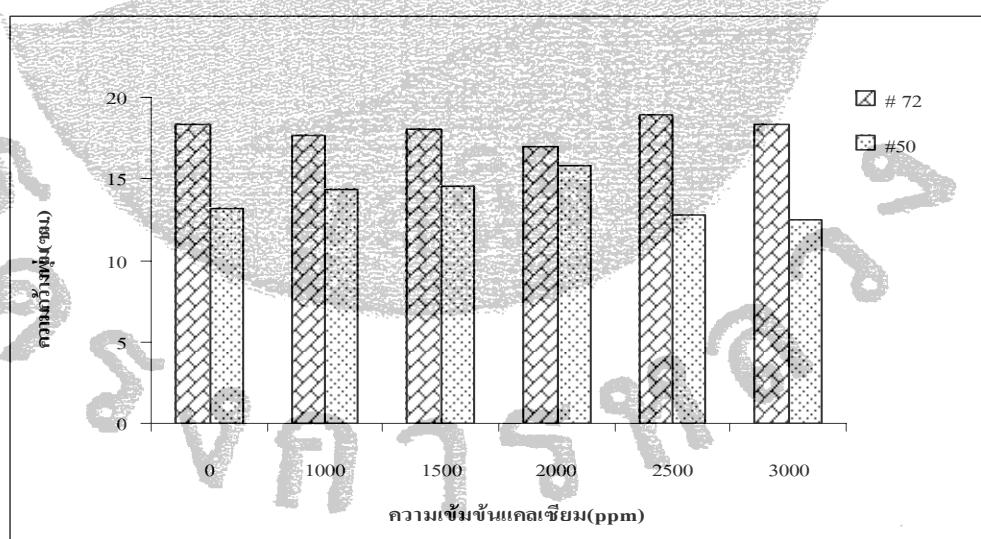
ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

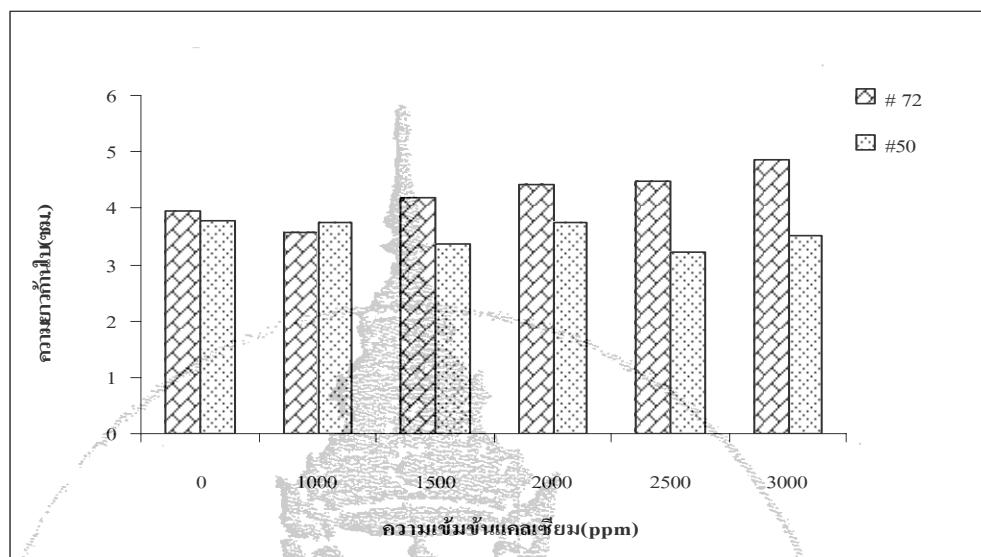
* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

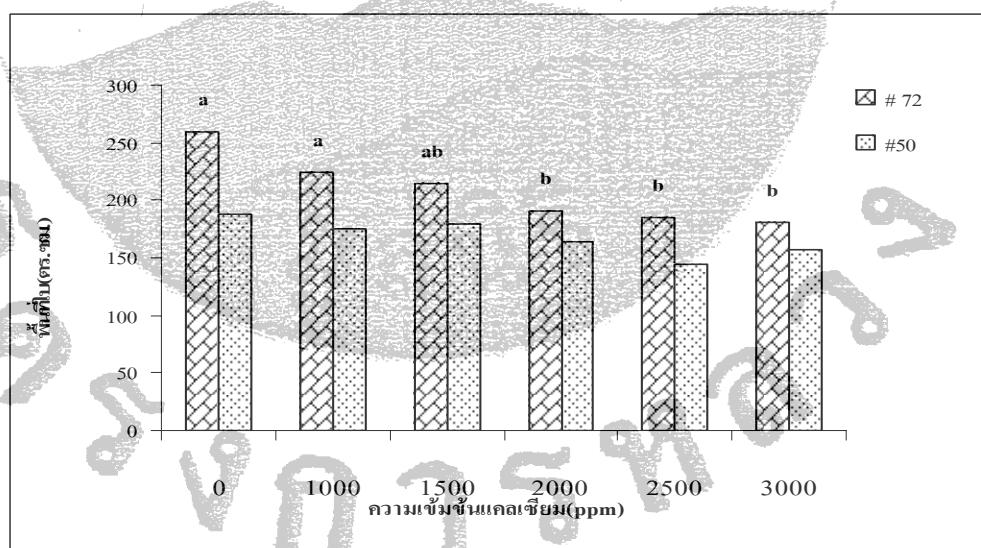
ภาพที่ 24 ความสูงพุ่มของสตโนเบอร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพีช ไวร์ดินในการทดลองที่ 2

ภาพที่ 25 ความกว้างพุ่มของสตโนเบอร์ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพีช ไวร์ดินในการทดลองที่ 2

ภาพที่ 26 ความยาวก้านใบพุ่มของสตโรเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร่คินในการทดลองที่ 2

ภาพที่ 27 พื้นที่ใบของสตโรเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร่คินในการทดลองที่ 2

(3) ปริมาณน้ำหนักผลผลิต

จากการทดลองพบว่าระดับแคลเซียมความเข้มข้นต่างกัน ให้ปริมาณผลผลิตต่างกันอย่างมีความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้นแคลเซียมที่ 0 ppm ให้ผลผลิตมากที่สุดคือ 74.80 กรัม ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับระดับแคลเซียม 1000, 2000 และ 1500 ppm คือ 51.62, 48.24 และ 41.38 กรัม แต่แตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมระดับความเข้มข้น 2500 และ 3000 ppm ซึ่งมีปริมาณผลผลิตต่ำที่สุดคือ 133.80 และ 118.20 กรัม ตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้นแคลเซียมที่ 0 ppm ให้ผลผลิตมากที่สุดคือ 182.00 กรัม ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับระดับแคลเซียม 1000, 2000 และ 1500 ppm คือ 162.42, 156.20 และ 150.31 กรัม แต่แตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมระดับความเข้มข้น 2500 และ 3000 ppm ซึ่งมีปริมาณผลผลิตต่ำที่สุดคือ 37.61 และ 30.20 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

(4) จำนวนผล

พันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้นแคลเซียมที่ 0 ppm ให้จำนวนผลมากที่สุดคือ 41.60 ผล ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับระดับแคลเซียม 1000 และ 1500 ppm คือ 41.21 และ 33.80 ผล แต่แตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมระดับความเข้มข้น 2000, 2500 และ 3000 ppm ซึ่งมีปริมาณผลผลิตต่ำที่สุดคือ 29.80, 23.40 และ 21.40 ผลตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้นแคลเซียมที่ 0 ppm ให้จำนวนผลมากที่สุดคือ 12.80 ผล ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับระดับแคลเซียม 1000, 1500 และ 2000 ppm คือ 11.60, 10.80 และ 10.60 ผล แต่แตกต่างทางสถิติกับแคลเซียมระดับความเข้มข้น 2500 และ 3000 ppm ซึ่งมีปริมาณผลผลิตต่ำที่สุดคือ 6.80 และ 6.60 ผล ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

เอกสารนี้

ตารางที่ 8 ผลของแคลเซียมต่อคุณภาพที่ผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายใต้สภาพที่การ
การทดลองในระบบการปลูกพืชไร้ดิน (บันทึกระหว่าง ขันวัคม 2547-กุมภาพันธ์ 2548)

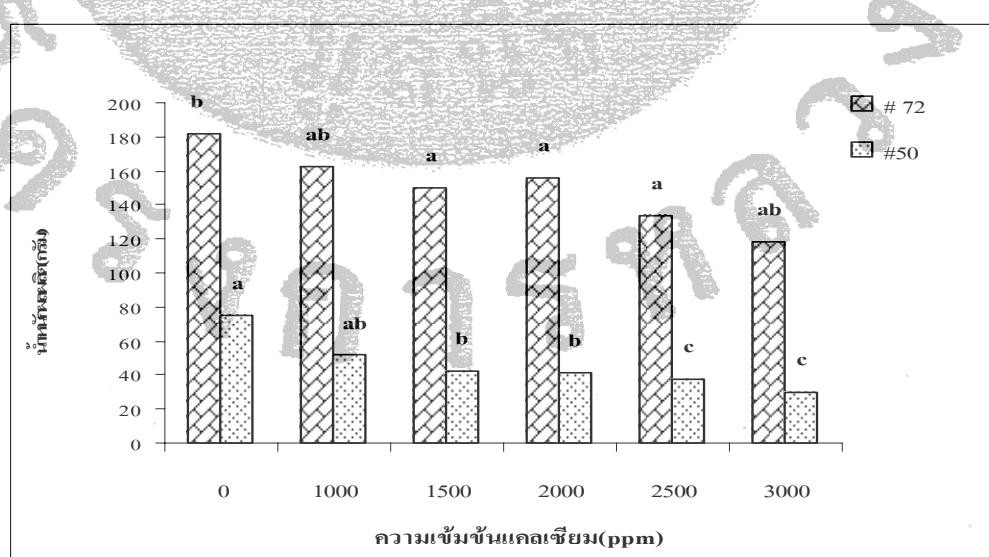
ตัวรับทดลองแคลเซียม (ppm)	# 72		#50	
	yield(g)	fruits	yield(g)	fruits
0	182.00a	41.60a	74.80a	12.80a
1000	192.42ab	41.21a	51.62ab	11.60a
1500	150.31ab	33.80ab	48.24b	10.80a
2000	156.20ab	29.80b	41.38b	10.60a
2500	133.80b	23.40b	37.61c	6.80b
3000	118.20b	21.40b	30.20c	6.60b
F- test	*	*	*	*
C.V.	9.63	10.23	7.52	13.58

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

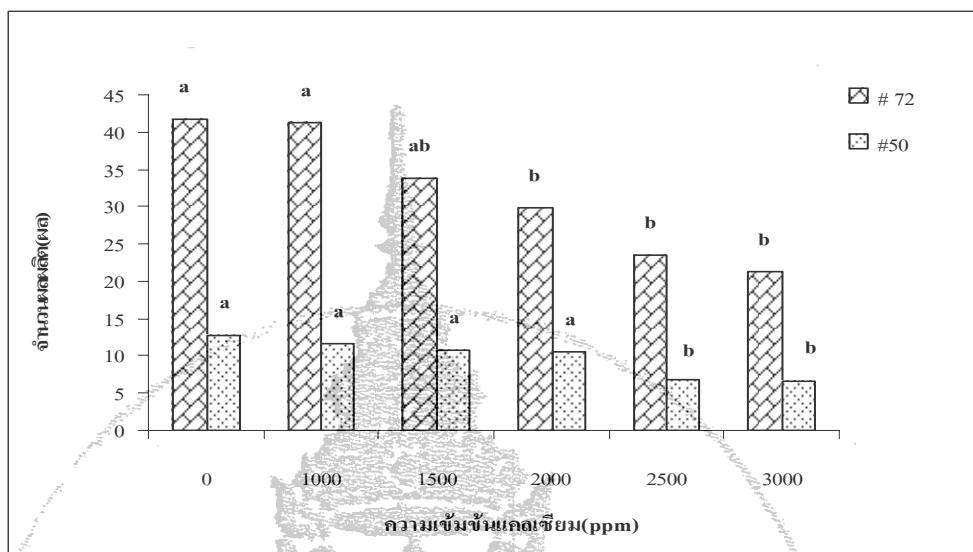
ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ภาพที่ 28 นำหนักของสตรอเบอร์รีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบปลูกพืชไร้ดิน
ในการทดลองที่ 2

ภาพที่ 29 จำนวนผลของสตอรอบออรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆของแคลเซียมในระบบปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 2

(5) ความแน่นเนื้อ

จากการทดลองเบริร์ยนเทียบลักษณะความแน่นเนื้อของผลผลิตสตอรอบออรีที่ได้รับแคลเซียมความเข้มข้นต่างๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

เดือนธันวาคม พันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 1500 ppm มีปอร์เซ็นต์ความแน่นเนื้อมากที่สุด คือ 1.18 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0, 1000, 2500, 2000 และ 3000 ppm ซึ่งมีความแน่นเนื้อเป็น 1.07, 1.07, 1.05, 0.99 และ 0.96 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้น 2000 ppm มีปอร์เซ็นต์ความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 1.23 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นแคลเซียม 1500, 0, 1000, 2500 และ 2000 ppm ซึ่งมีความแน่นเนื้อเป็น 1.16, 1.12, 1.12, 1.03 และ 1.03 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคม พันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 2000 ppm มีปอร์เซ็นต์ความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 1.14 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นแคลเซียม 1500, 2500, 3000, 0 และ 1000 ppm ซึ่งมีความแน่นเนื้อเป็น 1.03, 1.02, 1.02, 0.99 และ 0.98 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้น 3000 ppm มีปอร์เซ็นต์ความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 1.17 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นแคลเซียม 1500, 2500, 1000, 2000 และ 0 ppm ซึ่งมีความแน่นเนื้อเป็น 1.13, 1.11, 1.09, 1.08 และ 1.07 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ พันธุ์พะราชาทาน 72 ระดับความเข้มข้น 2500 ppm มีเปอร์เซ็นต์ความแน่นแน่นมากที่สุดคือ 1.12 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นแคลเซียม 3000, 0, 1000, 1500 และ 2000 ppm ซึ่งมีความแน่นแน่นอีกเป็น 1.10, 1.02, 1.01, 0.98 และ 0.97 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

พันธุ์พะราชาทาน 50 ระดับความเข้มข้น 2500 ppm มีเปอร์เซ็นต์ความแน่นแน่นมากที่สุดคือ 1.15 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นแคลเซียม 3000, 1500, 2000, 1000 และ 0 ppm ซึ่งมีความแน่นแน่นอีกเป็น 1.14, 1.14, 1.07, 1.03 และ 1.02 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

(6) ความหวาน

จากการทดลองเปรียบเทียบความหวาน (เปอร์เซ็นต์ TSS) ของสตรอเบอร์รี่ที่แคลเซียมความเข้มข้นต่าง ๆ พบว่า มีมากที่สุดในปริมาณตามระดับความเข้มข้นแคลเซียมเพิ่มขึ้นอย่างมีความแตกต่างทางสถิติ

เดือนธันวาคมพันธุ์พะราชาทาน 72 ระดับความเข้มข้น 2000 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 11.21 เปอร์เซ็นต์ TSS โดยไม่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 2500 และ 3000 ppm ซึ่งมีความหวานเป็น 10.98 และ 10.28 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0, 1000 และ 1500 ppm ซึ่งมีความหวาน 7.66, 7.05 และ 8.07 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

พันธุ์พะราชาทาน 50 ระดับความเข้มข้น 3000 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 8.95 เปอร์เซ็นต์ TSS โดยไม่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 2500 และ 2000 ppm ซึ่งมีความหวานเป็น 8.85 และ 7.96 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0, 1000 และ 1500 ppm ซึ่งมีความหวาน 4.27, 4.83 และ 5.98 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1)

เดือนมกราคม พันธุ์พะราชาทาน 72 ระดับความเข้มข้น 2000 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 11.58 เปอร์เซ็นต์ TSS โดยไม่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 2500, 1500 และ 3000 ppm ซึ่งมีความหวานเป็น 10.28, 10.22 และ 9.73 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0 และ 1000 ppm ซึ่งมีความหวาน 8.54 และ 8.64 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

พันธุ์พะราชาทาน 50 ระดับความเข้มข้น 3000 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 9.00 เปอร์เซ็นต์ TSS โดยไม่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 2500, 2000 และ 1500 ppm ซึ่งมีความหวานเป็น 8.77, 7.65 และ 8.22 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0 และ 1000 ppm ซึ่งมีความหวาน 5.66 และ 6.25 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

เดือนกุมภาพันธ์ พันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 2000 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 10.52 เปอร์เซ็นต์ TSS โดยไม่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 2500, 3000 และ 1500 ppm ซึ่งมีความหวานเป็น 10.21, 10.14 และ 9.67 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0 และ 1000 ppm ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์ความหวาน 9.01 และ 9.21 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้น 3000 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 9.10 เปอร์เซ็นต์ TSS โดยไม่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 2500, 2000 และ 1500 ppm ซึ่งมีความหวานเป็น 8.84, 8.78 และ 8.27 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นแคลเซียม 0 และ 1000 ppm ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์ความหวาน 6.35 และ 6.35 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3)

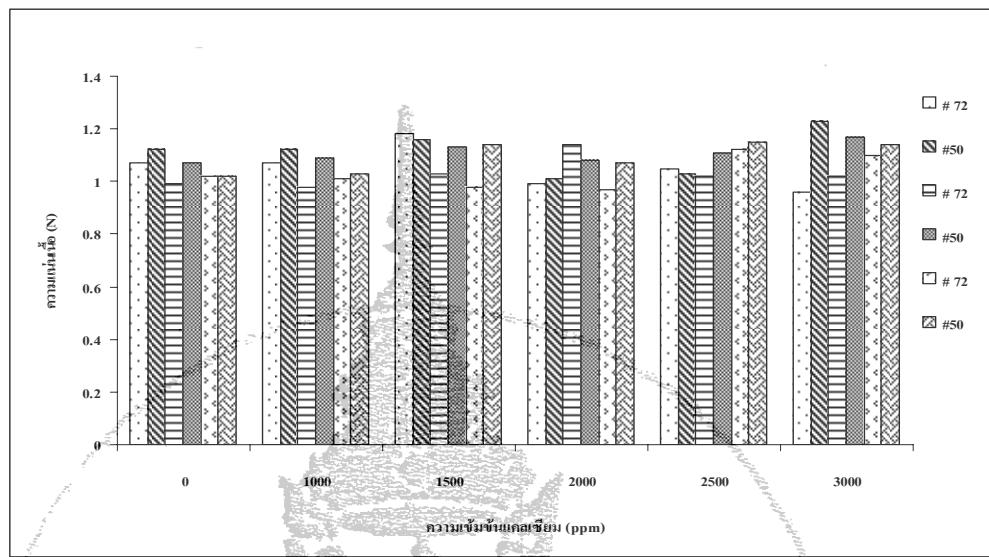
การผลิต

ตารางที่ 9 ผลของแคลเซียมต่อคุณภาพที่ผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายใต้สภาพที่
การทดลองในระบบการปลูกพืชไร้ดิน DRF (ธันวาคม 2547-กุมภาพันธ์ 2548)

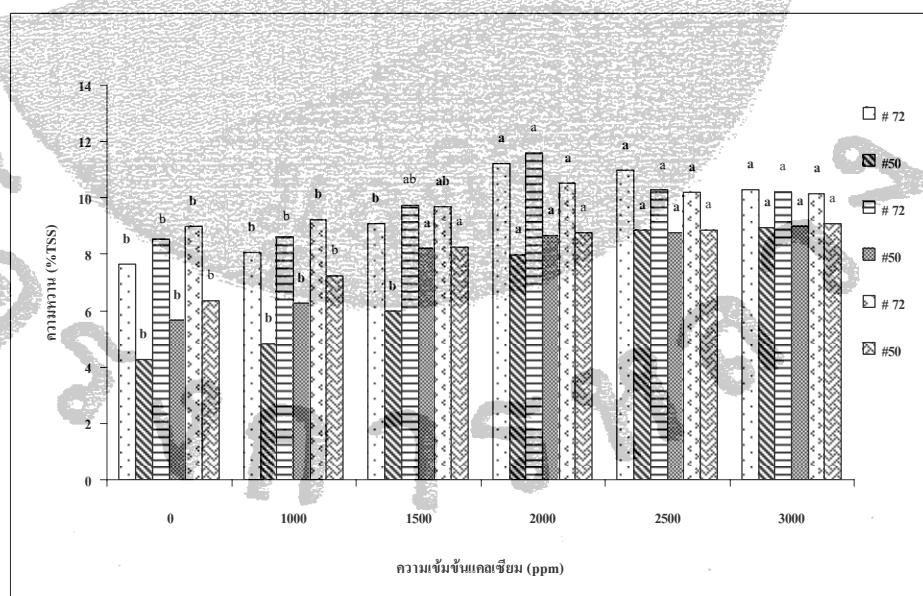
จำรัสทดลอง	# 72		#50	
	แคลเซียม (ppm)	Firmness(N)	TSS (%)	Firmness(N)
ข.ค.- 47				
0	1.07	7.66b	1.12	4.27b
1000	1.07	8.05b	1.12	4.83b
1500	1.18	9.07b	1.16	5.98b
2000	0.99	11.21a	1.01	7.96a
2500	1.05	10.98a	1.03	8.85a
3000	0.96	10.28a	1.23	8.95a
F- test	ns	*	ns	*
C.V.	5.12	11.46	7.44	13.58
ม.ค.- 48				
0	0.99	8.54b	1.07	5.66b
1000	0.98	8.64b	1.09	6.25b
1500	1.03	9.73ab	1.13	8.22a
2000	1.14	11.58a	1.08	8.65a
2500	1.02	10.28a	1.11	8.77a
3000	1.02	10.22a	1.17	9.00a
F- test	ns	*	ns	*
C.V.	8.21	13.44	10.58	12.91
ก.พ.- 48				
0	1.02	9.01b	1.02	6.35b
1000	1.01	9.21b	1.03	7.25b
1500	0.98	9.67ab	1.14	8.27a
2000	0.97	10.52a	1.07	8.78a
2500	1.12	10.21a	1.15	8.84a
3000	1.10	10.14a	1.14	9.10a
F- test	ns	*	ns	*
C.V.	8.21	13.44	10.58	12.91

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์
ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ, * = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ภาพที่ 30 ความแน่นเนื้อผลสตอร์เบอร์รีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 2

ภาพที่ 31 ความหวานผลสตอร์เบอร์รีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของแคลเซียมในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 2

วิจารณ์ผลการทดลองที่ 2

การทดลองที่ 2 เป็นการทดลองขยายผลมาจากการทดลองที่ 1 โดยจำกัดขอบเขต ระดับความเข้มข้นของแคลเซียมให้ลดลง โดยมุ่งเน้นให้มีผลกระทบหรือความเป็นพิษกับพืชน้อย ที่สุดจากอัตราการตายและปริมาณผลผลิตโดยที่ยังคงคุณภาพที่หรือความหวานของสตรอเบอร์รี่

การใช้แคลเซียมคลอไรด์ที่ 5 ระดับความเข้มข้นของแคลเซียมคือที่ความเข้มข้น 1000, 1500, 2000, 2500 และ 3000 ppm เปรียบเทียบกับตัวรับการทดลองควบคุมที่ไม่มีแคลเซียม พบว่าที่ระดับความเข้มข้นแคลเซียม ที่เกิน 2000 ppm ส่งผลให้สตรอเบอร์รี่พิมพ์ที่ใบลดลงแต่ไม่ ก่อให้เกิดความแตกต่างในด้านลักษณะความหวานถ้าใน ความสูงพูน ความกว้างทรงพูน และความ สูงของพูน ผลของแคลเซียมต่อคุณภาพที่ของผลสตรอเบอร์รี่พบว่าที่ระดับความเข้มข้นแคลเซียมที่ 2000 ppm ขึ้นไปช่วยส่งเสริมให้สตรอเบอร์รี่ความหวานเพิ่มขึ้น ซึ่งมีการทดลองของ อ้างว่า แคลเซียมช่วยส่งเสริมรสชาติของผลไม้ เช่น สูกพลัน แอปเปิล และจากการทดลองของ Nestby และ คณะ (2003) ยังพบว่าสตรอเบอร์รี่ที่ได้รับแคลเซียมคลอไรด์มี บริมาณวิตามินซีสูงกว่ามากกว่าสตรอ เบอร์รี่ที่ไม่ได้รับแคลเซียมคลอไรด์ แต่ปริมาณกรดรวมในผลจะลดลง และในผลที่ขาดแคลเซียมผล จะมีขนาดเล็กและสุกช้า

การทดลองที่ 2

การทดลองที่ 3 การศึกษาผลของซิลิกอนต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในระบบไฮดิน

(1) ความสูงพุ่ม

จากการทดลองเปรียบเทียบความสูงของพุ่มสตรอเบอร์รีที่ความเข้มข้นซิลิกอนต่างๆ พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติ

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 72 ซิลิกอนความเข้มข้น 150 ppm มีความสูงพุ่มมากที่สุดคือ 12.23 เซนติเมตรแตกต่างทางสถิติกับซิลิกอนความเข้มข้น 200, 100 และ 250 ppm ซึ่งมีความสูงรองลงมาคือ 10.53, 10.31 และ 9.27 เซนติเมตรตามลำดับที่ความเข้มข้น 300 และ 0 ppm มีความสูงพุ่มน้อยที่สุด คือ 7.86 และ 7.11 เซนติเมตร

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 50 ซิลิกอนความเข้มข้น 200 ppm มีความสูงที่สุดคือ 10.01 เซนติเมตร ซึ่งไม่แตกต่างกับความเข้มข้น 250 คือสูง 9.74 เซนติเมตรแต่แตกต่างที่ความเข้มข้นของซิลิกอน 150 ppm โดยมีความสูง 9.15 เซนติเมตร และความเข้มข้น 0 ppm คือ 8.29 เซนติเมตรและความเข้มข้นที่ 100 และ 300 ppm มีความสูงต่ำสุดคือ 7.92 และ 7.46 เซนติเมตร (ตารางที่ 10)

(2) ความกว้างพุ่ม

จากการทดลองเปรียบเทียบความกว้างของพุ่มสตรอเบอร์รีที่ความเข้มข้นซิลิกอนต่างๆ พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติ

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 72 ซิลิกอนความเข้มข้น 250 ppm มีความกว้างพุ่มมากที่สุดคือ 12.23 เซนติเมตร ซึ่งไม่แตกต่างทางสถิติกับซิลิกอนความเข้มข้น 100, 150, 200 และ 300 ppm ซึ่งมีความกว้างรองลงมาคือ 19.50, 19.16, 17.97 และ 17.03 เซนติเมตรตามลำดับแต่แตกต่างทางสถิติกับซิลิกอนความเข้มข้น 0 ppm มีความกว้างพุ่มน้อยที่สุด คือ 15.95 เซนติเมตร

สตรอเบอร์รีพันธุ์พระราชทาน 50 ซิลิกอนความเข้มข้น 250 ppm มีความกว้างพุ่มที่สุด คือ 16.47 เซนติเมตร ซึ่งไม่แตกต่างกับความเข้มข้น 200 และ 300 ppm คือสูง 16.31 และ 15.94 เซนติเมตรแต่แตกต่างที่ความเข้มข้นของซิลิกอน 100, 150 และ 0 ppm โดยมีความสูง 14.88, 13.79 และ 13.77 เซนติเมตร (ตารางที่ 10)

(3) ความยาวก้านใบ

จากการทดลองเปรียบเทียบความยาวก้านใบของสตรอเบอร์รีที่ความเข้มข้นซิลิกอนต่างๆ พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

สตรอเบอร์พันธุ์พระราชทาน 72 ชิลิกอนความเข้มข้น 250 ppm มีความยาวก้านใบมากที่สุดคือ 4.79 เซนติเมตรองลงมาซึ่งลิกอนความเข้มข้น 150, 100, 200, 0 และ 300 ppm ซึ่งมีความยาวก้านใบรองลงมาคือ 4.74, 4.73, 4.37, 4.30 และ 4.07 เซนติเมตรตามลำดับ

สตรอเบอร์พันธุ์พระราชทาน 50 ชิลิกอนความเข้มข้น 200 ppm มีความยาวก้านใบมากที่สุดคือ 3.84 เซนติเมตรองลงมาซึ่งลิกอนความเข้มข้น 300, 0, 250, 150 และ 100 ppm ซึ่งมีความยาวก้านใบรองลงมาคือ 3.83, 3.63, 3.59, 3.54 และ 3.48 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 10)

(5) พื้นที่ใบ

จากการทดลองเปรียบเทียบพื้นที่ใบของสตรอเบอร์ที่ความเข้มข้นชิลิกอนต่างๆ พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติ

พระราชทาน 72 ชิลิกอนที่ความเข้มข้น 150 ppm มีพื้นที่ใบมากที่สุด คือ 277.93 ตารางเซนติเมตร ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับชิลิกอนความเข้มข้น 200 ppm คือ 256.24 ตารางเซนติเมตร ตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับความเข้มข้นชิลิกอนที่ 250 และ 100 ppm คือ 221.92 และ 210.85 ตารางเซนติเมตร และที่ความเข้มข้นชิลิกอน 0 ppm มีพื้นที่ใบน้อยที่สุดคือ 151.34 ตารางเซนติเมตร

พันธุ์พระราชทาน 50 ชิลิกอนที่ความเข้มข้น 150 ppm มีพื้นที่ใบมากที่สุดคือ 152.87 ตารางเซนติเมตรซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับชิลิกอนความเข้มข้น 100 และ 250 ppm คือ 152.52 และ 149.18 ตารางเซนติเมตรตามลำดับแต่แตกต่างทางสถิติกับชิลิกอนที่ 300 และ 100 ppm คือ 139.51 และ 130.56 ตารางเซนติเมตร และความเข้มข้นชิลิกอน 0 ppm มีพื้นที่ใบน้อยที่สุด คือ 114.17 ตารางเซนติเมตร (ตารางที่ 10)

รายงานผล

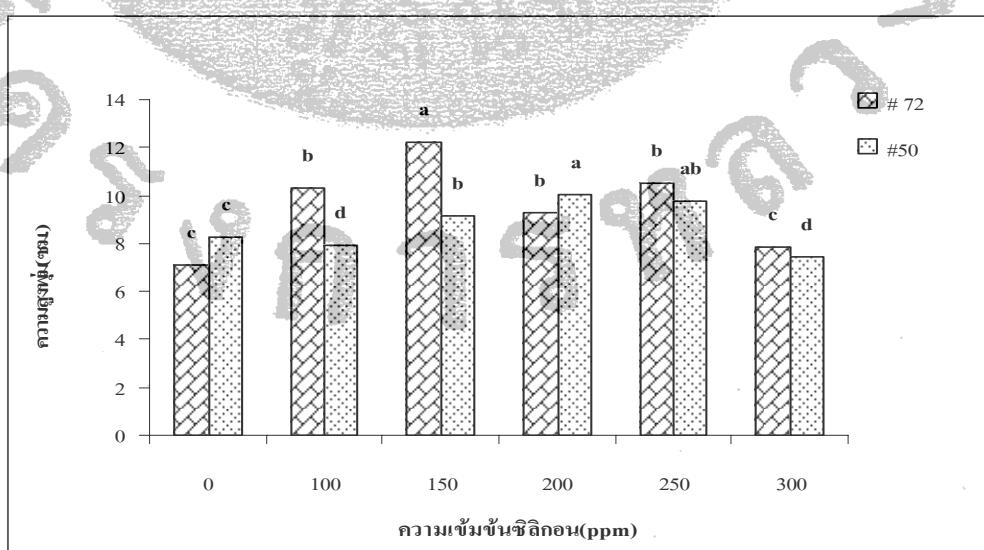
ตารางที่ 10 ผลของซิลิกอนต่อการเจริญทางลำต้นของสตโรเบอร์รี 2 สายพันธุ์ในระบบไฮเดรน

ซิลิกอน (ppm)	ตัวรับทดลอง		ความสูงพู่ม (เซนติเมตร)		ความกว้างพู่ม (เซนติเมตร)		ความยาวก้านใบ (เซนติเมตร)		พื้นที่ใบ (ตารางเซนติเมตร)	
	# 72	#50	# 72	#50	# 72	#50	# 72	#50	# 72	#50
0	7.11c	8.29c	15.95b	13.77b	4.30	3.63	151.34d	114.17c		
100	10.31b	7.92d	19.5a	14.88b	4.73	3.48	210.85b	130.56b		
150	12.23a	9.15b	19.16a	13.79b	4.74	3.54	277.93a	152.87a		
200	9.27b	10.01a	17.97ab	16.31a	4.37	3.84	256.24a	152.52a		
250	10.53b	9.74ab	19.53a	16.47a	4.79	3.59	221.92b	149.18a		
300	7.86c	7.46d	17.03ab	15.94a	4.07	3.83	196.41c	135.91b		
F-test	*	*	ns	ns	ns	ns	*	*		
C.V. (%)	9.85	10.25	8.57	13.69	10.87	15.65	21.84	32.14		

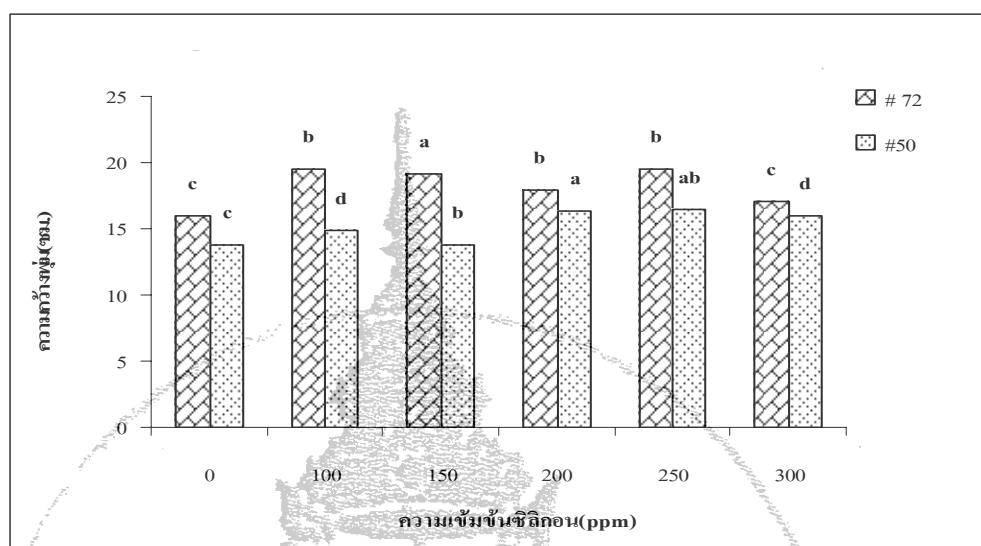
^aเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

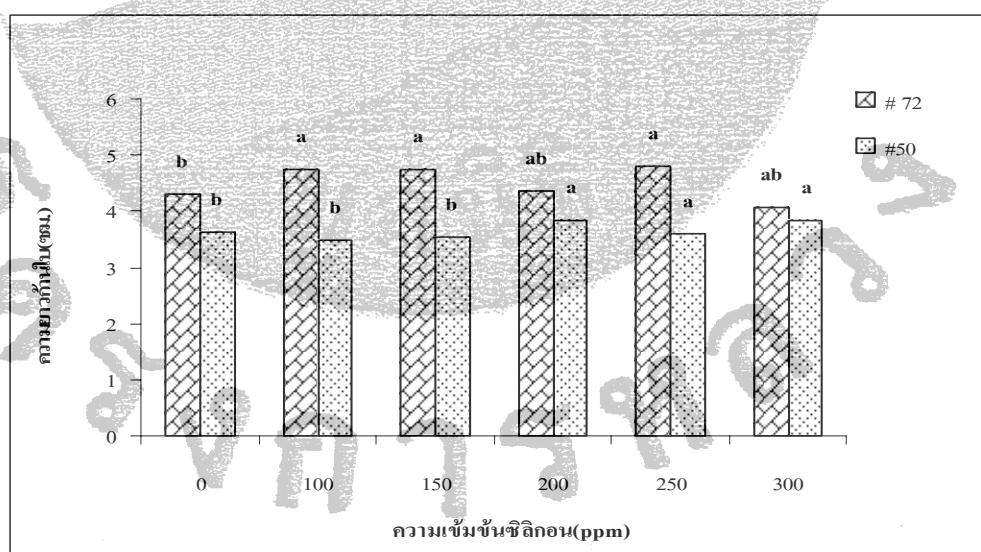
* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

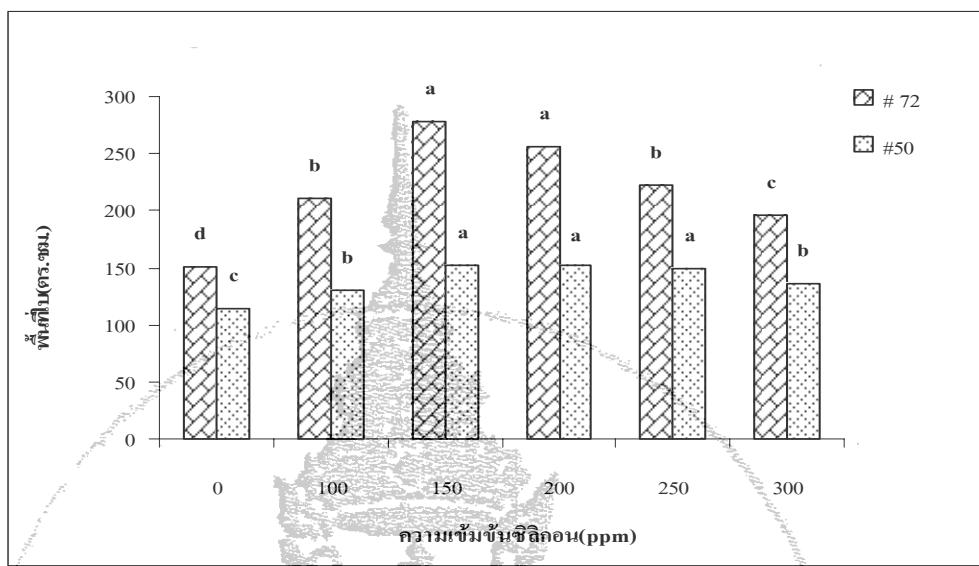
ภาพที่ 32 ความสูงพู่มของสตโรเบอร์รีที่ระดับความเชื่อมั่นต่างๆ ของซิลิกอนในระบบการปลูกพืชไฮเดรนในการทดลองที่ 3

ภาพที่ 33 ความกว้างพื้นของสตโรเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของชิลิกอนในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 3

ภาพที่ 34 ความยาวก้านใบของสตโรเบอรีที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของชิลิกอนในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 3

ภาพที่ 35 พื้นที่ใบของสตอร์เบอร์รีระดับความเข้มข้นต่างๆของซิลิกอนในระบบการปลูกพืชไร่ดินในการทดลองที่ 3

(6) ปริมาณน้ำหนักผลผลิต

จากการทดลองพบว่าระดับความเข้มข้นซิลิกอนที่แตกต่างกันให้ปริมาณผลผลิตต่างกันอย่างมีความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พะราชาทาน 72 ระดับความเข้มข้น 150 ppm มีปริมาณน้ำหนักผลผลิตมากที่สุดคือ 184.6 กรัม โดยไม่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้น 200, 250 และ 300 ppm ซึ่งมีปริมาณน้ำหนักผลผลิตเป็น 183.8 และ 164.8 กรัม ตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นซิลิกอน 0, 100 และ 300 ppm ซึ่งมีปริมาณน้ำหนักผลผลิต 120.2, 141.00 และ 138.00 กรัม ตามลำดับ

พันธุ์พะราชาทาน 50 ระดับความเข้มข้น 250 ppm มีปริมาณน้ำหนักผลผลิตมากที่สุดคือ 74.40 กรัม โดยไม่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้น 250 ppm ซึ่งมีปริมาณน้ำหนักผลผลิตเป็น 62.80 กรัม ตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นซิลิกอน 0, 100, 150 และ 200 ppm ซึ่งมีปริมาณน้ำหนักผลผลิต 37.60, 51.00, 40.00 และ 32.60 กรัมตามลำดับ (ตารางที่ 11)

(7) จำนวนผล

จากการทดลองพบว่าระดับความเข้มข้นซิลิกอนที่แตกต่างกันพันธุ์พะรำพาน 72 ให้ปริมาณจำนวนผลต่างกันอย่างมีความแตกต่างทางสถิติ พันธุ์พะรำพาน 50 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

พันธุ์พะรำพาน 72 ระดับความเข้มข้น 200 ppm มีปริมาณจำนวนผลมากที่สุดคือ 33.60 ผล โดยไม่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นซิลิกอน 100, 200 และ 250 ppm ซึ่งมีจำนวนผลผลิตเป็น 27.8, 31.8, 32.18 และ 25.6 ผล ตามลำดับ แต่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นซิลิกอน 0 ppm ซึ่งมีจำนวนผลผลิต 20.80 ผล

พันธุ์พะรำพาน 50 ระดับความเข้มข้น 300 ppm มีปริมาณจำนวนผลมากที่สุดคือ 12.80 ผล โดยไม่แตกต่างทางสถิติกับระดับความเข้มข้นซิลิกอน 0, 100, 150, 200 และ 250 ppm ซึ่งมีจำนวนผลผลิตเป็น 6.60, 10.60, 10.80, 6.80 และ 11.60 ผล ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

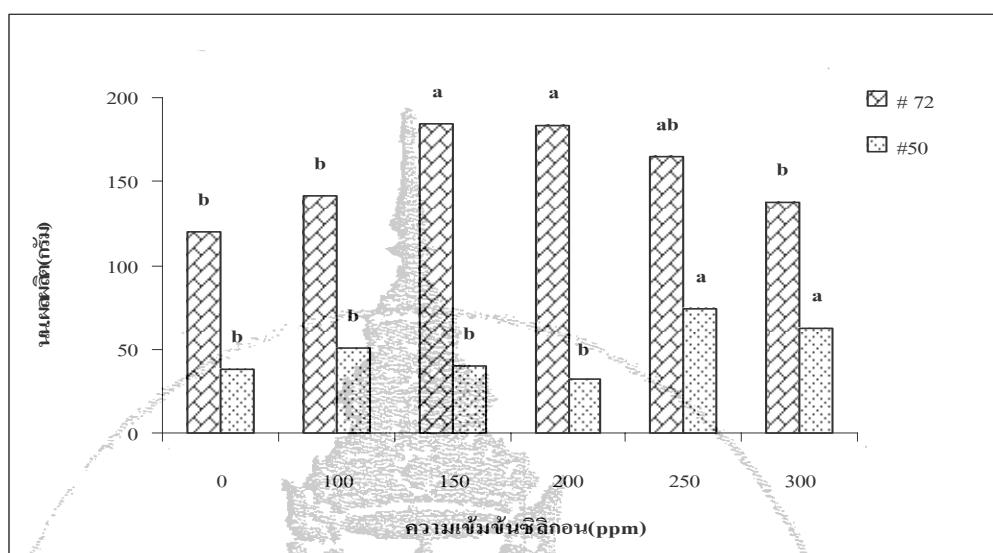
ตารางที่ 11 ผลของซิลิกอนต่อคุณภาพที่ผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายใต้สภาพที่การทดลองในระบบการปลูกพืชไร้ดิน DRF (บันทึกระหว่าง ธันวาคม 2547-มกราคม 2548)

ตัวรับทดลองซิลิกอน (ppm)	# 72		#50	
	yield(g)	fruits	yield(g)	fruits
0	120.20 ^b	20.80 ^b	37.60 ^b	6.60
100	141.00 ^b	27.80 ^{ab}	51.00 ^b	10.60
150	184.60 ^a	31.80 ^a	40.00 ^b	10.80
200	183.80 ^a	33.60 ^a	32.60 ^b	6.80
250	164.80 ^{ab}	32.81 ^a	74.40 ^a	11.60
300	138.00 ^b	25.60 ^{ab}	62.80 ^a	12.80
F- test	*	*	*	ns
C.V.	8.33	6.79	8.93	14.17

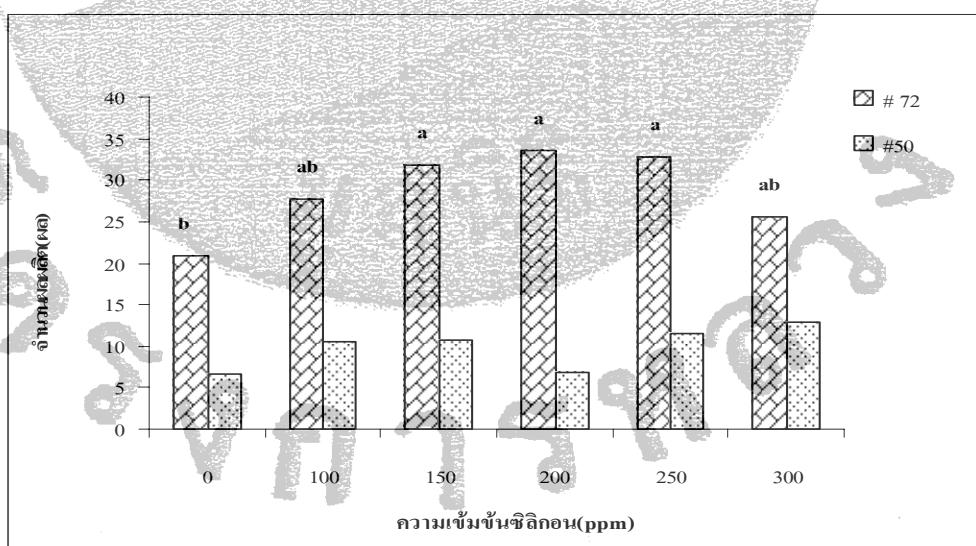
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ภาพที่ 36 จำนวนผลผลิตของสตอร์เบอร์รี่ระดับความเข้มข้นต่างๆของชิลิกอนในระบบการปลูกพืชไฮโดรปอนิกในการทดลองที่ 3

ภาพที่ 37 จำนวนผลของสตอร์เบอร์รี่ระดับความเข้มข้นต่างๆของชิลิกอนในระบบการปลูกพืชไฮโดรปอนิกในการทดลองที่ 3

(7) ความแน่นเนื้อ

จากการทดลองเปรียบเทียบลักษณะความแน่นเนื้อของผลผลิตสตอร์เบอร์รี่ที่ได้รับชิลิกอนความเข้มข้นต่าง ๆ พบร่วมกับความแตกต่างทางสถิติ

เดือนธันวาคมพันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 150 ppm มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 1.15 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นชิลิกอน 0, 100, 250, 200 และ 300 ppm ซึ่งมีความแน่นเนื้อเป็น 1.07, 1.07, 1.05, 0.99 และ 0.96 N. ตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้น 150 ppm มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 1.16 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นชิลิกอน 100, 0, 300, 200, และ 250 ppm ซึ่งมีความแน่นเนื้อเป็น 1.14, 1.12, 1.12, 1.09 และ 1.03 N. ตามลำดับ

เดือนกรกฎาคมพันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 300 ppm มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 1.14 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นแคลเซียม 150, 0, 200, 100 และ 250 ppm ซึ่งมีความแน่นเนื้อเป็น 1.12, 1.11, 1.07, 1.04 และ 0.99 N. ตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้น 100 ppm มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 1.14 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นชิลิกอน 0, 250, 300, 200 และ 150 ppm ซึ่งมีความแน่นเนื้อเป็น 1.10, 1.08, 1.07, 0.99 และ 0.97 N. ตามลำดับ

เดือนกุมภาพันธ์ พันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 0 ppm มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 1.12 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นชิลิกอน 250, 300, 150, 200 และ 100 ppm ซึ่งมีความแน่นเนื้อเป็น 1.11, 1.09, 1.00, 0.99 และ 0.98 N. ตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้น 250 ppm มีความแน่นเนื้อมากที่สุดคือ 1.10 N. รองลงมาเป็นระดับความเข้มข้นแคลเซียม 100, 300, 0, 150 และ 200 ppm ซึ่งมีความแน่นเนื้อเป็น 1.05, 1.05, 0.99, 0.97 และ 0.97 N. ตามลำดับ (ตารางที่ 12)

(8) ความหวาน

จากการทดลองเปรียบเทียบปรอต์เช็นต์ความหวาน (TSS) ของสตอร์เบอร์รี่ที่ชิลิกอนความเข้มข้นต่าง ๆ พบร่วมกับความแตกต่างทางสถิติ

เดือนธันวาคมพันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 300 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 7.80 เปอร์เซ็นต์ TSS รองลงมาเป็น 0, 200, 100, 150 และ 250 ppm ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์ความหวานเป็น 7.66, 7.64, 7.60, 7.36 และ 7.36 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้น 150 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 5.52 เปอร์เซ็นต์ TSS รองลงมาเป็น 100, 200, 250, 0 และ 300 ppm ซึ่งมีความหวานเป็น 5.24, 5.06, 5.03, 4.69 และ 4.66 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ

เดือนกรกฎาคม พันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 150 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 9.52 เปอร์เซ็นต์ TSS รองลงมาเป็นความเข้มข้นซิลิกอน 200, 0, 300, 100 และ 250 ppm มีความหวานเท่ากับ 8.57, 8.33, 8.04, 7.96 และ 7.64 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้น 100 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 6.34 เปอร์เซ็นต์ TSS รองลงมาเป็นความเข้มข้นซิลิกอน 150, 0, 300, 200 และ 250 ppm มีความหวานเท่ากับ 5.82, 5.36, 5.13, 4.96 และ 4.57 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ

เดือนกุมภาพันธ์ พันธุ์พระราชทาน 72 ระดับความเข้มข้น 100 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 9.74 เปอร์เซ็นต์ TSS รองลงมาเป็นความเข้มข้นซิลิกอน 300, 0, 250, 200 และ 150 ppm มีความหวานเท่ากับ 9.62, 9.25, 9.05, 8.57 และ 8.52 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ

พันธุ์พระราชทาน 50 ระดับความเข้มข้น 150 ppm มีความหวานมากที่สุดคือ 6.50 เปอร์เซ็นต์ TSS รองลงมาเป็นความเข้มข้นซิลิกอน 0, 100, 300, 200 และ 250 ppm มีความหวานเท่ากับ 6.41, 5.64, 5.47, 5.07 และ 4.95 เปอร์เซ็นต์ TSS ตามลำดับ (ตารางที่ 12)

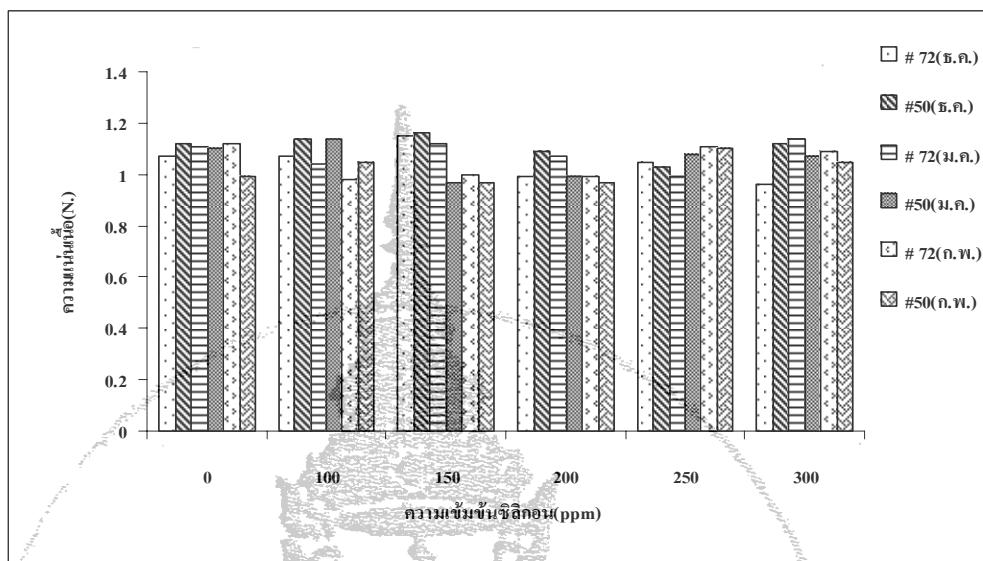
การผลิต
น้ำเชื่อม

ตารางที่ 12 ผลของซิลิกอนต่อคุณภาพที่ผลผลิตใน 2 สายพันธุ์สตรอเบอร์รีภายใต้สภาพที่การทดลอง
ในระบบการปลูกพืชไฮดริด DRF (บันทึกระหว่าง ธันวาคม 2547-กุมภาพันธ์ 2548)

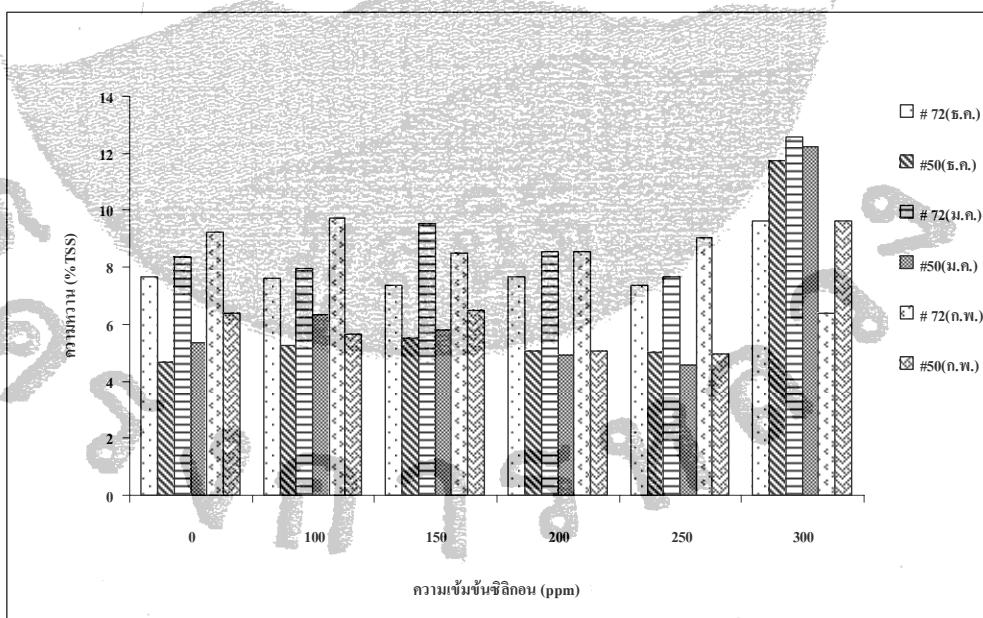
ชิลิกอน (ppm)	# 72		#50	
	Firmness (N)	TSS (%)	Firmness (N)	TSS (%)
ธ.ค.- 47				
0	1.07	7.66	1.12	4.69
100	1.07	7.60	1.14	5.24
150	1.15	7.36	1.16	5.52
200	0.99	7.64	1.09	5.06
250	1.05	7.36	1.03	5.03
300	0.96	7.80	1.12	4.66
F- test	ns	ns	ns	ns
C.V.	7.55	9.63	8.24	11.73
ม.ค.- 48				
0	1.11	8.33	1.10	5.36
100	1.04	7.96	1.14	6.34
150	1.12	9.52	0.97	5.82
200	1.07	8.57	0.99	4.93
250	0.99	7.64	1.08	4.57
300	1.14	8.04	1.07	5.13
F- test	ns	ns	ns	ns
C.V.	5.47	12.58	11.78	12.22
ก.พ.- 48				
0	1.12	9.25	0.99	6.41
100	0.98	9.74	1.05	5.64
150	1.00	8.52	0.97	6.50
200	0.99	8.57	0.97	5.07
250	1.11	9.05	1.10	4.95
300	1.09	9.62	1.05	5.47
F- test	ns	ns	ns	*
C.V.	5.76	6.37	8.78	9.63

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์
ตัวอักษรที่เหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันแสดงถึงไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ, * = มีความแตกต่างทางสถิติที่ความเชื่อมั่น 95

ภาพที่ 38 ความแన่นน้ำของสตโรเบอรีที่ระดับความเค็มขึ้นต่างๆ ของซิลิกอนในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 3

ภาพที่ 39 ความหวานของสตโรเบอรีที่ระดับความเค็มขึ้นต่างๆ ของซิลิกอนในระบบการปลูกพืชไร้ดินในการทดลองที่ 3

วิจารณ์ผลการทดลองที่ 3

จากผลการศึกษาบทบาทของซิลิกอนต่อการผลิตสตรอเบอร์รีโดยเปรียบเทียบ 5 ระดับความเข้มข้นของซิลิกอนและสำรับทดลองควบคุมที่ไม่มีซิลิกอน พบว่า พืชมีพื้นที่ใบมากขึ้น ที่ระดับ 200 ppm สูงขึ้นกว่าสำรับทดลอง ซึ่งสืบเนื่องมาจากการใช้ซิลิกอนที่ส่งผลให้ ซึ่งมี การศึกษาโดยพบว่าซิลิกอนมีผลให้อัตราการสังเคราะห์แสงของพืชดีขึ้น และจากผลการทดลองของ Nestby และคณะ (2003) แสดงถึงการปรับปรุงคุณภาพที่ผลผลิตโดยซิลิกอนทำไปปรับปรุงสีของผลของสตรอเบอร์รี Elsanta ได้

จากการทดลองนี้ที่ระดับความเข้มข้นซิลิกอนที่ 150 ppm จึงไปพบว่ามีปริมาณผลผลิต สตรอเบอร์รีการศึกษาบทบาทซิลิกอนในพืชค้านต่างๆ โดย Lieten และคณะ (2003) พบว่า ซิลิกอนสามารถช่วยปรับปรุงอัตราการสังเคราะห์แสงของสตรอเบอร์รีบางสายพันธุ์ และในประเทศฟินแลนด์มี การผลิตสตรอเบอร์รีอินทรีย์โดยใช้ซิลิกอนเพื่อการควบคุมและแบคทีเรียสาเหตุโรคต่าง ๆ ของสตรอเบอร์รี (Kivijari et al., 2003) จากการทดสอบของ Hudhy (1998) และงานบทบาทของซิลิกอนในการลดโรคจากเชื้อร้ายและความเครียดของพืชจากสิ่งแวดล้อม เช่น การป้องกันความเป็นพิษของแมลงนานาชนิด หลัก อุณหภูมิ เนื้ิยม และความไม่สมดุลของธาตุอาหารระหว่างสังกะสีและฟอสฟอรัส และในอ้อยพบว่าซิลิกอนช่วยป้องกันอันตรายจากรังสีอัลตราไวโอเลตที่มากเกินไป

การทดลองที่ 3

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษานบทาทชาตุอาหารแคลเซียมและซิลิกอนในรูปของแคลเซียมคลอไรด์ และกรดซิลิซิคต่อการผลิตสตรอเบอร์รีสารอาหารแยกแจงผล ได้ดังนี้

1. แคลเซียมสามารถช่วยเพิ่มคุณภาพผลผลิต โดยผลสตรอเบอร์รีมีความหวานมากขึ้นได้

2. ผลผลิตสตรอเบอร์รีมีแนวโน้มลดลงเมื่อใช้แคลเซียมที่ระดับเกิน 2000 ppm โดยมีผลต่อเนื่องส่วนหนึ่งมาจากการที่พืชมีพื้นที่ใบลดลง และพืชมีอัตราการตายสูงเมื่อใช้ความเข้มข้นแคลเซียมสูงเกิน 0.9 %

3. แคลเซียมไม่มีผลต่อลักษณะด้านความแน่นเนื้อของผลผลิตสตรอเบอร์รี

4. การทดสอบผลของชาตุอาหารพืชในสภาพระบบไร้ดินสามารถสังเกตผลได้ชัดเจนและรวดเร็วมากกว่าการทดสอบในโรงเรือนและในสภาพไร่เนื่องจากสะดวกต่อการควบคุมจัดการสภาพแวดล้อม

5. การเพิ่มซิลิกอนแก่ สตรอเบอร์รีสารอาหารเพิ่มทั้งการเจริญด้านลำต้นและช่วงเจริญพันธุ์โดยเพิ่มปริมาณผลผลิตของพืชได้

6. ซิลิกอนไม่มีผลต่อกุณภาพผลผลิตทั้งด้านความแน่นเนื้อและความหวานของผลผลิต

7. ไม่พบความเป็นพิษของซิลิกอนต่อพืชที่ความเข้มข้น 0 – 300 ppm ดังนั้นการใช้แคลเซียมที่เหมาะสมแก่พืช ควรดำเนินการในช่วงเจริญพันธุ์หรือออกดอก ติดผล สำหรับการใช้ซิลิกอนสามารถดำเนินการในทุกช่วงการเจริญของสตรอเบอร์รีเนื่องจากซิลิกอนเป็นชาตุอาหารที่มีบทบาทในการเพิ่มผลผลิตของพืช ซึ่งอาจเป็นผลต่อเนื่องจากคุณสมบัติในการลดการเข้าทำลายของโรคและแมลงบางชนิดได้ รวมถึงลดความเป็นพิษจากการไม่สมดุลย์ของชาตุอาหารหรือโลหะหนักบางชนิด ซึ่งควรมีการศึกษาในลำดับต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ชูพงษ์ สุกุมลันนท์. 2531. สารอเบอรี. โรงพิมพ์โอ.เอส.พรินติ้ง เซ้าส์, กรุงเทพมหานคร.216 น.

ณรงค์ชัย พิพัฒน์ธนวงศ์. 2543. สารอเบอรี: พืชเศรษฐกิจใหม่. กรุงเทพ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 158 น.

ยงยุทธ์ โอสถภา. 2543. ชาตุอาหารพืช. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร. 424 น.

สังคม เดชะเสถียร. 2532. เอกสารคำสอน วิชา 113 422 การผลิตไม้ผลเบตที่ร้อนว่าด้วยสารอเบอรี.
ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อานันต์ ตันโช. 2546. เอกสารประกอบการสอนวิชาการ ครั้งที่ 3 ไฮโดรโปนิกส์. เชียงใหม่

ภาควิชาการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัย
แม่โจ้. 60 น.

อานันต์ ตันโช. 2548. การปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน. พิมพ์ครั้งที่ 1. บริษัท ทริโอล แอดเวอร์ไทซิ่ง แอนด์
มีเดีย จำกัด เชียงใหม่. 167 หน้า

Archbold, D.D. and C.T. Mackown. 1997. Nitrogen availability and fruiting influence Nitrogen
cycling in strawberry. pp. 134-139. In **J. Amer. Soc. Sci.** 122(1)

Brown, G.S., E. Kitchener, S. Barnes and S. Wilson. 1998. Calcium and copper effects on
fruit quality of 'golden delicious' apple. ISHS Acta Horticulturae 464
International Post harvest Science Conference Postharvest 96[Online]/464/ Available
<http://www.actahort.org/books/464/464-39html>(20 Jan 2003)

Chow, K.K., T.V. Price and B.C. Hanger. 1992. Nutritional requirement for growth and yield
of strawberry in deep flow hydroponic system. pp. 95-104. In **Scinetia Horticulturac**,
5295-104.

Ernani, P.R., C.V.T. Amarante, J. Dias, and A.A. Bessegato. 2002. Prehavest calcium sprays
improve fruit quality of "GALA" apples in southern brazil . ISHS Acta Horticulturae 594
International Symposium on Foliar Nutrition of Perennial Fruit Plants[Online]/567/
Available <http://www.actahort.org/books/594/594-93.html> (20 Jan 2003)

- Huguet , C. 1980. Effect of the supply of calcium and magnesium on the composition and Susceptibility of golden delicious apples to physiological and phathological disorder. ISHS Acta Horticulturae 92 Symposium on Mineral Nutrition and Fruit Quality of Temperate Zone Fruit Trees. [Online]/92/ Available <http://www.actahort.org/books/92/92-10.html> (20 Jan 2003)
- Hushby, C.1998. The Role of Silicon in Plant Susceptibility to Disease. Plant Disease Management. http://www.Fiu.edu/~chusb001/GiantEquisetum/Silicon_and_Plant_Health.html
- Kahu, K. 2002. Effect of prehavest foliar applied calcium on posthavest quality and storability of apple in estonia. ISHS Acta Horticulturae 594 International Symposium on Foliar Nutrition of Perennial Fruit Plants[Online]/567/ Available <http://www.actahort.org/books/594/594-62.html> (20 Jan 2003)
- Lieten, P. 2002. Effect of Silicon on Albinism of Strawberry. ISHS Acta Horticulturae. 4(567): 361-368.
- Nestby, R., Lieten, F., Pivot, D., Raynal Lacroix, C., Tagliavini, M. and B. Evenhuis. 2003. Influence of Mineral Nutrients on Strawberry Fruit Quality and their Accumulation in Plant Organs. ISHS Acta Horticulturae. 6(649): 201-203
- Plich, H. and P. Wojcik. 2002. The effect of calcium and boron foliar application on posthavest plum fruit quality . ISHS Acta Horticulturae 594. International Symposium on Foliar Nutrition of Perennial Fruit Plants [Online]/594/ Available <http://www.actahort.org/books/594/594-57.html> (20 Jan 2003)
- Sanz, C., Perez, A.G., and Olias, R. 2002. Effect of Temperature on Flavor Component in Strawberry. ISHS Acta Horticulturae 567 IV International Strawberry Symposium [Online]/567/Available <http://www.actahort.org/books/567/567-79.html> (20 Jan 2003)
- Schlegel, T.K.and J. Schonherr.2002. Selective permeability of cuticle over stomata and trichomes to calcium chloride. ISHS Acta Horticulturae 594 International Symposium on Foliar Nutrition of Perennial Fruit Plants [Online]/594/ Available <http://www.actahort.org/books/594/594-93.html>(20 Jan 2003)

- Suutarinen, J. ,K. Honkapaa, K. Autioand M. Mokkila.2002. The effect of CaCl_2 and PME Prefreezing treatment a vacuum on the Structure of Strawberry . ISHS Acta Horticulturae 567 IV International Strawberry Symposium [Online]/567/ Available <http://www.actahort.org/books/567/567-173.html> (20 Jan 2003)
- Yoshida, Y., T. Goto, M. Hirai, M. Masuda. 2002. Anthocyanin Accumulation in Strawberry Fruits as effect by nitrogen nutrition. ISHS Acta Horticulturae 567 IV International Strawberry Symposium [Online]/567/ Available <http://www.actahort.org/books/567/567-77.html> (20 Jan 2003)
- Zocchi, G.and I. Mignani. 1995. Calcium physiology and metabolism in fruit tree. ISHS Acta Horticulturae 383 Mineral Nutrition of Deciduous Fruit Plants [Online]/383/ Available <http://www.actahort.org/books/383/383-2.html> (20 Jan 2003) <http://apps.fao.org>.Last actualization February 8th,2004

ภาคผนวก ก. การคำนวณปริมาณแคลเซียมและซิลิกอนที่ใช้ในการทดลอง

การคำนวณปริมาณแคลเซียมและซิลิกอนที่ใช้ในการทดลอง

ใช้แคลเซียมคลอไรด์ซึ่งมีสูตรโมเลกุล CaCl_2 และซิลิกอนไดออกไซด์ซึ่งมีสูตรโมเลกุล $\text{SiO}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$ หากต้องการความเข้มข้นที่ใช้โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{g/mw} = \text{cv}/1000$$

- g = มวลของสารเป็นกรัม
- mw = น้ำหนักโมเลกุลของสาร
- c = ความเข้มข้นของสารเป็นโมลาร์
- v = ปริมาตรของสาร

เอกสารนี้

ภาคผนวก ข. สารประกอบสำคัญในผลสตรอเบอร์รี

ตารางภาคผนวก ข. 1 องค์ประกอบทางโภชนาการที่สำคัญในผลสตรอเบอร์รี

องค์ประกอบ	หน่วย	สตอเบอร์รี
พลังงาน	Kcal	48
โปรตีน	g	1
ไขมัน	g	0.6
คาร์โบไฮเดรต	g	11
ไฟเบอร์	g	3.6
วิตามิน เอ	iu	42
ไธอะมิน ,เอ 1	mg	0.04
ไธโอนีฟลัววน, บี2	mg	0.10
ไนอะซิน	mg	30
วิตามินซี	mg	90
แคลเซียม	mg	22
ฟอสฟेट	mg	30
เหล็ก	mg	0.6
สังกะสี	mg	0.20
ไฟเลเชิน	mcg	28
วิตามิน บี 6	mcg	92
โซเดียม	mg	2
โพแทสเซียม	mg	262

ที่มา: ดัดแปลงจาก ณรงค์ชัย, 2543

ตารางภาคผนวก ข. 2 ปริมาณสารต่อต้านอนุมูลอิสระที่สำคัญในผลสตรอเบอร์รี

สารต่อต้านอนุมูลอิสระ	มก./ก.ผลสตรอเบอร์รี
Anthocyanins	80-360
Flavonol	1-15
Hydroxyl- cinnamic acid	0-4
Hydroxyl benzoic acid	1-4
Ellagic acid และ ellagitannins	10-35
phenol	120-250
Vitamin C	30-60

ที่มา: ดัดแปลงจาก Stewart, 2003

ตารางภาคผนวก ข. 3 ปริมาณสารเคมีกำจัดศรีษะพืชที่ตอกเคียงในผลสตรอเบอร์รีที่ยอมรับได้

สารกำจัดศรีษะพืช (ชื่อสามัญ)	U.S.	Canada	Japan	Mexico	France	U.K.	Taiwan	Hong kong	Australia	china
DCPA,Chlortaldimethyl	2	2	NT	2	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Napropamide	0	NT	NT	0.1	NT	NT	NT	NT	0.1	NT
Oxifluorfen	NT	0.5	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Paraquat	0.25	0.1	NT	NT	0.05	0.1	NT	NT	0.5	NT
Sethoxydim	10	10	10	10	0.5	NT	NT	NT	0.1	NT
Clethodim	3	0.1	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Glyphosate	0.2	0.1	0.2	NT	0.3	NT	NT	NT	NT	NT

ตารางภาคผนวก ข. 3 (ต่อ) ปริมาณสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ตอกเคียงในผลสตอร์เบอร์รี่ยอมรับได้

สารกำจัดแมลง และไร(ชื่อสามัญ)	U.S.	Canada	Japan	Mexico	France	U.K.	Taiwan	Hong Kong	Australia	china
Bifenazate	1.5	0.1	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Imidacloprid	0.1	0.1	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Abamectin	0.02	0.02	NT	0.5	NT	0.1	0	NT	0	NT
Bacillus Thuringiensis	EX	NT	NT	EX	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Bifenthrin	3	0.1	2	NT	0.5	0.5	1	1	NT	NT
Fenpropathrin	2	0.1	5	2	0.5	NT	NT	NT	NT	NT
Methaldehydine	0	0.1	NT	NT	NT	NT	NT	NT	1	NT
Diazinon	0.5	0.75	0.1	0.5	0.5	0	0.5	0	0.5	NT
Naled	1	1	NT	1	0.2	NT	NT	NT	NT	NT
Spinosad	1	0.1	NT	NT	NT	0.3	NT	NT	0.5	NT
Pyriproxyfen	0.3	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Methoxyfenozide	1.5	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Acéquinocyl	0.4	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Dicofol	5	3	3	5	2	0	NT	NT	1	NT
Methomyl	2	1	NT	2	0.05	0.1	2	NT	3	NT
Chlorpirifos	0.2	0.1	0.5	NT	0	0.2	NT	NT	0.1	NT
Malathion	8	8	0.5	8	0.5	0.5	NT	1	1	1
Potash soap	EX	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Azadirachtin	EX	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Fenamiphos	0.6	0.1	NT	NT	NT	0	NT	NT	0.2	NT
Spiromesifen	2	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Petroleum	EX	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Cryolite	7	0.1	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT
Rotenone,Pyrethrin,PBO	EX	NT	1	NT	0.05	NT	NT	NT	EX	NT
Hexythiazox	3	0.1	2	NT	0.2	NT	1	1	1	NT
Carbaryl	10	7	7	10	1	7	0.5	7	7	NT
Spinosad	1	0.1	NT	NT	NT	0.3	NT	NT	0.5	NT
endosulfan	2	1	NT	2	1	0.1	NT	NT	2	NT
Fenbutatin-oxide	10	0.1	10	10	0.1	1	NT	10	1	NT
Etoxazole	0.5	NT	1	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT

ตารางภาคผนวก ข. 3 (ต่อ) ปริมาณสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ตกค้างในผลสตอร์เบอร์รี่ที่ยอมรับได้

ตารางภาคผนวก ข. 4 แสดงประเทศที่มีการผลิตสตอร์เบอร์รี่สูงสุดทั่วโลก

ลำดับ	ประเทศ	พื้นที่ผลิต(ເສດແຕ່ຮ)	%
1	Poland	39000	19
2	USA.	19100	9
3	Russia Federation	12500	6
4	Germany	9600	5
5	Turkey	9500	5
6	Serbia and Montenegro	9000	4
7	Spain	8100	4
8	Korean Republic	7816	4
9	Japan	7500	4
10	Italy	6622	3
11	Ukraine	6000	3
12	Mexico	5414	3
13	Finland	5000	2
14	Canada	4425	2
15	France	3700	2
16	UK.	3300	2
17	Iran	3000	1
18	Holland	2800	1
19	Egypt	2700	1
20	Morocco	2560	1
รวม 20 อันดับประเทศ		167637	81
พื้นที่ผลิตรวม		207000	100

ที่มา; FAOSTAT, 2004.CF: <http://apps.fao.org>.Last actualization February 8th, 2004

ภาคผนวก ค. ผลการวิเคราะห์แคลเซียมและซิลิกอนในใบสตโรเบอรี

ตารางภาคผนวก ค. 1 ผลการวิเคราะห์ซิลิกอนในใบสตโรเบอรี

ความเข้มข้นซิลิกอน (ppm)	องค์ประกอบซิลิกอน ใน ใบสตโรเบอรี#72 (ppm)
0	11323
100	12368
150	13645
200	13946
250	15405
300	16456

ตารางภาคผนวก ค. 2 ผลการวิเคราะห์แคลเซียมในใบสตโรเบอรี

ความเข้มข้นแคลเซียม (ppm)	องค์ประกอบแคลเซียมในใบสตโรเบอรี(%)	#50	#72
0	1.1464		1.4912
1000	1.2103		1.0462
1500	1.2236		1.0512
2000	1.3462		1.2778
2500	1.397		1.002
3000	-		1.1838

ภาคผนวกภาค จ. ภาพการทดลอง

ภาพภาคผนวก จ. 1 แปลงทดลองบพนาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพ
ไฮโดรโพนิกส์การทดลองที่ 1

ภาพภาคผนวก จ. 2 แปลงทดลองบพนาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพ
ไฮโดรโพนิกส์การทดลองที่ 1

ภาพภาคผนวก ง. 4 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพ
ไฮโดร โพนิกส์การทดลองที่ 1

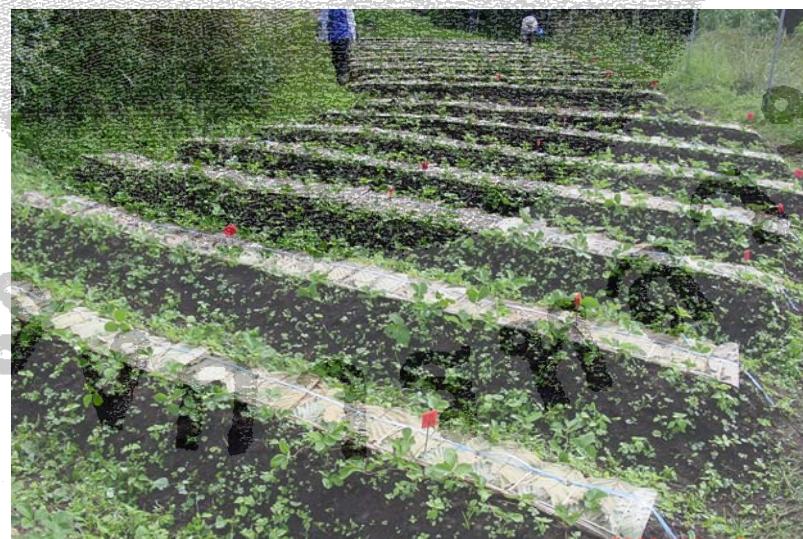
ภาพภาคผนวก ง. 5 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพ
การทดลองที่ 1

ภาพภาคผนวก ง. 6 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพ
โรงเรือนการทดลองที่ 1

ภาพภาคผนวก ง. 7 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพไร่
การทดลองที่ 1

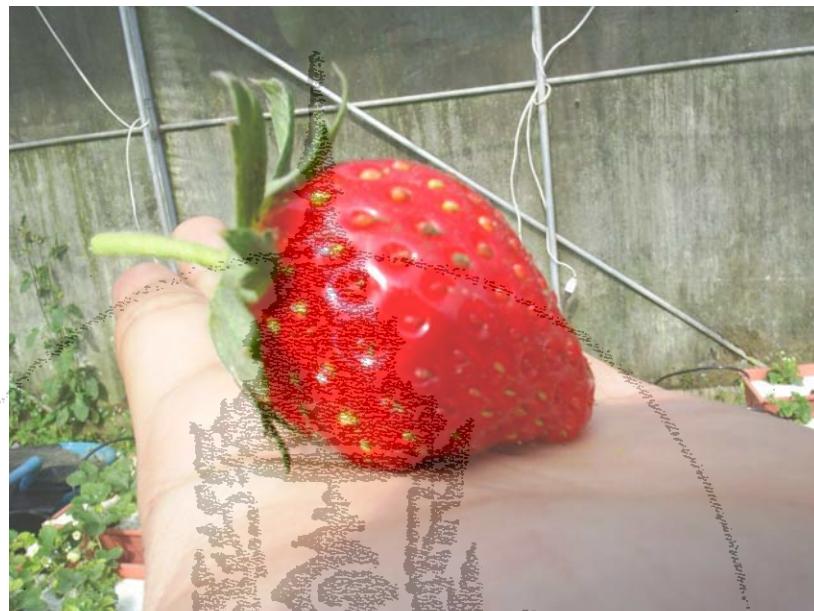
ภาพภาคผนวก ง. 8 แปลงทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพไร่
การทดลองที่ 1

ภาพภาคผนวก ง.9 ผลการทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพ
ไฮโดรโปนิกส์การทดลองที่ 2

ภาพภาคผนวก ง. 10 ผลการทดลองบทบาทของแคลเซียมต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพ
ไฮโดรโปนิกส์การทดลองที่ 2

ภาพภาคผนวก ง. 11 ผลการทดลองบทบาทของซิลิกอนต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพ
ไฮโดร โพนิกส์การทดลองที่ 3

ภาพภาคผนวก ง. 12 การทดลองบทบาทของซิลิกอนต่อการผลิตสตรอเบอร์รีในสภาพ
ไฮโดร โพนิกส์การทดลองที่ 3

